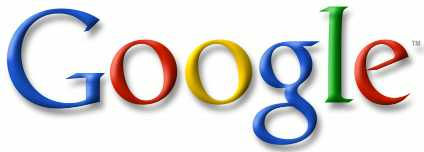

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

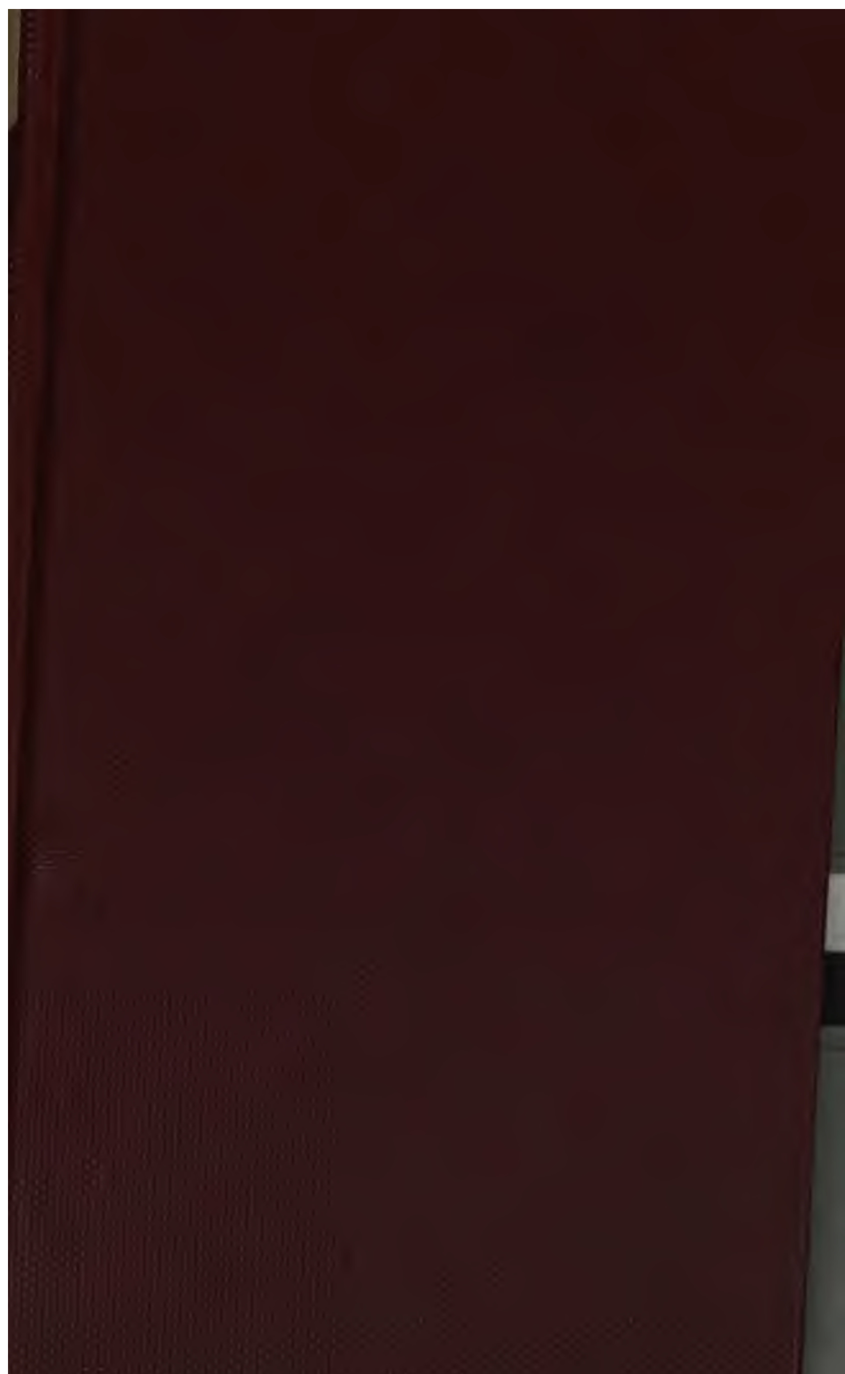
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

L 110.552

Harvard College Library

From the
CONSTANTIUS FUND
Bequeathed by
Evangelinus Apostolides Sophocles
Tutor and Professor of Greek
1842–1883

For Greek, Latin, and Arabic
Literature

73511

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ
ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ.

ARISTOPHANIS
THESMOPHORIAZUSAE
CUM SCHOLIIS COD. RAVENNATIS
ET FRAGMENTIS THESMOPH. POSTERIORUM

RECENSUIT
Dr. BERNARDUS THIERSCH.

INSUNT
CODICIS AUGUSTANI ET EDITIONIS PRINCIPIS LECTIONIS DIVERSITATES ACCURATISSIME ENOTATAE OMNES, QUIBUS ADHAERENT, QUAE IM. BEKKERUS EX COD. RAVENNATE PROTULIT ET VIRORUM CRITICORUM CONJECTURAE PASSIM FACTAE.

HALBERSTADII 1832.
SUMPTIBUS FR. AUG. HELMII.

275
49

Ga 110.552

Constantius fund.

PRAEFATIO.

Fabularum Aristophanis superstitum codices, paucis exceptis, quales sint adhuc ignoratur. Quod nemo mirabitur, qui meminerit, quomodo libros manu scriptos editores olim in usum vocaverint. Quare Aristophanem editurus habet, quod doleat, se codices in omnes Europae angulos dissipatos ipsis suis oculis perlustrare non posse, quum peregrinationes longinquae viris doctis plerumque negatae sint. Me quoque, quum nuper Italiam peterem spe dulci alatus, gravior ex itinere diu desiderato revocavit necessitas. Quamvis vero brevis illa esset profectio, testis tamen esse potest, me editores antiquiores non temere questum esse. Postquam enim codicem Augustanum diligenter contuli, Brunckium hunc librum omni opinione negligentius inspexisse vidi. Quam ob

rem Thesmophoriazusas qui exhibent tanta quum esset codicum caritas, negotium suscepisse mihi visus sum non inutile, quod hunc librum, de quo ut de ceteris, quae mihi usui fuerunt, copiis deinceps dicetur, publici juris feci.

Thesmophoriazusarum fabulae tres sunt codices: *Urbinas*, *Ravennas* et *Augustanus*.

Urbinas, unde editio princeps exscripta est, neque quae fata habuerit, neque ubi nunc sit, comperi. A Bernardo Junta ad calcem editionis de eo haec notata leguntur: „*Habes candide lector nusquam hactenus impressas binas Aristophanis comoedias. Sacrificantes feminas, atticamque Lysistratam, quas ex codice adeo vetusto excerpsimus, ut altera interdum dictionis pars desideraretur.* *) *Si quid igitur in illis quod tibi molestum sit invenies quia* ἀπαραλλάκτως *cudere voluimus, id evenisse scias.*" Pollicitam dictis addidit fidem tantaque cum vigilantia in Urbinate reddendo versatus est Bernardus Junta, ut ejus editio, quae Thesmophoriazusarum princeps est, pro codice valeat. Quocirca non erit qui miretur, quod virtutem

*) Quod vetustatis indicium incertum est et dubium. Eandem vim illam mador et putredo brevi tempore habere poterant.

ejus aemulatus quidquid habuit enotavi, etiamsi levissime peccata essent facillimaque correctu [1]); erant enim sacra antiquae manus vestigia atque eo elaborare debebam, *ut haec mea editio libros istos antiquos repraesentaret integros.* Juntinae vero exemplar a me adhibitum Victorianum istud fuit, quod cum aliis libris Victorii manu ornatis nunc est in bibliotheca Regia Monacensi. Notas, huic libello quam reliquis multo parcius adspersas a Victorio, praetermittendas non putabam, quamvis essent minoris momenti. Magis memorabiles sunt conjecturae quibus con- decoravit Lysistratam, cujus editionem jam paratam habeo.

Alter codex est *Ravennas*, membranaceus, forma maxima, foliis CLXXX., seculo XI. scriptus, qui e monasterio Classensi in collegii

---

1) Ergo non temere posita habeantur τρόπ. 961. βάσι v. 968. cett. Praeterea minutiae quaedam universe notandae sunt. In ed. Junt. nullum apparet discrimen inter τὶς et τίς, neque inter ὅτι et ὅ τι. Articulus τό et particula καί in crasi apostrophum habent, non coronidem: τ' ἀγαθόν, κ' ἀγαθόν. Voces encliticae cum vocabulo praecedente junctae exprimuntur. Versus unusquisque incipit a litera majuscula, quae si vocalis est neque spiritus habet neque accentus.

Ravennatis bibliothecam transiit, ibique ab J. Bekkero a. 1818. collatus est, postquam eum Invernizius, homo juris quam literarum Graecarum peritior, misere tractavit totque ac tantos errores sparsit, ut viris doctis, qui ejus somniis fidem habuerunt, largum praeberet fontem commentarios de Aristophane scriptos contaminandi. Quare erat quod eruditi omnes laetarentur, quum audirent hunc librum optimum ab J. Bekkero, viro de Graecis scriptoribus divine merito, de integro esse tractatum. At laetam omnium exspectationem turpiter frustrati sunt editores Londinenses, quibus collatio Bekkeri ad edendum tradita est. Homines isti Ravennatis lectiones, a Bekkero haud dubie curiose enotatas, a. 1829. ita corruptas ediderunt, ut, quamvis Invernizii errores nunc patefacti sint, adhuc tamen queri debeamus, quod Bekkerus in praefatiuncula editioni Londinensi praefixa de Invernizio ipse questus est. (Cf. Godofr. Herm. praefat. ad Aristoph. Nubb. p. X.) Ego vero, qui Bekkeri schedulas non potui inspicere, quidquid Bekkeri nomine in editione Londinensi vulgatum est, non potui non recipere.

Tertius Thesmophoriazusarum *codex* est *Augustanus*, qui nunc adservatur in Bibliotheca

Regia Monacensi sub Nr. 492. collatus a me mense Octobr. 1830. Adfuit mihi in hoc negotio Josephus Muellerus, juvenis magnae spei, qui mecum digitis et oculis vigilavit, ne quid diversitatis delitesceret. Codex hic ab Ignat. Hardt in Catalog. cod. manuscr. Bibl. Reg. Bavar. Tom. V. p. 143. et a Brunckio ad Lysistrat. recte tribui videtur seculo XV. Chartaceus est, forma 4, charta spissior; tituli vero, personasum nomina, ubi adjecta sunt, et literae quaedam initiales sunt miniata. Omnia satis distincte et nitide scripta. Personae hic illic tantum literis significantur, longe saepius lineolis rubris, aliquoties etiam spatiis vacuis.

Ubique fere, in rebus saltem gravissimis Augustanus consentit cum Ravennate et Urbinate (sive ed. Juntina), ut mihi persuasum habeam, hos tres libros ejusdem familiae esse.

De libri Augustani ratione et compendiis scribendi haec notanda sunt: Jota subscriptum plerumque negligitur; consonans vocis elisae trahitur ad vocabulum sequens, ut aliquot locis difficile sit de scriptura judicium [2]); accentus uterque, gravis et acutus, eadem linea

---

[2]) E. c. v. 267. scribitur τὸ δ', quod potest esse τὸ δ' et τόδ'.

recta exprimitur modo ad dextram flexa modo ad sinistram, haud raro omittitur; crasis vero scite significatur.

Cod. August. praeter Thesmophoriazusas et Lysistratam continet commentarium in Archimedem de sphaera et cylindro in 4 foliis (p. 40—44), scholia in Pindari Isthm. (p. 44—50) et argumenta in Pindari Nem. (p. 50—53)

Praeter hos libros accurate a me datos ceteras editiones veteres, quae Juntinam iterant nec codicum rationem habent, tum tantum indicavi, ubi errores emendaverant, alias laudare molestum certe fuit lectori atque omnino inutile. At editores recentiores, qui Aristophanis fabulas post Küsterum illustraverunt, tacere non potui, immo quae sparsim viri docti de locis hujus fabulae difficilioribus judicarunt, congessi huc, vel indicavi, in quibus quae Bentleii, Porsoni, Elmsleii, Godofr. Hermanni, C. Reisigii aliorumque criticorum principum sunt neminis non veniam impetrabunt. Etiam novissima editio, Bothianam dico, erat respicienda, quae quamvis Invernizii mendas denuo coctas vendat, aliquot tamen locis lucem admovisse mihi videbatur.

Scitu dignum ne quid desideretur, adjeci

Ravennatis Scholia, quae detrita et corrupta, ut erant, Bekkerus edenda locavit Britannis. Scholia haec perquam antiqua et maximam partem memorabilia, de quibus docte egit F. Rankius meus[3]), a me ex Suida, Eustathio, Hesychio, Etymologo et ex conjectura, pauca ab aliis jam correcta ita edidi, ut unde et a quo quidquid vel suppletum vel emendatum esset, intelligi posset. Quo in labore perdifficili nonnulla, quae conjectura subita assecutus eram, postquam grammaticos accuratius inspexi, recte a me divinata esse, cum voluptate animadverti. Quaedam vero ita abrupta sunt omnique cogitationum nexu exuta, ut haud sciam an et iis, qui nascentur, sicut nobis praebuerunt, largam conjectandi praebitura sint materiem. Quo scholion quidque spectaret, non opus erat ut indicarem, aliquoties saltem commode significare non potui, quia interpres nunc ab alia voce ad aliam transit (423), nunc totum versum explicat (448), nunc consequens augurat (487. 495. cet.) Quae scholia in Thesmophoriazusas e libri Burgesiani margine sumpta Dobraeus edidit apud Porsoni notas in Aristophanem et Dindorfius recudi jussit in Edit. Scholior. Vol.

---

3) Commentatio de Aristophan. Vit. p. 175—89.

II. p. 945 et 946., ea pertinent ad trecentos fere versus fabulae priores et lacerata ut sunt ad verbum fere conspirant cum Ravennatibus. Antequam Ravennas per Bekkerum innotuit, scholia illa ex codice Rav. transscripta esse, Dobraeus opinabatur. Sed mirum videri potest, primum quod Burgesius scholia illa pauciora, corruptiora et breviora dedit, ubi a Bekkero integra donantur, deinde vero pro lacuna scholii ad. v. 190., in qua Bekkerus literam ne unam quidem vidit, sine ullo negotio scripsit γέρων vocabulum illi loco aptissimum; nisi forte ex conjectura tacita est positum. Quae Ravennas habet, Bekkero melius legere certe haud facile quisquam potuit.

Praefationi finem facturus non possum quin haec lecturis novi aliquid patefaciam. Reperi enim matris Comici adhuc incognitae nomen *Zenodorae*. In codice Monacensi [4]) legitur Aristophanis brevis illa vita, Thomae quae vulgo tribuitur, ubi post verba πάτρὸς μὲν ἦν Φιλίππου adduntur: μητρὸς δὲ Ζηνοδώρας.

Jam hanc Thesmophoriazusarum editionem praenuntiam esse volui, me ceteras Aristopha-

---

4) a Mich. Apostolio scripto, de quo egi Prolegom. in Aristoph. p. XXVI. sq.

nis fabulas pariter ornatas in lucem esse emissurum simulatque audiero, ejusmodi consilium viris doctis acceptum fore, ac proximam quidem Lysistratam, quae criticorum curis non minus digna habetur. Illa autem Aristophanis editio Lipsiae a me parari coepta hac multo amplior interim quiescet, donec cujus impensis excudebatur, quibus angustiis constrictus tenetur, se explicuerit. Ecclesiazusas enim locis sexcentis a me vel emendatam vel primo illustratam, quam ante annum jam accepit typis exscribendam, adhuc apud se retinet operamque meam ac studia frustratur.

Halberstadii nonis Aprilibus 1832.

Bernardus Thiersch.

QUAESTIO
DE THESMOPHORIAZUSARUM AETATE.

Thesmophoriazusae priores num Ol. XCII. anno primo, an secundo doctae sint, lis est; primum *Palmerius* invenisse sibi visus est, secundum *Hanovius.*[1]) Cautius rem egit *Ritschlius*[2]), qui hoc tantum compertum habet, fabulam nostram post Ol. XCII., 2. in scenam non productam esse. S. *Petitum* vero vix erit qui moretur, qui Ol. XCII., 4. Thesmophoriazusis tribuit. Agamus rem pingui Minerva.

1. Indicium temporis luculentum offert scholion apud Thesm. v. 190., ubi Euripides post Thesmophoriazusas actas *anno sexto* obiisse dicitur. Si constaret, quo anno Euripidis mors evenisset, omnis disputatio esset praecisa.

---

1) R. Hanovii Exercit. crit. in Com. Gr. p. 82. sq.
2) Fr. Ritschl., Commentat. de Agathon. vit. p. 18. sq.

Longum est, quae de anno, quo Euripides mortuus sit, disputaverunt, recolere; sed est quod miremur, nostrates quin anno tertio Ol. XCIII. mortem obierit tragicus non dubitare. [3]) Equidem argumentis, quae prostant, imprimis quae ex Ranarum comoediae nexu petita sunt, accurate computatis non possum quin Boeckhio [4]) assentiar contendenti, Euripidem in confiniis secundi et tertii anni Ol. XCIII. mortuum esse. Euripides vero si mortuus est anno secundo Ol. XCIII. exeunte sive verno ejus anni tempore, testimonium scholiastae laudatum nos docet, Thesmophoriazusas Ol. XCII., 1. actas esse.

2. Eundem annum assecuta est Palmerii conjectura triplex subtiliter sane instituta, nuper vero ab Hanovio impugnata.

a) Primum argumentum Palmerius repetiit ex Charmini morte, quo evinceret *Thesmophoriazusas anno belli Peloponnesiaci vicesimo, Archonte Callia, Dionysiis urbanis doctas esse;* h. e. Ol. XCII., 1.

Dicit enim, quod omnes concedunt, Aristophanem Thesmoph. v. 804. significare cla-

3) Ritschl. l l. c. VI. Hanow. l. l. p. 86. Ferd. Ranke, Comment. de Aristoph. Vit. p. 272.

4) Boeckh, in Comment. de fest. Bacch. p. 103. sq.

dem, quam teste Thucydide VIII. 42. Charminus ad Symam insulam acceperit anno belli vicesimo, hieme. Quoniam autem Charminus aestate sequente mortuus sit eodem testante Thucyd. VIII., 73., necesse esse, ut fabula acta esset Dionysiis urbanis; mortuos enim perstringere, comico non licitum fuisse. Haec fere est prima Palmerii conjectura, quae ut intelligatur quam vera sit nihil opus est, nisi temporis accuratior expositio, unde simul apparebit, Hanovium in temporis computatione annum Atticum cum Thucydideo non recte contulisse.

Res ita se habet. Annus Thucydideus unam partem anni Attici alterius, et tres partes proxime sequentis continet; nam *annus Thucydidis exorditur a tempore verno, Atticus* vero *ab aestate*. Conferamns haec in annos, qui hic aguntur. Annus belli vicesimus complectitur ver Olympiadis XCI., 4., porro aestatem, auctumnum et hiemem Olympiadis XCII., 1. Vicesimus primus belli annus efficitur vere Ol. XCII., 1., et aestate, auctumno et hieme Ol. XCII., 2. Si igitur Charminus victus est anno vicesimo belli hieme, victus est hieme Ol. XCII., 1.; si mortuus est aestate sequente, mortuus est aestate Ol. XCII., 2. Intra cladem et

necem Charmiui fabulam nostram actam esse dixit, ergo acta est tempore verno interjacente, h. e. *anno* Ol. XCII. *primo exeunte*, sive *Dionysiis ejusdem anni urbanis.* *)

b) Alterum argumentum, quo Palmerins usus est, nititur in Hyperboli nece, qui eadem occasione eodemque tempore cum Charmino interfectus est Thucydide VIII, 73. sic testante: Ὑπέρβολόν τινα τῶν Ἀθηναίων μοχθηρὸν ἄνθρωπον ὠστρακισμένον οὐ διὰ δυνάμεως καὶ ἀξιώματος φόβον, ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως ἀποκτείνουσι μετὰ Χαρμίνου τε ἑνὸς τῶν στρατηγῶν, καί τινων τῶν παρά σφισιν Ἀθηναίων. Ergo Hyperbolus fuit homo nequam, quem ob turpitudinem vitae expulerant Athenienses, non quia potentiam ejus timuissent. Hominem vero ejusmodi Aristophanes Thesm. 839. non risisset mortuum, non solum lege sed multo magis more suo vetitus, quo parcere solitus erat mortuis. Quod temporis rationem attinet de hoc argumento idem valet atque de antecedente a morte Charmini desumpto. Quae autem Hanovius contra hoc

*) Hoc anni tempus primo fabulae versu statim indicari videtur. Morem Atticorum numerandi annos notavit Schol. ad v. 747.

disputavit, eodem modo sunt corrigenda.[5])

c) Tertium temporis argumentum Palmerius posuit in senatorum cavillatione, quibus dignitas a Quadringentis erepta esset. Senatores istos rideri putavit Thesm. v. 808. Huic argumento, quod Hanovius primarium pressit, tantam vim non tribuo, quantam tribuunt. Primum enim incertum est, quod jam Palmerius notavit, tempus, quo senatores illi pulsi sint; nam ab ipso Thucydide VIII., 63. ambigue significatur. Ubi res anni vigesimi primi narrat, de hac senatus mutatione haec habet: ὑπὸ γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ ἔτι πρότερον, ἡ ἐν ταῖς Ἀθήναις δημοκρατία κατελύετο. At verum est, si Aristophanes veteres senatores castigare voluisset, necesse fuisse, ut jam dimissi essent. Summum vero est, quod nemo adhuc ostendit, Aristophanem l. l. senatores dimissos castigasse. Contendit quidem Palmerius, sed verba sunt admodum vaga, ut jam bonus scholiasta rerum tunc temporis gestarum

5) Quae de Hyperboli morte dicit p. 85. falsa sunt. Falsum est, quod dicit, Hyperboli mortem ex Thucydidis narratione incidere in Elaphebolionem. Totius anni res a Thucydide descriptas denuo lecturo apparebit, Palmerium recte vidisse. False etiam dicit Elaphebolionem esse hiemem, quum Elaphebolion Ol. XCII., 1. cum mense Martio conveniret.

peritissimus notaret τὸ δὲ ὅλον τί βούλεται οὐκ ἔστι σαφές. Quae cum ita sint, in voce πέρυσιν (Thesm. 808); praeterquam quod duplicem admittit explicationem, frustra haerebimus.

3. Supersunt alia quaedam a Scholiasta suggesta argumenta, unde fabulae nostrae annus elici possit.[6])

a) Schol. ad Thesm. v. 841. notat: ἐπαινεῖ τὸν Λάμαχον νῦν· ἤδη γὰρ ἐτεθνήκει ἐν Σικελίᾳ τετάρτῳ ἔτει πρότερον. Attente hoc notavit, quum Lamachus, quamdiu vixit, ab Aristophane acerbe castigatus esset. Lamachus vero teste Thucydide VI. 101. mortuus est *anno belli Peloponnesiaci decimo octavo, aestate vertente* h. e. anno secundo Ol. XCI, *incipiente, non exeunte*, ut Hanovius dixit. Nam annus Atticus incipit ab Hecatombaeone mense, cujus initium Ol. XCI. 2. cadit in diem IX. Julii. Ab initio autem hujus anni si numeramus, *annus primus* Ol. XCII. *exiens*, quo Thesmophoriazusae doctae sunt, merito dicitur *quartus*.

b) Schol. ad Thesm. v. 32. de Agathone notat: οὐ πάλαι ἤρξατο διδάσκειν, ἀλλὰ τρισὶν πρὸ τούτων ἔτεσιν. Quae nota ceteris testimoniis vehementer repugnat. Testatur enim Athe-

6) Hanov. l. l. 87.

naeus V. p. 217. A. primam ab Agathone victoriam reportatam esse Ol. XC., 4. Quae cum in confessis sint, ex hoc testimonio Thesmophoriazusae actae sunt Ol. XCI., 2. vel 3. Ritschlii conjectura, qua in scholio laudato legit ἕξ pro τρισίν, ut Thesmophoriazusas redderet Ol. XCII., 2., nemini, opinor, probabitur. Nam difficile est ad credendum, ἕξ et τρισίν, qui numeri ne unam quidem literam habent communem, confundi potuisse. Ut brevi dicam, quid sentiam, scholion sic puto esse restituendum: ἀλλὰ τρισὶν πρὸ τούτων ἐ ἔτεσιν. h. e. *sed tribus fabulis ante quinque annos.* Haec emendatio nihil mutat, nisi quod primam vocalem vocis ἔτεσιν iterat. Fateor locutionem, quam nunc habemus, esse inusitatiorem, quamquam non ita inusitatam, ut a scholiastae Graecitate abhorreat; sensus autem maxime idoneus est. Nam Agatho vicit Ol. XC., 4., unde quintus annus numeratur Ol. XCII., 1., quem annum Thesmophoriazusarum esse, aliis argumentis jam probatum est.

4. His ambigua quaedam temporis indicia addi possunt, quae, aliis aliunde accitis notitiis, vim quandam accipient.

a) Scholiasta ad v. 162. notans: ἐν τῷ πρὸ τούτου δράματι τοῖς Ὄρνισιν. vage loquitur,

neque praebet, unde in certum annum concludi possit. Nihil inde ostendi potest, nisi Thesmophoriazusas post Aves in scenam prodiisse. Nam Hanovio docenti (p. 88.), verbis Scholiastae necessario fabulam significari proxime antecedentem, sive eodem, sive priore quodam anno doctam, non assentior.

b) Plus posset evinci ex v. 1060., si exploratum esset, quo anno Euripides docuisset Andromedam. Illic enim perspicuum est, Andromedam Euripidis proximo ante Thesmophoriazusas anno commissam esse. A tempore nostrae fabulae recte divinari potest tempus Andromedae, quia illud ex indiciis certis ostensum est, non contra. Pariter se res habet cum Euripidis Helena, cujus ut novae fabulae mentio fit v. 850. vid. Schol. ad v. 1012. et 850.

Quaestio
de Thesmophoriazusarum consilio.

Quaeritur, comicus quid sibi voluerit, quum Thesmophoriazusas conderet. Atque elementum politicum, quod dicunt, in hac quidem fabula non admodum spirat, eo vivacius vero assurgit comici ingenium in Euripide ab arte tragica ridendo. Id quidem apertum est atque

extra omnem dubitationem positum [7]), Thesmophoriazusas ad Euripidem castigandum factam esse. Quae castigatio quamvis multis apertior videatur esse in Ranis, ubi multo plures de ejus perversitate exstant sententiae paucis verbis expressae, vim tamen majorem in nostra fabula esse, quivis concedet, qui secum perpenderit, hic actiones ita esse comparatas, ut comicus tragicum lepide imitando in risum vocaret. At acerbius in Ranis accusatur. Concedo. Ea autem ipsa accusatio acerbior in nostra fabula videtur praeparari, certe erat praeparanda. *Ridet* autem in Thesmophoriazusis *Euripidem artis scenicae imperitum*. Videmus enim Euripidem, magnis difficultatibus implicitum, lepide laborantem atque artes incredibiles struentem, ut se expediat. Quibus vult, credo, tragicum sui similem reddere, quippe qui, postquam actiones in tragoediis mire struxit, ad eventus inauditos et ad deum ex machina confugeret. Idem nunc tragico tributum videmus; imitatur personas ridicule a se fictas et artes his concessas, ut se sociumque servet; indidem sunt πλάναι illae [8]) Mnesilochi, quae

7) Vid. Schol. ante v. 1.
8) v. 772.

nuntias esse vult Euripidi, ut Oeacis tabulae in Palamede fabula; hinc ceterae machinae, quae rei male strui coeptae medeantur. Brevi praecidam; nam Euripides ipse introducitur se prodens 9)

μέν' ἥσυχος,
οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτ', ἤνπερ ἐμπνέω,
ἢν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.

Et cardo fabulae quasi vertitur in illo: ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει (v. 167). Deinde tota etiam fabula *Euripidem, qualis sit artifex tragicus, talem esse civem et hominem* clamat. ἀεὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδην ὡς πανοῦργον διαβάλλει, ut scholiasta notavit ad. v. 93. ergo hominem *in vita et arte vitiosum.* Quare Stallbaumio 10) docenti, Aristophanem in Thesmophoriazusis feminarum licentiam plurimum a pristina modestia discrepantem perstrinxisse, eamque licentiam e virorum studio Spartanos affectandi ortam esse, assentiri non possum, si quidem hoc unum esse opinabatur, quod poeta voluerit. Est istuc quidem aliquid; sed nequaquam in isto sunt omnia. Verum est, mores feminarum castigatos esse, sed nusquam apparent ar-

9) v. 926.
10) De Platon. Rep. p. LXX.

gumenta, hanc morum corruptionem e virorum Atheniensium studio dorismi ortam esse, quod studium, quo tempore Thesmophoriazusae factae sunt, modicum fuit sive nullum. Accedit, ut, si statuerimus hoc poetae fuisse consilium, concedere debeamus, fabulam nostram, quae tota Euripidem ridet, ad eundem laudandum factam esse. Nam accusatur, quod feminas injuste arguisset lasciviae, perfidiae aliorumque vitiorum. Si quid ejusmodi est, aliud est. Euripides in tragoediis feminarum patefecerat consilia clandestina, perfidiam et lasciviam, easque viris summum malum esse saepe contenderat; atque omnia haec in feminas congesserat, quamvis ipse mulieres corrupisset, quum Phaedras et Stheneboeas docendo sanguinis necessitatem, pietatem et morum integritatem laesisset. Ergo comici mens fuit, Euripidem, quae feminarum vitia vulgasset, eadem ipsas primum docuisse. Nunc in ipsa fabula nostra apparet quasi artificis scelus suoque exemplo docet iterum, artibus et fallaciis opus esse, si quis se difficultatibus implicitum volet expedire.

DE THESMOPHORIAZUSIS SECUNDIS.

Quod tragicis honoris causa concedebatur, ut fabulae, quae placuerant, denuo docerentur, id raro obtigit comicis. *Fabulam vero, nulla admissa mutatione, denuo docere dici solitum est* ἀναδιδάσκειν, *fabulam novare vel sub eodem titulo aliam facere* ἑτέραν καθιέναι. Tragici igitur, quibus id concessum fuit, fabulas suas ἀνεδίδασκον, Aristophanes plerumque ἑτέρας καθῆκεν. Nullum enim certum adest testimonium, aliam Aristophanis fabulam praeter Ranas denuo doctam esse. Atque veteris comoediae natura ita tulit, ut eadem fabula post longius tempus denuo non prodiret in scenam nisi novata, quum eo consilio ederentur, ut civitatis et vitae vitia praesentis castigarent, hominum in risum vocatorum nominibus non tacitis, quae castigatio rei publicae conditione mutata atque hominibus, qui risi erant, vel

mortuis vel remotis prorsus erat supervacanea nec ullam vim habebat. Ita factum est, ut, si qua fabula pluribus annis post recentaretur, cum priore fere nihil commune haberet nisi nomen, et nomine eodem prorsus alia esset. Jam quae supersunt Thesmophoriazusarum posteriorum fragmenta, eas a prioribus diversas immo novam fabulam fuisse, aperte docent.[1]

Ac primum quidem Thesmophoriazusarum posteriorum aliam fuisse actionem, ex Athenaeo discimus. Etenim si apud illum[2] Demetrius Troezenius Thesmophoriazusas posteriores falso inscriptas esse dixit, quum rectius inscribendae fuissent Θεσμοφοριάσασαι, accipere merito licet, mulieres introductas fuisse, quae agerent rem diebus Cereris festis absolutis ad potum iturae, (Vid. Fragm. XVII.) vel ad aliud se paraturae. Quidquid fuit, actio hujus fabulae non versabatur in festo ipso celebrando.

In Thesmophoriazusis secundis alias etiam personas prodiisse, ex fragmentis colligi potest. Commemoratur[3]) servus onere nimio pressus

1) Idem fere tulerunt judicium F. Ranke, Comment. de Aristoph. Vit. p. 285. et Dindorf. Aristoph. Fragm. p. 11.

2) Athenaei epitom. I. p. 29. cf. Fr. 1

3) cf. Fragm VIII.

Xanthiae similis, qualis apparet in Ranarum exordio. At servo ejusmodi in Thesmophoriazusis prioribus nusquam potest cogitari locus. Porro in Thesmophoriazusis secundis Calligeniae nutrici Cereris partes fuisse, Photius diserte dicit.[4]) Quae Calligenia fuerit, id quidem scire vel docere nunc parum interest. Aristophanicam Thesmophoriazusis secundis Cereris nutricis personam agentem, praefatam esse, scholiasta testatur. Cetera pro fragmentorum inopia ignorentur. Quare neque Euripidi neque Agathoni in Thesmophoriazusis secundis locus fuit. Fuisse quidem, quibusdam est opinio falsa. Etenim si Thesmophoriazusarum nova fabula Euripidis et Agathonis personas habuisset, in fragmentis earum superessent vestigia quaedam, quae, ut infra docebitur, frustra quaeruntur. Huc accedit, quod, quo tempore Thesmophoriazusae secundae doceri poterant[5]), poetae isti jam occubuerant.

Ex indiciis his paucis satis apparet, Thes-

---

4) Calligeniam ipsam Cererem fuisse, ostendere conatus est du Theil in *Recherches sur les Thesmoph.* p. 232. ubi „*Pour moi, inquit, je ne crois pas qu' on puisse douter, que ce ne soit un des noms de Cérès.*" Cetera vid. Fragm. I.

5) Paullo post Ranarum editionem recentatae videntur Thesmophoriazusae. Vid. Fragm. XV.

mophoriazusas posteriores, quod consilium attinet, indolem, actionem ac personas, novam fuisse fabulam totamque a prioribus diversam. Sed quale in nova fabula exsecutus sit poeta consilium, id quidem pro fragmentorum conditione adhuc nemo ausus est explorare. Aliquam mihi divinandi occasionem subministrare videtur Calligenia, quam in fabulae exordio prodiisse dicit scholiasta.

Plurimae personae, quae in prologis comoediarum conspiciuntur, angustiis et difficultatibus implicitae apparent, ut rerum futurarum nexum texant et eventum praeparent. Quaeruntur, accusant se suasque fortunas, vituperant fatum aliosque deos et homines infortunii fontes. Quid queri potuit Calligenia? quid incusare? Thesmophoria acta erant. Ergo questa est Thesmophoria et Thesmophoriasasas. Descivit, opinor, Atheniensium pietas atque cultus divini splendor evanuit. Quam splendide Cereris festum ab Atheniensibus celebratum sit, ex argumentis sedule collectis docuit in commentatione Gallice scripta du Theil.[6])

---

6) Recherches sur les Thesmophories. In Mémoires de l' Academie des Inscriptions. T. XXXIX. p. 203. sq. Totam hanc disputationem denuo typis exscribi jussit Dindorf. in Commentar. in Aristoph. Comoed. Vol. VI. p. 513. sq.

Amabant mulieres, ut antea, vestes pretiosas, sed pretiose vestitae Thesmophoria celebrare desierunt. Hinc est vestimentorum illorum enumeratio, quae continetur fragmento X., ubi mulieres vituperantur, quod, quamvis nimias facerent impensas in vestes, Cereris cultum condecorare nollent. Tale quid saltem indicat Clemens Alex., qui fragmentum illud servavit, Vid. Fr. X. Hinc etiam explicari potest, quare fragmentorum hujus fabulae major pars ad mulierum Atheniensium luxuriem pertineat. Quae si aliis persuadeantur, facile mihi concedetur contendenti, *Aristophanem in Thesmophoriazusis secundis Athenienses castigasse, quod sancta majorum pietate exuti deorum festa splendide celebrare et decorare negligerent.* In quo certe etiam fuit, quod metueret, ne veteris comoediae splendor cum chori magnificentia everteretur. Consilium vero illud poetae nostri ingenio dignum fuit, quippe qui omnibus in comoediis pietatem, verum patriae amorem morumque integritatem tueretur, aliter moratos acerbe notatos vellet.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, Εὐριπίδου κηδεστής.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.
ΑΓΑΘΩΝ.
ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.
ΚΗΡΥΞ.
ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ.
ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. *)

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ὦ Ζεῦ, χελιδὼν ἆρα πότε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ὤνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
οἷόντε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῆ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, ὦ Εὐριπίδη;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
ὄψει παρεστώς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς λέγεις; αὖθις φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἅ γ' ἂν μέλλῃς ὁρᾶν,

*) Ἀριστοφάνους Ἀθηναίου Θεσμοφοριάζουσαι. inscr. Aug. Θεσμοφοριάζουσαι πρότεραι. inscr. Rav. Nostram fabulam sub titul. Θεσμ. προτ. cit. et Gell. N. A. XV. 20.

1. ἄρα Aug. Junt. — ἆρά ποτε (h. e. *num quando!*) cum Wellauer. Dind. ἆρα πότε (h. e. *quando tandem!*) Rav. Bekk. —

2. cit Suid. v. ἀλοῶ. — ἀλῶν (h. e. *errans*) conjec. Kust. Bergl. hic sensu: *aberrare me faciens.* ἀλύων conjec. Reisk. — ἄνθρωπος Rav. Aug. Junt. ἄνθρωπος Bekk. Dind. — ἑωθινοῦ Aug. ἐξεωθινοῦ Junt. sed spiritum alteri ε adscripsit Vict. —

3. οἷόν τε Rav. Aug. Junt. correx. Canin. — κομιδὴ Aug. Junt. κομιδῇ Bekk. —

4. ὦ ὑριπίδη Aug. (non ὦ 'ὑριπ. ut Brunck. notavit). Junt. Bekk. ὠὐριπίδη Kust. ὦ ab librario additum esse, putat Dind.

5. ὅς Junt. —

7. μέλλεις Rav. Aug. Junt.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐδ' ἄρ' ὁρᾶν δεῖ μ';

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκούειν

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγει

οὐ φῂς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν οὔθ'

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατεροῦστιν ἡ φύσις

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

εὖ ἴσθ' ὅτι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς χωρίς;

ΕΥΡΙΠΙΔΕΣ.

οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.

8. ἄρ Aug. Junt. — δέῃ Aug. Junt.

9. πῶς μοι 'μπαροινεῖς. conjec. Reisk.

10. φῆς Aug. Junt. — χρῆναι μ' Aug.

11. χωροῖς Junt. — ἑκατέρουστιν Aug. ἑκατέρου 'στιν vulgo. — Vult, utriusque sensus naturam seorsim officio suo fungi, non una. Fortasse formulas in risum vocavit, quales enumerat Blomfield. ad Aeschyl. Sept. c. Theb. v. 232.

12. Verba τοῦ — ὁρᾶν Euripidi dabantur. — μὴ τἀκούειν Aug. — μὴ θ' ὁρᾶν Aug. —

13. τότε olim. cont adverbio νῦν. ut I 1023. vid. Abresch. D Thucyd. p. 313. e Elmsl. ad Eurip. I v. 1009. Hic concess animo altis contempl bus occupato. διεκρίθη vox philo ca. Nam per διάκρισ bat γένεσις ex Anax sententia ap. Scha Anaxagor. Fragm. ἐν τῇ διακρίσει τοῦ ἀ τὰ συγγενῆ φέρεσθα πρὸς ἄλληλα. Appa tur Euripides in his sophus Jonicus p tractans, et Anaxagor

αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
καὶ ζῶ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα,
ᾧ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτ' ἐμηχανήσατο
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ,
ἀκοὴν δὲ χοάνης ὦτα διετετρήνατο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὁρῶ;

cipulus. vid. Schaub. l. l. p. 20.

14. lineola personae mutatae. Aug. — αἰθὴρ h. e. ignis. ex usu Anaxagorae. Vid. Schaub. l. l. p. 73. et 159.

15. ζῶ Aug. ζῷ ἐν Junt. voculae ἐν spiritum addidit Vict.

κινούμενα. intell. ὑπὸ τοῦ νοῦ. Nam antea erant ἠρεμοῦντα. Aristot. Phys. VIII. I. Schaub. l. l. p. 150. τὴν δὲ τῆς κινήσεως καὶ τῆς γενέσεως αἰτίαν μίαν. Anaxag. ap. Schaub. p. 80. καὶ ὅσον ἐκίνησεν ὁ νοῦς πᾶν τοῦτο διεκρίθη κ. λ. ibid. p. 129.

16. πρῶτα μηχανήσατο. Rav. Aug. Junt. πρωτομηχανήσατο conjec. Reisig. Conject. p. VI. et 84. quod refutavit Lobeck. in Parerg. ad Phrynich. p. 630.

18. δίκην δὲ χοάνης ex conject. Reisk. ed. Dind. ἀκοῆς δὲ χοάνην conjec. Wellauer. Offendebat hos locutio non solos; quamvis esset non admodum inusitata. Dictum est enim ἀκοὴ χοάνης pro ἀκοὴ χοανοειδής, atque ἀκοὴν δὲ χοανοειδῆ ὦτα διετετρήνατο neminem pupugisset, puto. Imitatur autem in his eum ipsum hominem, quem hoc loco introduxit loquentem, quippe qui dixisset Phoeniss. 1616. τραύματα αἵματος pro τραύματα αἱματόεντα. ibid. 1529. στολὶς τρυφᾶς. ibid. 1567. μαστοὶ γάλακτος. Vid. Matth. Gr. Gr. §. 316. f. Herm. ad Viger. p. 890. sq. Seidler. ad Eur. El. 651. Quamvis verba, ex hac ratione loquendi explicita, defendi possint, tamen aliquid vitii huic versui subesse opinor, modo ne quaeratur, ubi non est. Quum enim desit, quod respondeat adverbio πρῶτα v. 16., facile divinari possit, pro ὦτα scriptum fuisse εἶτα, nimirum: ἀκοὴν δὲ χοάνης (h. e. χοανοειδῆ) εἶτα διετετρήνατο.

19. μήθ' ἀκούω Junt. μή θ' ἀκούω Aug. — μή θ' ὁρῶ. Aug.

Negationem μή non esse positam pro οὐ, monuit Hermannus. Non enim negari rem, sed negationem spectare ad cogitationem rei; ἀκούω et ὁρῶ esse conjunctivos. Vertit: *wegen des*

νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών.
οἷόν τί πούστὶν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ,

πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς ἂν ουν
πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροιμ' ὅπως
ἔτι προσμάθοιμι χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἰδού.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νὴ τὸν Ἡρακλῆ

Trichters also soll ich weder hören noch sehen?

21. οἷόν τε Rav. Aug. Junt. Bekk. correx. Brunck. Error. librorum contrarius supr. v. 3. — πούστὶν ex Aug. πού 'στιν Bekk. ποῦστιν Junt. που 'στὶν Dind. — ξυνουσιαι accent. om. Aug. —

23. ὅτι pro ὅπως ed. Inv. non ex Rav. quem Bekk. tacet vulgatam servans. De Inv. vid. Reisig. Conject. p VI. ἐξεύροις μ' ὅπως ἔτι προσμάθω conjec. Reisk. ἐξεύροιμί τι; conjec. Wellauer.

24. προσμάθοι μὴ Rav. Aug. Junt. προσμάθοιμι recte emendavit Dind. ex scholiastae nota. Veram hanc emendationem esse, docet jotacismus, ex quo alterum pro altero auditum est. Magnam lectionum copiam pariter corrigendam esse, passim ostendi. Accedit, quod sensus etiam negationem repudiat. Ridetur enim χωλοποιός. Vid. Ran. 862. ed. m. Quare non audiendi sunt, qui scripserunt προσμάθω μὴ, ut Bentl. Brunck. Bekk. aut προσμάθοις μὴ ut Kust. Bergl. — τῶ σκέλη Junt.

26. Ἡρακλέα Rav. Aug. Junt. edd. exc. Dind. ubi recte corrigitur Ἡρακλῆ, ut Soph. Trach. 476. Vide de hac forma Phryn. p. 156. ed. Lobeck.

οἶμαί γε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα νυν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σιωπῶ τὸ θύριον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄκου'.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
ὁ τραγῳδοποιός.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ποῖος οὗτος Ἁγάθων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔστιν τις Ἀγάθων

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὔκ, ἀλλ' ἕτερός τις· οὐχ ἑόρακας πώποτε;

27. οἶμαί γε accent. om. Aug. — Numquam senarium claudi voce trisyllaba, quae duas priores corripiat, nisi praecedat monosyllaba, ut hoc loco, observavit Elmsl. ad Acharn. v. 830.

28. ἄκουε plene Aug. Junt. — ἀκούω pro ἀκούσω jussit scribi Brunck. probante Elmsl. ad Acharn. v. 295. in Auctar.

30. ἀγάθων Rav. Aug. Junt. contra metrum. ὡ'γάθων Kust. Bekk. ex illius aevi more. ἀγάθων Bekk. Dind.

31. ἔστιν εἶς Aug. Junt. — De re vid. nos ad Ran. 1113. et ad Eccles. 64.

32. Personae mutatae signum posuit ante οὐχ ἑ. atque haec et sequentia usque ad v. 38. eidem personae dedit Aug. — ἑώρακας Junt. ἑώρακα Aug. ἑώρακάς ποτε Kust. non improb. Brunck. Sic et versu sequ. —

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν ὁ δασυπώγων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἑόρακας πώποτε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ', ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως.
ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυῤῥίνας.
προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

εὔφημος πᾶς ἔστω λεώς,
στόμα συγκλείσας· ἐπιδημεῖ γὰρ
θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω
γλαυκόν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βομβάξ.

33. Hunc versum om. Aug. et pr. Rav.

34. Person. om. Aug. — καὶ μέ γ'. εἰδέναι Aug.

35. Person. om. Aug.

36. παραπτήξωμεν Aug. — Citat hunc vers. Suid. v. Πτήσσει. — De πτήξωμεν Schol. κρύβωμεν. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστὶ τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι. Sed vid. nos ad Ran. 315.

39. Cit. Suid. v. εὐφημεῖ. — εὔφημος πᾶς ὁ λεὼς ἔστω conjec. Brunck. πᾶς ἔστω λαός Hotib. Sed poetam a versu catalectico ordiri, ut infra 434. 500. notavit Dind. Vox autem λεώς ex more tragicorum est monosyllaba.

40. ἐνδημεῖ Suid. ἐπιδημεῖ idem in θίασος.

42. μελωποιῶν Aug.

43. Cit. Suid. v. ἐχέτω. —

45. λέγει Aug. τίς λέγει conjec. Reisk. ut sint servi verba.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα. τί λέγεις;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λυέσθων.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βομβαλοβομβάξ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,
πράμος ἡμέτερος —

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν βινεῖσθαι;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

τίς ὁ φωνήσας;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νήνεμος αἰθήρ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.
κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν.
τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,
καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει
καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύζει

48. βομβαλόβαξ. Suid. v. ἐποποῖ.
50. πρόμος ex conj. Scalig. Both.
53. ἀσπίδας Rav. Aug. (om. spir.) Junt. ἀψῖδας Suid. v. v. δρύοχος. λαικάζει. χιανεύει
56. γογγυλίζει Rav. Aug. Junt. Suid. v. λαικάζει. γογγυλίει conj. Herm. ad Nub. 992. γογγρύζει Bentl. γόγγυλίζει idem ad Horat. A. P. 441. γογγυλέει Brunck. γογγλίζει Reisig. Conject. p. 28. γογγύλλει ex Porson. conject. Dind. Bekk. Both. Quae conjecturae quum a lectione codicum nimis recederent, edendum erat γογγύ-

καὶ χοανεύει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ λαικάζει.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὃς ἕτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
τοῦ καλλιεποῦς, κατὰ τοῦ θριγκοῦ,
ξυγγογγυλίσας καὶ συστρέψας
τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἦ που νέος γ' ὢν ἦσθ' ὑβριστὴς, ὦ γέρον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.

ζει ex proprio. Non enim necessarium est, ut vox similis significationis legatur, immo haec opinio genuit, ut mihi videtur, γογγυλίζει, ut conspiraret cum vicinis. Pergit servus ex heri more antitheta facere vel illud βομβάξ secundare. Terminationem υζει hac in sede necessariam esse, jam Reisig. Conject. p. 28. vidit, quippe quae vocibus responderet ἀντονομάζει et λαικάζει. Neque nobis obstat quod sequitur v. 61. Ibi enim notiones repetuntur quaedam, non verba omnia.

57. χιανεύει Suid. h. v. χωνεύει Schol. pro gl.

58. Pers. om. Aug. — ἀγροιώτας Rav. Aug. Junt. corr. Bentl.

59. Pers. om. Aug. — ποητοῦ Rav. Aug. Junt. Bekk.

60. κατὰ om. Aug. Junt. et pr. m. Rav. διὰ adjecit Both cum Kust. et Brunck.

61. γογγυλίσας Rav. Aug. Junt. corr. Brunck. ex Lysistr. 975.

63. ἤ που Aug. — νέο ἀγὼν Junt. νέος γ' ὤν. Dind. νέος ἄγαν Amst. νέος ἀγὼν Ven. Can. πέος conjecerim.

64. ἔα monosyllabum habet Elmsl. ad Ach. v. 127. in Auct. p. 61 (=21 ed. Lips. rec.) Huc pertinet etiam vers. 176. infr. de quo vid. Elmsl. ad Acharn. v. 178. in Auctar.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

μηδὲν ἱκέτευ᾽· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον,
ἢν μὴ προΐῃ θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί οὖν ἐγὼ δρῶ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

περίμεν᾽, ὡς ἐξέρχεται.
ὢ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι.
τί τὸ πρᾶγμα τουτί; τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ποῖόν τι;

66. ἱκέτευ Aug. Junt.

68. ῥάδιον Aug.

69. θύραισι Junt. Br. θύραζε Ven.-Can. Amst. Bergl. Both. θύρασι cum Rav. Aug. recte tuentur Dind. Bekk. probat Elmsl. ad Euripid. Med. v. 466. — ἥλιν Junt. correx. Vict.

70. ἕως conjec. Heindorf. ad Plat. Phaed. p. 14. improb. Reisig. Conject. p. 67.

71. Personae mutatae linea Aug.

73. In fine versus non interpungebatur.

74. ἐμὲ pro ἐμὸν conjec. Brunck. ut pendeat ex κρύπτειν: — Post τουτὶ ponebatur punctum, ut penderet hoc ex antecedente versu. Sed τί τὸ πρ. τουτί; est interrogatio mirantis, qua usus est Mnesil. quum audiret Euripidem subito gementem. Similis editorum error. Ran. 39. Vid. nos ad Plut. 1094. et Ran. l. l. coll. 1230. ibid. Nostro loco a βούλομαι πυθέσθαι dependet τί ὁ Ζεὺς διανοεῖ σε δρᾶσαι;

75. ἐστὶν Aug.

76. θ᾽ ἡμέρᾳ Aug. θ᾽ ἡμέρα Junt. θἠμέρα Bekk. θἠμέρᾳ Dind. Both.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τῇδε θἠμέρᾳ κριθήσεται
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἕδρα,
ἐπεὶ τριτ'ηστὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.
αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι,
κἀν Θεσμοφόροιν μέλλουσι περὶ μοῦ τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τιὴ τί δή;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὁτιὴ τραγῳδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ Δία δίκαι' ἂν πάθοις.
ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις;

78. γ' om. Aug.
80. τρίτη 'στὶ Junt. et edd. cett. omn. τρίτηστὶ junctim Aug.— Pro ἡ μέση fortasse ἥμισυ. Sed vid. Schol. et Schoemann d. comit. Athen. p, 39. 50. du Theil, Recherches sur l. Thesmophories. p. 229. 233. et 219. sq. in Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. XXXIX. et Wellauer. Dissert. de Thesmoph. p. 5.
83. περὶ ἐμοῦ Rav. Aug. Can. περί μου Junt. edd. recent. περὶ 'μοῦ Port. Amst. Kust. cf. Reisig conject. p. 56. περὶ μοῦ, ut πρὸς μέ Plut. 1059., scribendum putabam.
84. τιή Aug.
85. τραγωδῶ Aug. Junt.
86. Textum ex Aug. a Brunck. restitutum habent edd. recent. καὶ δίκαι' ἂν πάθοις Junt. καὶ δί' καὶ ἂν πάθοις Rav. καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις Kust. Bergl. καὶ δίκαιά τἂν πάθοις conjec. Elmsl. ad Acharn. v. 323.
87. ἐκ τούτων ex Bergl.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί δράσοντ'; εἰπέ μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶ, κἂν δέῃ,
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πότερα φανερὸν, ἢ λάθρα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

conject. ed. Br. Bekk. ἄτης τίν' ἐκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις; conjec. Wellauer. ut esset versus Euripidis ex dramate nescio quo depromptus. ἐκ ταύτης, quod codd. et edd. vett. habent, sumendum est, ut Both. opinatur, pro adverbio οὕτως, ut ἐκ ταχείας pro ταχέως etc. aut scribendum ἀτὰρ τί ἐκ ταύτης σὺ μηχανῆς ἔχεις; Nam *N* et *Σ* facile commutantur.

88. τραγωδοδιδάσκαλον omisso jota subscr. Aug. τραγωδιδάσκαλον Rav.

90. ἐκκλησιάζοντ' Aug. — γυναιξὶν Junt. Br. — χ' ἂ"ν Brunck. prob. Markl. ad Eurip. Suppl. 364. χἂν Dind. Both. Duplicis craseos exempla omnino adsunt, ut Euripid. Heracl. 174. indic. Dind. — δέῃ Aug.

91. ἡ λάθρα Junt. corr. Vict. ἤ. — λάθρᾳ Bo. Bekk.

93. cit. Suid. v. κομψόν. — σφόδρα plene Aug. —

94. Euripidi dari jusserunt Kust. Reisk. ob ἡμέτερος, aliter enim scribendum fuisset ὑμέτερος, quasi Mnesilocho non licitum fuerit, quod etiam servis licitum fuisse scimus. — De πυραμοῦς metaph. *victoria* vid. Equit. 277. ibiq. interpr. et schol. coll. Schweigh. Anim. ad Athen. T. VII, p. 555.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί δ' ἐστιν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀ'γάθων ἐξέρχεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκκυκλούμενος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα· μελῳδεῖν ἅ'ν παρασκευάζεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μύρμηκος ἀτραποὺς, ἢ τί διαμινυρίζεται;

95. Post σίγα om. pers. Aug. — τί δεστὶν Aug. — ἀγάθων Rav. Aug. Ἀγάθων Bekk. ἁγάθων Dind. ὡς Ἀγάθων vel ὡ 'γάθων Bentl.

96. ποῖος ἐστὶν Aug. Junt. — οὐκκυκλούμενος Aug. Junt. De metaphorica vocis significatione vid. Elmsl. ad Ach. 408. contrar. infr. 265. et Vesp. 1475. εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν.

97. Pers. om. Aug. — εἰμὶ Aug. Junt. εἰμε Rav.

98. De Cyrena meretrice vid. Ran. 1324. (1350. ed. m.) Hujus meretricis mentionem non fecit Fr. Jacobs in Vermischt. Schr. P. IV. ubi copiose ac docte, ut solet, de famosis istis mulierculis agit.

99. μελωδεῖν Aug. Junt. — ἂν Rav. Aug. Junt. αὖ Bergl. Br. Dind. Bekk. Both. Quamquam ἂν et αὖ saepius permutantur, vid. Elmsl. ad Med. p. 203. hic tamen nemo, quid sibi velit, dixit. Quare scripsi ἅ'ν (ἃ ἂν), quod ne quem offendat, vid. nos ad Plut. 376. jungi enim potest cum infinitivo. Post σίγα cogitatione assume ὥστε ἀκούειν.

100. ἤ τι Suid. v. μύρμηξ.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι
λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρᾳ
πατρίδι χορεύσασθαι βοάν.

ΧΟΡΟΣ.

τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος; λέγε νυν.
εὐπίστως δὲ τοὐμὸν
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἄγε νυν ὄπλιζε Μοῦσα
χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
γύαλα Σιμουντίδι γᾷ.

— *διαμινυρίζεται* Rav. Aug. Junt. Recte sic. Nam quod Dawes. Misc. Crit. p. 263. (ed. Lips.) emendare conatus est *διαμινύρεται*, temere probavit Reisig. Conject. p. 49. et inconsulto recep. Br. Dind. Bekk. Both. quum hoc versum plane corrumperet. Quippe viri isti non viderunt, vocem *ἀτραπός* primam syllabam habere correptam, ut Av. 22. Ran. 123. etc. Versus enim hic est: *μύρμη|κος ἀτρα|ποὺς ἢ|τίδια|μινυρί|ζεται.* quum isti false hunc facerent: *μύρμη|κος ἀτρ|αποὺς|ἢ τί δι|αμινύρ|εται.* E lectione vulgata numeri sani sunt:

— — ◡◡ — — ◡◡ ◡◡ — ◡ —.

101. Numeri sunt solutiores ac liberiores, quasi dithyramborum, quos frustra ad regulas revocare conati sunt metrici, quum nullae essent. Vid. Appendic. Burges. conatum. Liberiores numeros esse, carmen ipsum docet v. 121. et Mnesilochus deinde v. 130. sq. Vid. Herm. Metr. p. 716. sq.

102. *ξυνελευθέρᾳ* junctim Aug. Junt. (sed in hac omisso jot. subscr.)

103. *πατρίᾳ χορεύσασθαι βοᾷ* conjec. Kust. refut. Brunck. qui vertit *saltando clamorem tollere*, ut sit dithyrambica locutio consulto a poeta quaesita.

105. *εὐπείστως* conjec. Reisk. — *εὐπίστως ἔχω πρὸς τοὺς θεοὺς ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι.* Nam *τοὐμὸν ἔχει* pro *ἐγὼ ἔχω*.

106. *ἔχεις* Rav. Aug. Junt. correx. ex Suida v. v. *σεβαστός* et *σεβίσαι* Reisk. Br.

107. *νῦν* Aug. Junt. — *ὄλβιζε* conjec. Bentl.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς,
Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.

ΑΓΑΘΩΝ.

τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
κόραν ἀείσατ' Ἄρτεμιν ἀγροτέραν.

ΧΟΡΟΣ.

ἕπομαι κλῄζουσα σεμνὸν
γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.

ΑΓΑΘΩΝ.

Λατώ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος
ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα Φρυγίων
διανεύματα Χαρίτων.

ΧΟΡΟΣ.

σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν
κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων
ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ·
τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός.

113. *γέρως ἱεροῦ* conjec. Kust. *ἱρὸν* Dind.

115. *ἄεισαν τ' ἄρτεμιν* Aug. *ἀείσαντ' ἄρτεμιν* Rav. Junt.

117. *λαλοῦς* Junt.

122. *διανεύματα* codd. et edd. exc. Dind. qui recte Bentlei conjecturam recepit. Nam *δινεύματα* in antiquis exemplaribus fuisse, docet scholiasta Rav. qui ad hunc versum notavit *ὀρχήματα*. Ita Hom. Il. Σ. 494. *κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον.* ubi vid. Eustath. et Schol. Quod Both. interpretatur *nutus Charitum* h.e. ad nutum Charitum peracta *κρούματα*, aliis placeat.

123. Chori signum om. Aug.

126. Persona mutatur Aug.

127. *διαιφνιδίου* junctim Aug. Junt. — *ὅπος* Junt.

ὧν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον τιμᾷ.
χαῖρ', ὄλβιε παῖ Λατοῦς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὡς ἡδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,
καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον
καὶ μανδαλωτὸν, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
καί σ', ὦ νεανίσκ', εἴ τις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρέσθαι βούλομαι,
ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος
λαλεῖ κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;
τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.
τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;
σὺ δ' αὐτὸς ὦ παῖ πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;

128. Persona mutatur Aug. — ἄλλε qro ἄγαλλε Junt.

Post 129. ὀλολύζεις γέρων add. Rav. idem cum personae mutatae signo Aug. Junt. ὀλολύζει Schol. Rav. Quorum librorum consensus me eo adducit, ut putem in exemplaribus antiquissimis fuisse:

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
εὐαί, ἰαὶ εὐοῖ.
ΧΟΡΟΣ.
τί ὀλολύζεις γέρον;

130. πότνια Rav. Aug. Junt.

131. θηλυδραῶτες Junt. —

133. cit. Suid. v. γαργαλίζει.

134. νεανίσχ' ὅστις εἶ ex Zanetti conject. recep. Brunck. Dind. Bekk. εἴ τις εἶ Aug. Rav. Junt. sed in hac νεανίσχ' εἴτις εἶ. (In Aug. accentum in εἶ pos. man. alter. rubr.) Sententiarum nexus postulat εἴ τις. Addubitat enim Agathonis virilitatem.

135. Λυκουργίας Rav. Aug. Junt. et edd. vett. Λυκουργείας recte Dind. Both. vid. nos de hac forma ad Ran. 1145. — ἔρεσθαι Aug. Junt.

136. ὦ γύννις Aug.

137. cit. Suid. v. βάρβιτον,

138. μέλει ex Valcken. ad. Eur. Hippol. p. 187. facta conject. rec. Brunck. pro λέγει. — κεκρυφάλω jot. om. Aug.

139. ἀξύμφορον ex Suid. v. βάρβιτον recep. Both. ξυμφόρον Junt.

141. τίς δ' αὐτὸς, ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;

καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί;
ἀλλ᾽ ὡς γυνὴ δῆτ᾽; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
τί φῄς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ᾽ ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ᾽, ἐπειδή γ᾽ αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.

ΑΓΑΘΩΝ.

ὦ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, τὴν δ᾽ ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην·
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ᾽ ἅμα γνώμῃ φορῶ.
χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν,
αὐτίκα γυναικεῖ᾽ ἢν ποιῇ τις δράματα,
μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ᾽ ἔχειν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;

ΑΓΑΘΩΝ.

ἀνδρεῖα δ᾽ ἢν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
ἔνεσθ᾽ ὑπάρχον τοῦθ᾽. ἃ δ᾽ οὐ κεκτήμεθα,
μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὅταν σατύρους τοίνυν ποιῇς, καλεῖν ἐμέ,

codd. et edd. omn. σύ τ᾽ αὐτός Schol. pro var. lect. Hinc correxi. Nam τίς δ᾽ αὐτός; prorsus abundat, ut docet v. 137. Locus sic habet: σὺ δ᾽ αὐτὸς πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει, ἢ ὡς γυνή; — τρέφῃ Suid. v. πέος.

142. ποῦ τὸ πέος; Suid. v. Λακωνικαί et Schol. ad Vesp. 1158. ποῦ δὲ τὸ πέος Suid. v. πέος.

144. φῆς Aug. φῇς Junt. Ad loquendi rationem cf. Soph. Phil. 136. τί χρή με στέγειν, ἢ τί λέγειν; —

148. ἐσθῆτ᾽ ἅμα γνώμῃ Aug. Junt. — ἅμα γνώμῃ compar. Bergl. ξὺν νῷ Nub. 571.

149. γὰρ om. Junt. habent Rav. Aug.

151. αὐτίκα vid. de signific. ad Plut. 130. — ποῇ Aug. Junt.

153. ποῇς Aug.

154. Person. om. Aug. — ποῇ Aug. Junt. — τῶ Aug.

155. ἅ Aug. Junt.

157. ποῇς Aug.

ἵνα συμποιῶ σοὔπισθεν ἑστηκὼς ἐγώ.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν· σκέψαι δ' ὅτι
Ἰβυκὸς ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ Τήϊος
κἀλκαῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν,
ἐμιτροφόρουν καὶ διεκναίοντ' Ἰωνικῶς,
καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπίσχετο·
διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ τὰ δράματ' ἦν καλά·
ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ,

158. σοὔπισθεν Aug.

159. Person. om. Aug. — ἀλλ' ὡς Aug. Junt. — ἔστιν Rav. Aug. Junt.

160. cit. Suid. v.v. ἀγρεῖος. ἄμουσα.

161. Ἴβυκος Rav. Aug. Bekk. Both. Ἰβυκὸς ex Junt. cum Dind. revocavi. — κ' Ανακρέων Bekk.

162. κ' Ἀλκαῖος Bekk. Memorabile est quod Scholiasta Rav. dicit in vetustissimis exemplaribus Ἀχαιὸς pro Ἀλκαῖος fuisse scriptum, atque hunc pro illo hic positum esse ab Aristophane grammatico Didymo adversante. — οἵ περὶ Rav. Junt. οἱ περὶ Aug. — ἐχύμησαν Aug. Junt. Rav. sed hic spir. et acc. om. οἵπερ ex Suid. v. ἐμιτρώσατο.

163. Cit. Suid. v. ἐμιτρώσατο. Harpocr. v. Ἰωνικὸς. — διεκίνων Rav. Aug. Junt. quos διέκνων voluisse putat Dind. διεκλῶντ' ex emendat. Toupii ad Suid. I. p. 166. 167. recep. Brunck. Dind. Bekk. Both. quae ingeniosa conjectura mihi displicuit sensus causa. De διακναίω vid. Eccles. (957). — τε ante καὶ hab. codd., quod abundare; jam vidit Kust. negante Brunckio.

165. ἠμπέσχετο Rav. Aug. Junt. correxit Elmsl. ad Euripid. Med. p. 253 (= 272 ed. Lips. sive ad v. 1128. probante Matth. Gr. Gr. p. 461.) recep. Dind. Both. non Bekk.

166. Persona mutatur Aug. — καλὰ ἦν Rav. Aug. Junt.

168. Person. om Aug. — ταῦτ' ἄρ' Rav. Aug. Junt. Kust. Bergl. Br. correx. Reisig. Conject. p. 62. audient. Dind. Both. non Bekk.

ὁ δὲ Ξενοκλέης ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἅπασ' ἀνάγκη· ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ
ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς πρὸς τῶν θεῶν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

παῦσαι βαΰζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν
ὢν τηλικοῦτος, ἡνίκ' ἠρχόμην ποιεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Δί', οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν.

ΑΓΑΘΩΝ.

λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.

169. Hunc versum postponit versui 170 Aug. — ὁ . . ξενοκλῆς Aug., in margine legitur ὁ δ' αὖ, quod e vicino versu accitum esse videtur. ξενοκλῆς etiam Rav. qui totum versum pr. om. ζενοκλῆς Junt.

170. θεόγνις Junt. vid. Acharn. v. 140. Elmsl.

171. Person. om. Aug. — ἅπας. ΑΓ. ἀνάγκη Junt. — γνοῦς Aug. Junt.

173. et seq. personas perturbat Junt.

173. βαύξων Junt. — καὶ γὰρ ἦ τοιόσδ' ἐγώ conj. Elmsl. τοιοῦτος ἦ Dind.

175. cit Suid. v. ζηλῶ.

176. Person. om. Aug. Junt. — ἔα monosyllabum esse, monuit Elmsl. ad Acharn. v. 178. in Auctar. cf. supr. ad v. 64. ἔα et ἐῶ hic et alias interdum una syllaba scripta et pronuntiata esse, ad nostrum versum notavit Dind. vid. Schol. ad. v. 500.

177 et 178. cit. Suid. v. v. οἷος. σοῦ.

178. οἷόν τε Aug. Rav.

ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ.

ΑΓΑΘΩΝ.

τοῦ χρείαν ἔχων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.

ΑΓΑΘΩΝ.

τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἡ πᾶσ'· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα
ἐν ταῖς γυναιξὶν, ὡς δοκεῖν εἶναι γυνὴ,
ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι·
ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ἔχω,
σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκὸς, ἐξυρημένος,
γυναικόφωνος, ἁπαλὸς, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.

ΑΓΑΘΩΝ.

Εὐριπίδη,

Junt. οἷός τε ex Suid. l. l. — συντέμεῖν Suid. v. σοῦ.

179. κοινῇ Rav. Junt. Suid. v. καινολογία κοινῇ Aug. καινῇ primus Biset. deind. ed. Amstel. edd. recentt.

180. ἀφίγμαι Aug. Junt.

184. πᾶσα plene Aug. Rav. Junt. ἅπασ' Scalig.—

185. δοκῶν Rav.

186. σοφῶς Bentl.—ἀποκρίνεσθαι pro ἀπολογεῖσθαι dici, monuit Elmsl. ad Acharn. v. 632.

189. γινώσκομαι Aug. Junt.

190. εἰμὶ Aug.

193. cit. Eustath. p. 4, 10.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί ἔστιν;

ΑΓΑΘΩΝ.

ἐποίησάς ποτε,
χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔγωγε.

ΑΓΑΘΩΝ.

μή νυν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν.
ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φέρε.
τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ μὴν σύ γ', ὦ κατάπυγον, εὐρύπρωκτος εἶ
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δ' ἔστιν ὅ τι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;

ubi legitur ὦ Εὐριπίδη, et ἐποίησας exponitur ἔγραψας ἐν τῇ ποιήσει σου.

195. νῦν Aug. Junt. — ἐλπίσης Aug. Junt. —

196. cit. Suid. v. ὑφέξειν. — Primum ἂν om. Rav. Junt. omisit etiam Aug. sed spatium vacuum reliquit. ἂν μαινοίμεθα Kust. καὶ γὰρ οὖν μαινοίμεθ' ἂν Herm. ad Viger. p. 782. κάρτα γὰρ μαινοίμεθ' ἂν Reisig. Conject. p. 187. duplicatum ἂν ex Suid. l. l. recep. Rrunck. Dind. Both. Bekk.

197. ἐστι μὀïκείως Aug. — Versus hi tres videntur sumpti ex aliqua Euripidis tragoedia.

198. τεχνάμασιν Aug. στενάσμασιν Junt. unde ex edd. vett. στενάγμασι fecerunt Brub. Can. Amst. quod prob. Zanett. Bentl. Quum scholiasta notaret ad versum sequentem ἐκφεύγειν, hoc verbo eum explicare voluisse puto τεχνάσμασι φέρειν, ut etiam hujus auctoritas ad Rav. et Suid. h. v. accedat. στεγάσμασι conjec. Both.

199. παθήμασι Aug.

200. μὴ Suid. v. τεχνάσμασι. — καταπύγον Aug.

ΑΓΑΘΩΝ.

κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πῶς;

ΑΓΑΘΩΝ.

ὅπως;
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια
κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἰδού γε κλέπτειν· νὴ Δί, βινεῖσθαι μὲν οὖν.
ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νὴ Δί᾽ εἰκότως ἔχει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα;

ΑΓΑΘΩΝ.

μὴ δόκει γε σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ᾽.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Εὐριπίδη,
ὦ φίλτατ᾽, ὦ κηδεστά, μὴ σαυτὸν προδῷς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πῶς οὖν ποιήσω δῆτα;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τοῦτον μὲν μακρὰ
κλάειν κέλευ᾽, ἐμοὶ δ᾽ ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.

206. Person. om. Aug.— κινεῖσθαι Junt.
208. Person. om. Aug.
209. τρισκακοδαίμον Junt. Rav. hic sine accent. τρίς κακοδαίμων Elmsl. ad Acharn. v. 475. in Auctuar.
210. τοῦτο Aug. sed τοῦτον altera man. saltem ν rub. adject.
212. κλαίειν Rav. Aug. Junt.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοὶ,
ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ δὴ χαμαί.
ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ';

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀποξυρεῖν ταδὶ,
τὰ κάτω δ' ἀφεύειν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀλλὰ πρᾶττ', εἴ σοι δοκεῖ·
ἢ μὴ διδόναι γ' ἐμαυτὸν ὤφελόν ποτε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε,
χρῆσόν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν.

ΑΓΑΘΩΝ.

αὐτὸς λάμβανε

214. θοιμάτιον Aug. Junt. θοἰμάτιον Bekk. tac. de Rav. θοἰμάτιον Dind. cum al.

215. με Aug. Junt. — Scholiasta ad ταδί notat: τὰ γένεια. ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαίων Κρατίνου.

216. δᾶ (?) φεύειν Aug. — πραττείσω Aug. πρᾶττ' εἴσω Rav. πράττ' εἴ σοι Junt. πρᾶτθ' ὅ τι σοι Elmsl. ad Acharn. v. 338.

217. Quem versum dedi, eum habet prima man. Aug. altera γ' αὐτὸν scripsit, quod habent etiam Rav. et Junt. Alii alium versum fecerunt: ἢ μὴ 'πιδιδόναι γ' αὐτὸν ὤφελόν ποτε Toup. Emend. ad Hes. P. III. p. 50. prob. Reisig. Conject. p. 206. ἢ μὴ 'πιδιδόναι 'μαυτὸν ὤφελόν ποτε Dind. ἢ μηδὲ διδόναι γ' αὐτὸν ὤφελόν ποτε Both. Ad eundem hunc versum in Aug. linea personae mutatae posita est, unde lectio vulgata stàbiliri posse videtur. Tum versus hic tribuendus est Agathoni ἢ μηδὲ διδόναι γ' αὐτὸν ὤφελέν ποτε. Ubi ν paragogicum ante consonantem positum genuit primam personam ὤφελον.

218. Ante σὺ persona mutatur. Aug.

219. cit. Pollux. X. 140. — χρῆσόν τι ex Rav. et Aug. (in hoc inclinatione neglec-

ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

γενναῖος εἶ·
κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὤμοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
ἢν μὴ σιωπᾷς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀτταταῖ ἰατταταῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὗτος σὺ ποῖ θεῖς;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν·
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼνταυθὶ μενῶ
τεμνόμενος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὔκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων;

ta.) χρηστὸν Junt. χρῆσόν ‹ι›νῦν ἡμιν legi maluit Both.
220. ξυροδόχης Pollux x. 140. ξυροδίκης Rav. Aug.
222. ὤ σοι Aug. Junt.
223. ἀττατὰ ἀτταταὶ Aug. Rav. sed hic sine accent. et spir. ἄττατα ἄτταται Junt. vid. ad Ran. 665. ἀτταταὶ ἀτατταταὶ Bekk.
225. Δήμητρά γ' ἐνταυθοῖ Rav. Aug. Junt. (haec omiss. particula γ') Bekk. Dind. (hic ἐνταυθί). Δήμητραν ἐνταυθοῖ Both. Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθοῖ Porson. in censura ed. Brunck. p. 65. probantibus Reisig. Conject. p. 254. et Elmsl. ad Achar. v. 306. Malui: Δήμητρ' ἐγὠνταυθί, quia litera γ codicibus confirmata est.
226. οὐκοῦν Aug. Junt. — Ante καταγέλ. persona mutatur Aug.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὀλίγον μέλει μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
προδῷς με. χώρει δεῦρο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κακοδαίμων ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν κἀνάκυπτε. ποῖ στρέφει;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὺ μῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί μύζεις; πάντα πεποίηταί καλῶς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὴ φροντίσῃς· ὡς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ.
βούλει θεᾶσθαι σαυτόν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

εἰ δοκεῖ, φέρε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὁρᾷς σεαυτόν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένη.

228. μήλει Junt. ubi correx. Vict.

231. μυμῦ junctim Both. μῦ μῦ edd. cet. et codd. Quare μὺ μῦ, vide nos ad Plut. 892.

234. θεάσασθαι Rav. Aug. Junt. corr. Pors. non audient. Bekk. σεαυτὸν Rav. Aug. Junt. correx. Porson. recep. Dind. Both. Bekk.

135. Κλεισθένην Rav. Aug. Junt. et edd. cett. exc. Dind. vid. Ran. 423.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀνίστασ', ἵν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον.
ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἐμοὶ μελήσει νὴ Δί', πλήν γ' ὅτι κάομαι.
οἴμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες,
πρὶν ἀντιλαβέσθαι τὴν φλόγα μου τῆς οἰκίας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

θάῤῥει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί θαῤῥῶ καταπεπυρπολημένος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ

236. ἀνίστας ἵνα φεύσω σε (sic) Aug.

238. δᾶδα ἢ Aug.

239. φιλάττου Junt. corr. Vict.

240. μελίσει Junt.

242. πρὶν ἀντιλαβέσθαι τόν γε πρωκτὸν τῆς φλογός sic cum Scalig. et Kust. edd. recent. omn. quamquam τόν γε, ubi particula γε plane aliena est, om. Rav. Aug. Junt. In iisdem verbis hypallage, qua dicitnr ἀντιλαβέσθαι τὸν πρωκτὸν τῆς φλογὸς pro τοῦ πρωκτοῦ τὴν φλόγα, durissima est certe, ne dicam ridicula. Quare mihi in animo erat rescribere: πρὶν ἄν τι λάβηται τόν γε πρωκτὸν τῆς φλογός ut genitivus φλογός penderet a pronomine τὶ, nisi scholiasta me commonefecisset, aliud hoc loco scriptum fuisse a poeta. Dicit enim ad hunc versum ὡς εἰ ἔλεγεν οἰκίαν. Hinc facile elicui, quod poeta dixerat. Quam metaphoricam significationem conditionis Mnesilochi quum aliquis interpretaturus πρωκτὸν pofuisset supra οἰκία, alius, qui hoc verbum in versu collocavit, orationem et versum turpiter corrupit.

244. οὐκέτ' Rav. nam tacite sic ed. Bekk.

ἀποπεπόνηκας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

φεῦ, ἰοὺ τῆς ἀσβόλου.
αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὴ φροντίσῃς· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἰμωξετἄρ' εἰ τόν γ' ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτῳὶ
καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.

ΑΓΑΘΩΝ.

λαμβάνετε καὶ χρῆσθ'· οὐ φθονῶ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί οὖν λάβω;

246. cit. Suid. v. *τράμις*. — *αἰθ' ὡς* Suid. l. l. — *γεγεννημαι* Aug. Junt. — *τὰ* om. Aug.

248. *οἰμώζετ' ἄρ' εἰς τὸν* Rav. Aug. *οἰμώζετ' ἄρ' εἰ τὸν* Junt. *τὶς* primus omissum esse, opinatus est Kust., quod postea sed alio loco desiderari dixerunt Porson. Brunck. Dind. et receperunt edd. recent. Quum antecedat *ἕτερος*, alienum plane videtur pronomen *τὶς*, quum apud *οἰμώξεται* et *πλυνεῖ* intelligatur *ὁ ἕτερος*, quem Euripides indicavit. Crasin *οἰμωξετἄρ'* recte restituit Dind. sed in sequentibus *τὶς* servato. *οἰμώξετ' ἄρ', εἴ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ* Bekk. *οἰμώξετ' ἄρ', εἴ τις τόν γ' ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ* Both. *οἰμώξετἄρ' εἴ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ* Dind. *οἰμώξε' ἄρ τις, εἰ τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ* vel *οἰμώξεταί γ' ἄρ, εἰ τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ* conjec. Kust. — *γ'* abest in Rav. Aug. Junt. suasit Bentl. recep. recte Both.

250. *τουτοί* Aug. quod ex Amstel. recep. Kust. prob. Brunck. *τουτωί* libb. cett. exc. Dind. ubi recte scriptum est *τουτῳί*. Nam illud *ι* Atticum non potest jota subscr. exterminare, neque ipsum cum hoc confundi. Minus accurate Reisig. Conject. p. 184.

251. *ταῦτ' ἄγ' ὡς* Junt. — *οὐκ ἐστ'* Aug.

ΑΓΑΘΩΝ.

ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.

ΑΓΑΘΩΝ.

σύζωσον ἀνύσας· αἶρε νῦν στρόφιον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἰδού.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἴθι νυν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἡδὶ μὲν οὖν
κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ κἀπιτηδεία πάνυ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἆρ' ἁρμόσει μοι;

ΑΓΑΘΩΝ.

νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

φέρ' ἔγκυκλον.

254. Mnesilochi esse, vidit Bentl. Euripidi redd Dind. De locutione vid. Elmsl. ad Acharn. v. 193. in Auctar. —

255. αἶρε Aug. — νυν Dind. — στρόφεον Junt. — 256. νῦν Rav. Aug. Junt. ex recent. Bekk.

257. δὲ pro δεῖ Rav.

258. κεφαλῇ Junt. — Meminit huj. loc. Pollux II. 35 et Eustath. p. 1280.

259. κἀπιτήδεια Aug.

260. ἦρ' ἁρμόσῃ Aug. (non ἢ ῥ' ἁρμόσει, ut cit. Br.) et Junt. ἦρ' ἁρμοσῃι Rav. — Euripidis esse vult haec Both.

261. ἐγκυκλιον Rav. — λάμβανε ἀπὸ Aug. λάμ-

ΑΓΑΘΩΝ.

τουτὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κλινί

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὑποδημάτων δεῖ.

ΑΓΑΘΩΝ.

τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἆρ' ἁρμόσει μοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φο

ΑΓΑΘΩΝ.

σὺ τοῦτο γίγνωσκ'· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δι
εἴσω τις ὡς τάχιστά μ' εἰσκυκλησάτω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὑτοσὶ καὶ δὴ γυνὴ
τό γ' εἶδος· ἢν λαλῇς δ', ὅπως τῷ φθέγμ
γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πειράσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

βάδιζε τοίνυν.

βαν' ἀπὸ Rav. genuit hoc, ut videtur, versus sequens.
263. ἄρ' Aug. (non ἆρ' ut not. Br.) et Junt. — χάλαρα Rav. Junt. — γ' οὖν Aug. (non γοῦν, ut cit. Br.). γ' οὖ Junt pr. man. Rav. quod recep. Both. — χαίροις Suid. in χαλαρά. unde χαλαρά γ' ἂν χαίροις φορῶν conjec. Brunck.
264. γίνωσκ' Aug. Junt.

265. vid. Elmsl. ad A v. 408. p. 42. —
266. Post γυνή false terpungit Bekk.
267. τόδ' Rav. Junt. i potest et in Aug. esse, δ' pro γ' legitur, quae c sonans finalis ad vocem quentem trahi solet pro re scribae. — λαλεῖς A
269. οὐκ Aug. Junt. — Junt.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω οὔκ, ἤν γε μὴ
ὀμόσῃς ἐμοὶ —

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί χρῆμα;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

συσσώσειν ἐμὲ
πάσαις τέχναις, ἤν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,
ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὀμώμοκ'· οὐδ' ὥρκωσ' ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔκσπευδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται,

270. συσσώζειν Aug.
271. τί Aug. Junt.
272. Person. om. Aug. — ἐκ τῆς Μελανίππης Εὐριπίδου. Schol. quam fabulam scholiasta ad Ran. 100. falso tribuit Sophocli, ut jam vidit Bergl. vid. Valcken. Diatr. p. 49. et nos ad Ran. 100.
273. ὑποκράτους Aug. Rav. Junt. —
275. ὁθ' ἡ conjec. Bentl.
276. οὐχ ὀμώμοκ' οὐδ' ὤρκωσ' Junt. οὐχ ὠμώμοκ' οὐδ' ὤρκωσ' Aug.

Post hunc versum ut παρεπιγραφή legitur: ὀλολύζουσί τε ἱερὸν ὠθεῖται in Rav. Aug. Junt. Clarior parepigraphe in Schol. est haec ἐκκυκλεῖται ἐπὶ τὸ ἔξω τὸ θεσμοφόριον. Illam priorem habent ex edd. recent. Bekk. Both. γυναῖκες pro τε exhibentes.

ἐγὼ δ' ἄπειμι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

δεῦρό νυν, ὦ Θρᾷτθ', ἕπου.
ὦ Θρᾷττα, θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων
ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
ἀλλ', ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρω, δέξασθέ με
ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο τὸ πάλιν οἴκαδε.
ὦ Θρᾷττα, τὴν κίστην κάθελε, κᾆτ' ἔξελε
τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν.
δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη
καὶ Φερρέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μὴ ἀλλὰ νῦν λαθεῖν,

279. νῦν Aug. Rav. Junt. Bekk. Both. — Θράττα γ' ἕπου· Aug. Θρᾶττ' ἕπου Junt. —

280. θᾶσαι ex conj. Dind. rel. ad. Pac. 906. quam formam commendavit in praef. ad poet. scen. ad Eurip. Alcest. v. 103. θέασαι nostro loco dissyllabum esse dubie pronuntiat Elmsl. ad Acharn. v. 178. in Auct. Duas priores syllabas per synizesin, ut ἔα supra v. 176., in unam coire verum est, quas qui junctim scriptas exhibent, falsi sunt.

282. δέξασθαί με Junt.

283. δεῦρο πάλιν versu interfecto Rav. Aug. Junt. δεῦρο καὶ πάλιν ex Bentl. conject. recept. Br. Bekk. Dind. δεῦρο τὸ πάλιν ex Porson. emendat. a Monk. ad Eurip. Hippol. v. 182. laudata recep. Both. et hoc certe melius est illo Bentleiano. Fortasse μέ iterato legebatur δεῦρό με πάλιν.

284. Θράττα Aug. — κᾆτ ἔξελε Aug. κατ' ἔξελε Junt.

285. Initium versus multos offendit. Quare articulo omisso πόπανον ὅπως voluit Hermann. Elem. Metr. p. 131. Wellauer. idque Bothio persuasit et primo Dindorfio, qui tamen r[illegible] vulgatam revocavit, Reisigio nisi fallor, monente Conjectan. p. 69. Falsa igitur et sunt, quae Pors. Dobr. et Bentl. protulerunt: τὰ πόπαν' ὅπως, vel τὸ πόπανον ἵνα, vel τὸ πόπανον ὡς. Articulus quidem, ut hi recte viderunt, abesse nequit.

287. Φερσέφαττα Aug. Rav. Junt. edd. rec. exc. Both. qui Περσέφαττα edidit. Qua de causa Φεῤῥέφαττα, vide nos ad Ran. 687.

288. μάλλα Dind. cur falsum hoc sit, vide nos in

καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἠλιθίου κἀβελτέρου,
καὶ πρὸς τὸ πρόσθε νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων
ἵν' ἐξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θρᾶττ', ἐκποδών·

Schol. secund. in Rav. v. 103. p. XXXV.

289. θυγατέραν Rav. ut alias Δήμητραν pro Δήμητρα recte mon. Dind. Lectionem librorum quum non intelligerent interpretes, mature conjectando vitio somniato mederi conati sunt. Edd. recent. (except. Dind. ed. noviss.) Scaligeri correctionem τὸν θυγατέρος χοῖρον receperunt omnes. Ipsa enim θυγάτηρ dicitur χοῖρος, quo sensu Acharn. 764. sq. occurrunt θυγατέρες χοῖροι. Vid. et Schol.

290. τῇ λίθι οὐκ ἀβέλτερον ... Junt. — ἄλλως δ' Herm. ad Viger. p. 780. quod rec. Dind. (repud. nov.) et Both.

291. καὶ πρὸς θάληκον νοῦν Rav. Aug. Junt. Quum θάληκον vocem nihili haberent, varie hunc locum sanare ausi sunt editores. Ac primum Biset. et Scalig. φάλητα pro θάληκον conjecerunt fuisse, quod arripuerunt Br. Bekk. πρὸς θύλακόν τε conjec. Kust. καὶ ποσθαλίσκον νοῦν ex Scholio obscuro restituisse sibi visus est Dind. ed. noviss. Id quidem verum est, scholiastam verbum legisse, quod a ποσθή fuerit compositum, sed vereor, ne scholiastae tempore versus jam esset corruptus. Si literarum similitudo plus valeret, quam orationis integritas, facile quis possit conjicere: καὶ πρὸς Θαλῆν τὸν νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας, ubi ne quis desideret articulum apud φρένας sciendum, apud hanc vocem ἔχειν animo repeti debere, ἔχειν φρένας sapere, universe dictum. Mnesilochus enim ad se redit et cogitationem v. 289. ἀλλὰ νῦν καθεῖν ita producit, ut *se sapientem et callidum fore* dicat. Non malum sensum haberes, si legeres καὶ πρὸς πάθῃ τὸν νοῦν ἔχειν. Sed mihi praeplacuit, quod in textu posui hoc sensu: *fac ut attentus sim in occultando eam partem, quae me virum prodere possit, et ut callide rem geram.* Praeparat enim ad id, quod infra fieri videmus 644. ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω; ΓΥ. τὸ δ' ἰδοὺ ἔκκυψε καὶ μάλ' εὔχρων ὦ τάλαν. ΚΛ. καὶ ποῦστιν; ΓΥ. αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται. κ. λ. Etiamsi non ad Mnesil. referas, haec tamen bene quadrant.

δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν

ΚΗΡΥΞ.

εὐφημία ἔστω, εὐφημία ἔστω. εὔχεσθε τ
μοφόροιν, τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ,
Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ, καὶ τῇ Κ
φῳ, τῇ Γῇ, καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισι
σίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλλ
ἄριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν
Ἀθηναίων, τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς.
δρῶσαν τήν τ' ἀγορεύουσαν τὰ βέλτιο
τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν
ναικῶν, ταύτην νικᾶν. ταῦτ' εὔχεσθε,
αὐταῖς τἀγαθά. ἰὴ παιών, ἰὴ παιών. χ

295. εὐφημί' ἔστω idemque in altero versu repet. Rav. Aug. Junt. εὐφημία ἔστω Both. εὐφημία 'στω Bekk. Dind. Si quidem, ut apertum est, haec praeconis verba metri lege soluta sunt, neque elisio neque aphaeresis opus est.— Codd. et edd. vett. hanc orationem ex XVII. versibus compositam dant mire factis mireque mixtis, quos tenuit ex edd. recent. Bekkerus, quamvis Scholiasta ab ipso editus moneret: πολλῇ εὐφημίᾳ χρῶνται οἱ κωμικοί, ἐπειδὰν εὐχὴν ἢ ψήφισμα εἰσάγωσιν.

299. καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ τῇ κουροτρόφῳ καὶ τῇ γῇ. Wellau. τῇ γῇ om. Both. τῇ ante γῇ om. Reisk.

302. ἤδη pro τήνδε Reisig. Conject. p. 181.

303. κἄριστα Bekk.

306. καὶ τὴν ἀ σαν rec. man. Rav nov. ed. τήν τ' ἀγο prim. man. Rav. Ju τὴν ἀγορεύουσαν. verba om. Both. (re fecit, quamvis δρᾶν dici de iis cant. At multo sa opponuntur λόγος λέγειν et δρᾶν. I cuti sumus; nam post καὶ occurrit. 334. ubi in contra tuunt. cf. et 337.

310. εὔχεσθαι καὶ ἡμῖν ex Aug idemque conjectur tus erat Both. ὑ Junt. edd. cett. — varie descriptum i vid. Nos Codd. ed Dind. merito secu ubi, unius versus tionem si exceperi bene habent.

ΧΟΡΟΣ.

δεχόμεσθα καὶ θεῶν γένος
λιτόμεσθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
φανέντας ἐπιχαρῆναι.
Ζεῦ μεγαλώνυμε χρυσολύρα τε,
Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν,
καὶ σὺ παγκρατὲς κόρα
γλαυκῶπι χρυσόλογχε
πόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον, ἐλθὲ δεῦρο.
καὶ πολυώνυμε, θηροφόνε
παῖ Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος.
σύ τε πόντιε σεμνὲ Πόσειδον,
ἁλιμέδον, προλιπὼν
μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον.
Νηρέος ἐνάλιοί τε κόραι,
Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.
χρυσέα τε φόρμιγξ
ἰαχήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
ἡμετέραις· τελέως δ'

316. ὡς Junt. ὅστ' Herm.

317. πάγκρατες Aug. πάγκρατε Junt. παγκρατὴς Dind.

320. θηροφόνη Dind. Both. quae vox est nihili. θηρόκτονε Burgh. — Ad hunc versum vulgo trahunt παῖ, quod sequenti datum numerum dactylicum restituit.

324. ἰχθυόεν τὸ ἰστροδόνητον Aug. quod ex more scribae literas finales ad vocem sequentem ducendi nihil aliud est, quam lectio vulgata. οἰστρηδόνητον Suid. Ms. in οἶστρος cit. Pors. — In fine versus non interpungit Bekk. sed post Νηρέος. Sed vereor, ut Neptunus recte dicatur λείπειν τὸν Νηρέος μυχόν.

325. ἐναλίου Rav. Aug. idem probavit Bentl. non recte, quia ἐνάλιοι κόραι opponuntur Νύμφαις ὀρειπλάγκτοις.

327. ἰσχύσαιεν Aug. ἰσχήσειεν Junt. ἠχήσειεν Bekk. Both. Burg. ἰαχήσειεν ex Rav. cum Dind. (ed. nov.) recepi. ἀχήσειεν conjec. Dind.

ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηναίων
εὐγενεῖς γυναῖκες.

ΚΗΡΥΞ.

εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις
καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις
καὶ ταῖσι Δηλίαισι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς,
εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ ἐπικηρυκεύεται
Εὐριπίδῃ Μήδοις τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
ἢ τὸν τύραννον ξυγκατάγειν, ἢ παιδίον
ὑποβαλλομένης κατεῖπέ τις, ἢ δούλη τινὸς
προαγωγὸς οὖσ' ἐνετρύλλισεν τῷ δεσπότῃ,
ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων,
καὶ μὴ δίδωσιν ἃν ὑπόσχηταί ποτε,
ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνή,
ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταίρα τὸν φίλον,

329. ἐκκλησιάσαι μὲν Aug. Junt.
332. ὀλυμπιάσι Aug.
333. ταῖς πυθιάσι Aug.
334. καὶ τοῖς ἄλλοις pro τοῖς τ' ἄλλοις Rav. Aug. Junt.
335. τί Aug. Junt. ubi pronomina haec confundi solent.
336. ἠπικηρυκεύεται Aug. ἢ 'πικηρυκεύεται Rav. Junt. cett. Particula ἤ crasin respuit. vid. nos in Quaest. Gramm. p. XXX. (in ed. Ranar.)
337. τ' om. Aug. Junt.
339. συνκατάγειν Junt. συγκατάγειν codd. edd. cett. cur ξυγκατ. vid. proleg. in Aristoph. p. XXIII. sq.
340. κατεῖπεν τίς Aug. κατεῖπέν τις Junt.
341. ἐνεθρύλλισεν Both. cum edd. vett. aliq. ἐνετρ. codd. et edd. cett.
342. τίς Aug. Junt.
344. ἃ ἂν plene Aug. Junt. ἃ 'ν, ἃν edd. var.
345. τίς Aug.
346. ἑταῖρα Aug. Junt. fuit antiqua lectio ἑτέρα ap. Schol. — ἢ καὶ δέχεται

κεἴ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοὸς
ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κῳκίαν
ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς
εὔχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κἀγαθά.

ΧΟΡΟΣ.

ξυνευχόμεσθα τέλεα μὲν
πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ
τάδ' εὔγματα γενέσθαι.
τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει
νικᾶν λεγούσαις. ὁπόσαι δ'
ἐξαπατῶσιν παραβαίνουσί τε τοὺς
ὅρκους τοὺς νενομισμένους
κερδῶν οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
τἀπόῤῥητά τε τοῖσιν ἐ-
χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσ',
ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῆς
χώρας οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἀσεβοῦσ', ἀδικοῦσί τε τὴν πόλιν.

προδιδοῦσ' ἑταίρας τὸν φίλον. conjec. J. Seager in Class. Journ. III. p. 500. hoc sensu: or treacherously entertains her friend's lover.

347. χοῶς Elmsl. ad Acharn. v. 1000. p. 94. — cit. h. v. Suid. in χοός.

349. κοἰκίαν Aug. Bekk. κ' οἰκίαν Junt.

350. ἡμῖν Aug.

352. ξυνευχόμεθα Rav. Aug. Junt. Bekk. correx. Both. Dind. Burgh.

353. τὲ δήμῳ. Junt.

255. τάδ' Aug. quod tamen etiam τὰ δ' esse potest. — ὅσαι Aug. Junt.

360. ἕνεκ' Aug. Rav. Junt. Bekk. correxit Bentl.

363. cit. Suid. in ἀπόῤῥητα. — Divid. recte hunc versum ἐ-χθροῖς Aug. Junt.

364 λέγουσιν Rav. Aug. Junt. Bekk. λέγουσ' praebuit Suid. l. l.

367. ἀσεβοῦσιν Rav. Aug. Junt. Bekk. correx. Dind.—

ἀλλ' ὦ παγκρατὲς
Ζεῦ, ταῦτα κυρώσειας, ὥσθ'
ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν,
καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.

ΚΗΡΥΞ.

ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει' ἐπεστάτει·
Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη·
ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
τῶν Θεσμοφορίων, ᾗ μάλισθ' ἡμῖν σχολή,
καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
ὅ τι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
ἡμῖν ἁπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥΝΗ Α.

ἐγώ.

ΚΗΡΥΞ.

περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν —
σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται
γὰρ ἤδη,

Post ἀσεβοῦσι intercidisse θεούς putabat Reisig. Conject. p. 191. — — ἀδικοῦσίν τε τὴν πόλιν — leg. et divid. Rav. Aug. Junt. corr. Dind.

369. — ὥς θ' ἡμῖν — leg. et divid. Aug. Junt.

373. Τιμόκλει Junt.

374. ἐγραμμάτευσεν Aug. ἐπεγραμματεύεν Suid. in ἐπιστάτις.

377. ἣν ἄλισθ' ἡμῖν σχολῇ Junt voluit fortasse: ἣν ἅλις θ' ἡμῖν σχολῆς. — ᾗ μάλισθ' ἡμῖν σχολῇ sic Aug. ubi σχολῇ pro σχολή scribi solet, jota subscriptili omisso. Hinc vides, Brunckium cod. Aug. et ed. Junt. negligenter consuluisse. ἣν ἅλις ἔσθ' ἡμῖν σχολή Kust. εἰγ' ἅλις ἔσθ' ἡμῖν σχολή Dawes Misc. Crit. p. 235. ᾗ μάλισθ' ἡμῖν σχολὴ Rav. Bekk. Dind. Both. quod ad lect. Aug. proxime accedit.

378. ὅτι Junt.

380. γυνή τις praefig. Aug. Rav. Junt. — τὸν δὲ Aug. — πρότερον Suid. in περίθου. cit. Kust. —

381. Personae mutatae

ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔοικε λέξειν.

ΓΥΝΗ Α.

φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὼ θεὼ
λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον
προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας
καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;
ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἔμβραχυ
εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγῳδοὶ καὶ χοροί,
τὰς μυχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
τὰς οἰνοπίπας, πὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
τὰς οὐδὲν ὑγιὲς, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν.
ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων
ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνταί τ' εὐθέως,

sign. in Aug. Et certe verba haec praeconi minus apta sunt. Mulierculae cuidam data mallem interrumpenti.

383. *Καλλιλεξία γυνή* Aug. *καλλιλεξία* Schol. quod mulieris A. nomen fortasse restituendum fuit et in personarum catalogum recipiendum. — *οὐδεμίᾳ* Junt. (accent. om. Aug.)

386. *ὕπο* Aug.

390. *ἐν βραχὺ* Aug. Junt. *ἐνβραχὺ* Rav. Rectum hab. Suid. in h.v. *ἐμβραχεῖ* scrib. Hesych. h. v.

391. *καὶ τραγῳδικοὶ χοροί* vult Blomfield. in Praefat. ad. Aeschyl. Pers. p. XVII. ex auctoritate schol. Plat. p. 88.

392. *ἀνδρεαστρίας* Aug. Rav. Junt. — *μοιχοτρόπους* Suid. in *οἰνοπίπας*. prob. Bergl. Br. Hic vero erravit, quum putaret talequid in Aug. scriptum esse.

393. *οἰνοπότιδας* Rav. Aug. Junt. Bekk. Dind. *οἰνοπίπας*, quod ex Suidae s.h.v. auctoritate alii (Bergl. Br. Both.) jam probarunt, ut antiquiorem lectionem, a scholio etiam illustratam, recepi. Vid. et Rankium in Comment. de Aristoph. Vit. p. CLXXVI. sq.

394. *ἀνδράσι* Aug. Rav. Junt.

396. *ὑποβλεποῦσ'* Aug. *ἀποβλέπουσ'* Suid. in *ἴκρια* cit. Pors.

μὴ μοιχὸς ἔνδον ᾖ τις ἀποκεκρυμμένος.
δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ προτοῦ
ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ', ἐάν τινί τις πλέκῃ
γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κἂν ἐκβάλῃ
σκεῦός τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
ἁνὴρ ἐρωτᾷ, τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.
κάμνει κόρη τις, εὐθὺς ἁδελφὸς λέγει,
τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
εἶεν, γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
ἅνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον·
πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἳ προτοῦ τὰς μείρακας
ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρων
γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοὔπος τοδί·

397. ἀποκεκρυμμένως Aug. sed literae extremae dubie sunt exaratae.

398. ὥνπερ conjec. Kust. — πρὸ τοῦ Rav. Aug. Junt. Bekk. Dind.

400. ἐάν τις πλέκῃ Aug. Rav. Junt. metro labante. ἐάν γέ τις πλέκῃ Kust. Br. Dind. Bekk. Both. τίς που conjec. Bentl. quod sensum attinet melius est, quam Kusteri particula γέ, quae non habet, quo referatur. Quum nihil frequentius sit, quam ut eadem vox bis posita semel omittatur a librariis, non dubitavi metri lacunam pronomine repetito explere, quo etiam sensus fiat lepidior.

401. κἀνεκβάλῃ Junt.

403. ἀνὴρ Aug. Rav. Junt. articulum revocavit Br. quo opus esse negat Both. quamvis v. 405. ajat metri causa. Sed ibi quoque non minus sensu flagitatur, quam hic.

405. ἀδελφὸς Rav. Aug. Junt. articulum primus restituit Scalig.

407. εἶεν Aug. Junt. εἰ δ' αὖ conjec. Bentl.

408. ἐστὶν Aug.

409. ἄνδρες codd. et edd. omn. exc. Dind. ubi articulus restitutus est.

410. πρότου Aug. sed correx. ead. man. πρὸ τοῦ disjuncte vulgo.

411. ἤγοντο Aug. — οὐδεῖς Junt.

412. τὸὖπος τὸ δὲ Aug. τοῦ'πος Junt. τοὖπος Bekk.

οινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
γῖδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς
ὄντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μολοττικοὺς
νσι μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κύνας.
κῦτα μὲν ξυγγνώσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν προτοῦ,
ς ταμιεύεσθαι, προαιρούσαις λαβεῖν
τον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι
ιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
φοροῦσι κρυπτὰ, κακοηθέστατα,
νίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
οῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
ταμέναισι δακτύλιον τριωβόλου,
' οὗτος αὐτοὺς ᾠκότριψ Εὐριπίδης

o Junt.
ραγίδας Aug.
ιβάλλουσ' Aug.
οῖς Rav. Junt.
mala, qua sig-
tuit cubiculum.
' ἄρα λέκτο μυ-
ὑψηλοῖο Hom.
sed nostro loco
υναικωνίτισιν.
ν pro ἃ δ' ἦν
οτοῦ ex Aug. et

ταῖσι ταμιείου
ις λαβεῖν con-
ıultis probantib.
ɔro λαβεῖν con-
;. quod cum
ea probavit Ho-
: etiam edidit.
ectio correctore
Nunc enim non
od clam sibi ele-
l quod cibos su-
ıs anteverterunt.

423. λακωνικ' accent. om. Aug. Junt.

424. προτοῦ ex Junt. πρὸ τοῦ codd. Bekk. Dind. — Notant Kustero praecunte, ἀλλὰ hic *saltem* significare, quem usum satis frequentem esse dicit Brunck. Mihi haec non liquent. Mallem ἂν ἦν pro ἦν ἀλλ', ut haec esset enuntiatio: προτοῦ μὲν ἂν ἦν, νῦν δὲ οὐκ ἔξεστιν. h. e. *antea fieri potuit, nunc non potest.* Fortasse vero ἄλλ' legendum est hoc sensu: *ut res tunc se habebant,* cui praesens conditio (nimirum τὰ σφραγίδια) opponitur. Hinc oritur hic sensus: *antea quidem propter alia impedimenta, quam quae nunc sunt, fieri potuit ut aperiremus fores.* Quod si cui placuerit, voci accentum adscribat.

426. ὠπότριψ' Aug. ᾠκόριψ' Junt.

ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια
ἐξαψαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἁμωσγέπως,
ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ,
ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω
τὰ δ' ἄλλα μετὰ τοῦ γραμματέως συγγράψομαι.

ΧΟΡΟΣ.

οὔποτε ταύτης ἤκουσα
πολυπλοκωτέρας γυναικὸς
οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.
πάντα γὰρ λέγει δίκαια,
πάσας δ' εἰδέας ἐξήτασεν,
πάντα δ' ἐβάστασεν πυκνῶς τε

427. ἐδίδαξεν Aug. Junt. — θριπήδεστα plene Aug. Rav. Junt.

428. τοῦτο Junt.

430. μίᾳ γέ τῃ Junt. unde μιᾷ γε τῇ transiit in edd. vett., donec Bergl. vidit τῳ (encliticum) esse reponendum, quod etiam confirmavit Augustanus cod., ubi accentibus depravatis legitur μίᾳ γε τῳ. In Rav. idem esse videtur, ut Bekkeri sic edentis taciturnitas testatur.

432. Ad h. loc. respic. Eustath. p. 1484, 51. Pollux IV. 19. cit. Kust. De re cf. Schoemann de comit. Athen. p. 118.

433. sq. respondent 520. sq. sunt autem versus trochaici ad unum omnes, quos partim Elmsl. ad Eurip. Med. p. 143. partim Dindorf. sanavit, hic tamen mendam reliquit in v. 437.

433. οὐπώποτε Rav. Aug. Junt. cett. edd. exc. Dind. ubi οὔπω receptum est. Praeferebam οὔποτε quod metro non obest nec tantum discrepat a libris.

437. πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ πυκνῶς τε. Sic habent omnes libri, eaque verba unum versum efficiunt apud Dindorfium versui inferiori 525 minime respondentem neque metro convenientem, quum prima in πυκνῶς correpta sit. Sed facile erat videre, vocem φρενὶ ad verbum βαστάζειν explicandum adscriptam esse. Nam verbum βαστάζειν quamvis raro metaphoricam significationem habeat *explorandi*, melius tamen mere sic ponitur quam cum φρενὶ junctum. Non laboro in hac voce, nam notiones *ponderandi* et *explorandi* admo-

ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν
εὖ διεζητημένους.
ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν
Ξενοκλέης ὁ Καρκίνου δο-
κεῖν ἂν αὐτὸν, ὡς ἐγῷμαι,
πᾶσιν ὑμῖν
ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.

ΓΥΝΗ Β.

ὀλίγων ἕνεκα κἀὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὕτη κατηγόρηκεν εὖ·
ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι.
ἐμοὶ γὰρ ἁνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
παιδάρια πέντε καταλιπὼν, ἃγὼ μόλις
στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυῤῥίναις.
τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην·

dum vicinae suut, quamquam mihi fere invito mentem subeat conjicere ἐβασάνισεν pro ἐβάστασεν, quae verba, quam facile confundi potuerint, vix aliquem fore puto, quin videat.

440. αὐτῆς Rav. Aug. Junt. correxit primus Zanettus merito probantibus Scalig. Bergl. Kust. Br. Bekk. Both. Nam Σ et Ν saepissime commutantur. — Versum hunc et sequentes recte disposuit Elmsl. ad Eurip. Med. v. 362. p. 143.

441 Ξενοκλῆς Aug. Junt. correxit Bentl.

442. 'εγῶ'μαι Aug. (non 'εγῷμαι, ut Brunck. notavit.)

443. ἑτέρα γυνή praef. Aug. Rav. Junt. — ὀλίγον Aug. — ἕνεκ' αὐτῇ Aug. Junt. ἕνεκ' αὐτὴ Rav. ἕνεκά γ' αὐτὴ conjec. Bergl. prob. Brunck. et Reisig. Conject. p. 40. ἕνεκέν γ' αὐτὴ conjec. Kust. ἕνεκεν αὐτὴ ed. Both. ἕνεκ' αὐτὴ τῇδε conjec. Bentl. ἕνεκα ταύτῃ conjec. Reisk. ἕνεκα κἀὐτὴ ex Pors. emendat. recte ed. Dind. Bekk. idque scripturae codicum similius est, quam ceterorum experimenta.

444. ἄλλα Rav. Junt.

446. ἀνὴρ Aug. Rav. Junt. Error satis frequens, hic a metri peritis pridem correctus. — ἀπέθανε Aug.

447. ἃ 'γὼ Junt. ἐγὼ (omisso ἃ) Aug.

449. οὖν in marg. adjecit prim. man. Aug. — ἀλλ'

νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγῳδίαις ποιῶν
τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς·
ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰσήμισυ.
νῦν οὖν ἁπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω
τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα·
ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακά,
ἅτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.
ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν.
οἷα κατεστωμύλατο
οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα, καὶ
πολύπλοκον νόημ', οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ
πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης
τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἄνδρα
περιφανῶς δοῦναι δίκην.

εἰ κακῶς Suid. in τέως. ἀλλ' ἢ κακῶς conjec. Lobeck. ad Phrynich. p. 336.

450. ταῖσι Aug. Rav. Junt.

452. εἰσήμισυ Junt. εἰς ἥμισυ Aug. Rav. edd. vett. cett. et rec.

453. ἁπάσαισι Aug. Rav. Junt.

456. τοῖς om. Rav. Aug. Junt. edd. vett. articulum revoc. Bentl. confirmatum a Plutarcho Opp. Mor. p. 853. et Gell. N. A. XV. 20. qui hos versus laudant. ἅτ' αὐτὸς ἐν ἀγρίοισι λαχάνοισιν τραφεὶς Dobr. ἅτ' ἐν ἀγρίοισι δὴ λαχ. Brunck. qui se, quam veteres audire maluit. — αὐτοστραφεὶς Junt.

459. cit. Suid. v. λῆμα. — αὐτὶ Aug. non male.

461. κἀστωμύλατο ex conject. ed. Dind. haud male, quamvis nulla necessitate coactus.

462. ἄκερα Rav. Aug. Junt.

463. νόημα Rav. Junt.

365. ὕβρεω Aug. ὕβρεως Rav. Junt. edd. vett. et rec. exc. Dind. ubi ὕβρεος editur, quod cur tuitus sim, vide me at Plut. 1041.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκουούσας κακὰ,
οὐ θαυμάσιόν ἐστ'. οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
καὐτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον·
αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοὐδεμί' ἐκφορὰ λόγου.
τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα
βαρέως τε φέρομεν, εἰ δύ' ἡμῶν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία;
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δείν'· ἐκεῖνο δ' οὖν

466. κηδ. εὐριπ. praefig. Aug. κηδ. Junt. hic enim titulus est Mnesilocho.

467. ἀκουούσαις Aug. Rav. Junt. quod edd. rec. mutarunt in ἀκουούσας, ut verborum structura postulat. Non enim mirum videbitur mulieribus ipsis haec audientibus, sed nemini mirum videbitur, mulieres haec audientes irasci.

468. ἔστ' Junt.

469. ἐγώ γ' Aug. καὐτὴ γὰρ οὖν Elmsl. ad. Acharn. p. 61. non ad Eurip. Med. p. 233. — ὠνοίμην Aug. (non ὀνοίμην ut Br. cit.) ὀνοίμην Rav. Junt. ὀναίμην ex Suid. reponendum esse docuit Toup. Emend. II. p. 173. prob. Lobeck. ad Phryn. p. 13. recep. edd. recent.

470. cit. Suid. in μαίνομαι.

471. ἀλλήλοισιν Aug. Rav. Junt. corr. Br.

472. ἐσμὲν Aug. aliq. edd. vett. ex rec. Both. — ἔκφορος Aug. Rav. Junt. correx. Valcken. ad. Eurip. Hipp. 294. rec. Brunck. et seq. edd. iterum iterumque prob. Elmsl. ad Acharn. v. 127. in Auct. et v. 503. p. 48.

474. ἢ pro εἰ Aug. Rav. Junt. — ἡμῖν δρώσαις vel ἡμᾶς δρώσας conjec. Bentl.

475. δράσας Junt.

476. μἄλλην Dind. μή crasi non est obnoxium.

477. ἐμαυτῇ πόλλ' ἐκεῖνο δ' οὖν Aug. Rav. Junt. πολλὰ κάκ'· ἐκεῖνο conj. Kust. δεινὰ πόλλ' conjec. Bentl. πολλὰ δείν'· ἐκεῖνο conjec. Dawes. idque rec. Br. Dind. Bekk. πολλὰ δρῶσ'· ἐκεῖνο conj. idem Dawes. πολλὰ πόλλ'· ἐκεῖνο conjec. et ed. Both. atque hoc extremum,

δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦ τρεῖς ἡμέρας,
ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὺκάθευδεν· ἦν δέ μοι φίλος
ὅσπερ με διεκόρευσεν οὖσαν ἑπτέτιν.
οὗτος πόθῳ μοὔκνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν·
κᾆτ' εὐθὺς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις; — ὅποι;
στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦνερ, κὠδύνη·

si literas tantum pensitaveris, probabilius ceteris videbitur, at sensus vacillat. Nam πολλά *saepe* ad nostrum locum non quadrat, ubi ficta mulier non dicit se *saepe* vel *aliquando* meminisse, se multa male facte recordari nulla temporis ratione habita. Accedit quod δεινότατον versu proximo postulat, ut positivus aliquis praecedat. Denique non video, cur incredibile sit, δεῖν' ab ἐκεῖνο ob literarum quendam similem sonum extrudi potuisse. Quare Dawesii conjecturam non potui non probare.

479. καθεύδειν Rav. Aug. Junt. 'κάθευδεν conjec. Zanett. Kust. prob. Bergl. Pors. καθηῦδεν conjec. Bentl. καθεῦδεν ex Brunck. conject. edid. Dind. Bekk. Both. quod. καθεῦδεν et ἐκάθευδεν pariter fierent atque καθῆντο et ἐκάθηντο, augmento facto a verbo, non a praepositione. Ergo rectius judicaverat Bentl. Equidum non dubitavi crasin, tam saepe ac tam misere neglectam, revocare. Nam ἐμοὺκάθευδεν et ἐμοὐδόκει paria sunt cf. 481. — ἦν δέ μοι Aug. Junt. Both. idque rectius, quam ἦν δ' ἐμοὶ Rav. Br. Bekk. Dind.

480. ἑπτέτιν οὖσαν Aug. Rav. Junt. verba haec transposita repos. Biset. monit. Kust.

481. μ' οὔκνυεν Junt. μου 'κνυεν Dind. ed. nov. μού 'κνυεν Bekk. quod nihil est. μὀὔκνυεν Aug. quod ad verum proxime accedit. μοῦ 'κνυεν Kust. 'μοῦ 'κνυεν Bergl. μοὔκνυεν Both. Per crasin ex μου ἔκνυεν, litera υ per ecthlipsin explosa (μο(υ)ἔκνυεν), fit μοὔκνυεν ut ex ἐμοὶ ἐδόκει, litera ι abjecta, ἐμοὐδόκει. Diphthongus ου non est residua ex μου, sed orta ex οε. Vid. nos in Prolegom. ad Aristoph.

482. κατευθὺς Aug. κατ' εὐθὺς Junt. frequentem hunc errorem corr. Br. — λάθρᾳ Rav. Junt. Br. Bekk. λάθρα sine jota recte Aug. Dind. Both.

484. ὦνερ Aug. rectius, quam quod ex more dari solet ὦνερ, quia alterum signum est spiritus primae vocis, qui expelli nequit, alterum vero coronis. ὦ 'νερ

ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι. — βάδιζέ νυν·
κᾆθ' ὁ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἄννηθον, σφάκον·
ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ
ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἠρειδόμην
παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ, κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', ὁρᾶτ', Ευριπίδης·
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κὠρεωκόμων
σποδούμεθ', ἢν μὴ 'χωμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
οὐδ' ὡς, ὅταν μάλισθ' ὑπό του ληκώμεθα
τὴν νύχθ', ἕωθεν σκορόδια μασώμεσθ', ἵνα
ὀσφραινόμενος ἁνὴρ ἀπὸ τοῦ τείχους ἰὼν

unt. al. ut solent aphaere-
n praeferre crasi. — κ'
θύνη Junt.

485. νῦν Aug. Junt.

486. cit. Suid. v. σφάκος. καθ' ὃ Aug. κἀθ' ὁ Junt.

488. ἐρειδόμην Rav. Aug. Junt.

489. ἀγυιὰ κύνδ' Junt.

490. ἔφ' pro εἶφ' Junt. ...de in edd. vett. receptum ...sterum cruciavit et alios, nec Dawes. correxit, cu... emendationem Aug. et Rav. confirmaverunt.

491. κὠρεωκόμων Atti...m esse negans Lobeck. in ...rerg. ad Phryn. p. 696. sq. ...ic voci variam medelam ...hibet. Vult enim scriba... aut δούλων τέως κὼ...κόμων, aut δούλων τε ...ρεακόμων.

492. σποδοῦ μεθῆν Aug. ...οδοῦ μεθ' ἦν Junt. — ...χω μὲν Aug. μὴχωμεν ...nt. μὴ 'χωμεν edd. rec. ...ς crasin non pati, vid. 476.) μὴ σχῶμεν conj. ...ntl.

493. κινώμεθα pro ληκώμεθα Aug. Junt. et corr. Rav. ληκώμεθα rediit ex Suid. h. v.

494 et 495. in Aug. Rav. et Junt. leguntur turpiter corrupti sic:

τὴν νύχθ', ἕωθεν σκορόδια μασώμεθα,
ἵν' ὀσφραινόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ τείχους εἰσιὼν

ut neuter versus sanus esset, alter uno pede brevior quo alter longior est. Quare lenissimam Dindorfii correctionem secutus sum, qui, quod altero in versu abundabat, id priori reddidit, nisi quod articulum τοῦ ante τείχους necessarium revocavi, et ab εἰσιών primam syllabam exulare jussi, quae certe facilius abesse potuit, quam articulus, quum τὸ τεῖχος, ut ex scholio disci potest, non universe τεῖχος hic dici licitum esset. Inter nobilissimas, quas hic locus genuit, conjecturas hae numerantur. σκόροδα

μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται. ταῦθ', ὁρᾷς,
οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὔγκυκλον
ὑπ' αὐγὰς οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον
τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω.
ἑτέραν δ' ἐγῴδ' ἣ 'φάσκεν ὠδίνειν γυνὴ
δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·
ὁ δ' ἀνὴρ περιῄρχετ' ὠκυτόκι' ὠνούμενος·
τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον,
ἵνα μὴ βοῴη, κηρίῳ βεβυσμένον·

διαμασώμεθα Bentl. Dawes. recep. Both. In altero versu Kust. primus mutavit ὀσφρόμενος, quod Dawes. tenens totum versum hunc fecit: ἵν' ὀσφρόμενος ὡ'νὴρ ἀπὸ τοῦ τείχους ἰών. prob. Elmsl. ad Acharn. v. 179. nisi quod hic rectius ἁ'νήρ scribit et, articulo τοῦ deleto, εἰσιὼν servavit. Brunck. vocem ὀσφραινόμενος pro glossemate habens sic scribi jussit: ἵν' εὐθὺς εἰσιὼν ἀπὸ τοῦ τείχους ἀνήρ, quod edid. Bekk. Denique Reisig. Conject. p. 244. creavit hunc versum: ἵν' εἰσιὼν ἁ'νὴρ ἀπὸ τοῦ τείχους πάλιν.

498. εἴρηκέ τῳ Aug. hic tantum, non v. 501.

499. ὡς καὶ γυνή conjec. Brunck. —

500. ὑπ' αὐγὰς libb. omn. sed offendit, quod altera vocis αὐγὰς syllaba, cum longa sit, sedem brevis tenet. Quare ὑπαυγὲς conjec. Bentl. quod recep. Both. postquam sub Hotib. nomine conjecit ὕπαυγον. Denique ὕπαυγος conjec. Wellau. Scholiasta agnoscit vulgatam.

501. μυχὸν Aug. Rav. Junt. corr. Frob. correctum exhib. Can. Raph. Amsd.

502. δ' ἐγὼ δ' ἤφασκεν Aug. (quem ἐγῴδ' habere false testatur Brunckius). δεχ' ᾦδ' ἤφασκεν ὠδύνειν Junt. pariter edd. vett. corr. ant. Br. — praeter ἤφασκεν et ἣ 'φασκεν, ut Br. Bekk. Dind. ἣ φάσκεν Both. augmento misso.

503. ἕωσ' Junt.

504. περιῇεν vel περιῆρρεν conjec. Elmsl. ad. Eurip. Heraclid. v. 210. — ὠκυτόκεια plene Aug. Rav. Junt. hinc ὠκυτόκει' Br. Bekk. correx. Schaefer ad Bos. p. 512. duce Polluc. II. 7. recep. Dind. Both.

506. βοῶν Junt.

εἶθ' ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθὺς βοᾷ,
ἄπελθ' ἄπελθ', ἤδη γὰρ ὦνερ μοι δοκῶ
τέξειν· τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν.
χὡ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐξέσπασεν
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν.
εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς, ἥ'φερεν τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
λέων λέων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σόν,
τά τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.
ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
ἡμεῖς γε. κᾆτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν;

ΧΟΡΟΣ.

τουτὶ μέντοι θαυμαστὸν,

508. ἄπελθ' ἄπελθε ἤδη Rav. Junt.

509. Suid. v. ἦτρον. cf. et Schol. ad h. l. Sensus est: Mulier jussit maritum abire praetexens, se esse parituram. Tempus enim fuit virum removendi, quia infans, quamvis clamare nequiret, pedibus calcaret urnam, in qua condebatur. Potest ἦτρον etiam pro subjecto esse hoc sensu: *nam urnae venter palpitabat*, quasi parturiens. Sed haec verba extrema sunt Mnesilochi, non mulieris parturientis, ut nonnulli opinabantur in quibus Br. Bekk. Both.

510. χῶ Aug. Rav.

512. εἶθ' Junt. — ἥ ἔφερε Rav. Aug. Junt. ἣ ἔφερεν Both. ἢ 'φερεν vel ἣ 'φερεν edd. cett. rec. ἣ 'σέφερε conj. Bentl.

514. αὔτ' εἶγμα (sic) Junt. quod cum ad. cett. edd. vett. transiisset multos vexavit merito. αὔτ' ἐκμάγμα Aug. Sed hoc nondum consulto Kust. et alii jam ex Suid. (v. v. λέων, κύτταρον et πόσθιον), Polluc. IX. 131. et Eustath. p. 1857. αὐτέκμαγμα restituerunt, quod edd. recent. ex auctor. Rav. recte junctim scripserunt. cf. et Reisig. Conject. p. 147.

515. ἅπαξ ἅπαντα Rav.

518. κατ' Εὐριπίδῃ Aug. Junt.

520. De hoc choro vid. not. ad v. 433. Quos errores libido metrum animo anteceptum genuerit, non juvat enarrare. Nos libros secuti

ὁπόθεν εὑρέθη τὸ χρῆμα,
χἤτις ἐξέθρεψε χώρα
τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω.
τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ' ἀναιδῶς
οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν 'ημῖν
οὐδὲ τολμῆσαί ποτ' ἄν.
ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη·
528 τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρὴ
μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν.
ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.

ΓΥΝΗ Γ.

οὔ τοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε,
ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,
ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν

sumus, in quibus verba sana et integra sunt ad unum omnia, minutiis quibusdam exceptis, quas habes accurate suis locis indicatas.

522. χἤ'τις Aug. Junt. — χώρᾳ Junt.

525. ὧδ' Aug. ᾦδ' Junt.

526. ὠόμην Aug. ᾠώμην Junt. — ὑμῖν Aug. Rav.

527. πότ' Junt. — Hunc versum cum antecedente consociatum habent codd. edd. vett. Bekk.

828. δ' om. Suid. in ἀλλ' ἅπαν.

529. ὑπολίθω Junt.

531. cit. Suid. v. ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι.

532. εἰ pro ἢ Rav.

533. γυνή τις praef. Aug. Rav.— ἄγραυλον Rav. Aug. Junt. Schol. Sed ap. Hesych. h. v. et Pausan. p. 16, l. 5. (= c. 18. Attic.) hoc filiae Cecropis nomen Ἄγλαυρος scribitur, unde correx. Brunck. et edd. recent.

ἡμᾶς ἁπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· εἰ δὲ μή, ἡμεῖς
αὐταί γε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι
ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον, ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ οὔσης
παῤῥησίας κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί,
εἶτ' εἶπον ἁγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;

ΓΥΝΗ Γ.

οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας
ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν
ἐπίτηδες εὑρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε. Πηνελόπην δὲ

536. τίς ἐστὶν Aug. τίς ἐστιν Junt. ex regula quidem, nisi in ἔστιν vis sit sua, qua accentum retractum teneat. — εἰ δὲ μή, αὐταὶ | ἡμεῖς γε καὶ conjec. Porson. in Addend. ad Eurip. Hecub. p.105. recte haec rejicit Reisig. Conject. p. 309. et Syntagm. Crit. p. 33. conjunctionem μή crasi non esse obnoxiam, docui in Quaest. Gramm. quae praemiss. sunt ed. Aristoph. Ranar.

537. αὐτοὶ Aug. Rav. — πόθεν Aug. Junt.
540. κηδ. praef. Aug. Junt.
541. αὐταὶ pro ἀσταὶ Junt. edd. vett. cet. correctum ex Aug. a. Br. confirm. Rav.
542. ἃ γίγνωσκον Aug. Junt.
544. τέληκας Aug.
545. ὡς pro ὃς Rav. Junt. — δέδρακας Aug. Junt.
546. ἐξεπίτηδες Aug. Rav. Junt. correxit Kust.
547. Μεναλίππας Junt. corr. ibid. Victor. — De

οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν
εἶναι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἐγὼ γὰρ οἶδα τᾄτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ'
ἁπαξαπάσας.

ΓΥΝΗ Γ.

ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε
εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον εἴπω;

ΓΥΝΗ Γ.

ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ᾔδεις ἐξέχεας
ἅπαντα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν
ποιοῦμεν,

metro vid. Schol. ubi notatur anapaestus.

548. ἐποίησεν Aug. Rav. Junt. edd. cett. exc. Dind. Both. qui Porson. praef. ad Hecub. p. XLIV. (ed. Lips.) secuti recte ἐποίησ' edider.

549. ταἴτιον Aug. Rav. Junt. edd. cett. exc. Both. et Dind. penult. (non ed. nov.), ubi recte τᾄτιον. Vereor ne viri docti se decipi passi sint illo crasis genere θοἰμάτιον, quo non vocalis, sed diphthongus necessarie nascitur, (τὸ ἱματ. = θοἰματ.); at hac in voce τὸ αἴτιον crasis monophthongum producit, cui jota subscribendum. — οὐκ ἄρ' Junt. corr. Br. ex Aug. confirm. Rav.

550. δ' om. Junt. scripsit, sed lineola delevit post ead. man. Aug.

552. Personae sign. ante αὖ in Aug.

553. πλεῖον' conjec. Bentl.

554. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις, ὅσα γὰρ ᾔδης conjec. Reisig. — ᾔδεις Junt.

555. μὰ Δί' οὐδὲ τὴν Aug. Rav. Junt. μὰ τὸν Δί' οὐ τὴν Br. Bekk. μὰ Δί' οὐδέ πω τὴν Dind. ed. nov. fretus Lysistr. v. 355. μὰ Δί'

ἐπεὶ τάδ᾽ οὐκ εἴρηχ᾽, ὁρᾷς; ὡς στλεγγίδας
λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον.

ΓΥΝΗ Γ.

ἐπιτριβείης.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὥς τ᾽ αὖ τὰ κρέ᾽ ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι,
ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμὲν

ΓΥΝΗ Γ.

τάλαιν᾽ ἐγώ, φλυαρεῖς.

οὐδέ τήν γε Bentl. prob. Pors. rec. Both. Atque hoc verum esse videtur ex frequenti formula μὰ Δί᾽ οὐδέ γε, qua quod antecedit vehementius negatur. (cf. Plut. 1113. ed. m.) Sed praestat, quod librorum scripturae similius est οὐδ᾽ ἐγώ, quum ex compendio scribendi οὐδ᾽ ἐ. genuisset οὐδέ. (Neque abhorreret μὰ Δί᾽ οὐμενοῦν τὴν μυρ.)

556. ἔπειτά γ᾽ οὐχ Rav. Junt. ἔπειτα γ᾽ ουκ Aug. hoc vero est ἐπεὶ τάδ᾽ οὐκ, quod reposui. Nam ταῦτα et τάδε saepius de uno dicitur, ut contra τοῦτο et τόδε de pluribus. Ceterum hoc loco Mnesilochus plura se prompturum non solum dicit, sed plura promit. Quare non opus erat, ut τόδ᾽ cum Kust. recip. Br. Bekk. Both. ἔπειτά γ᾽ οὐκ servavit Dind. ed. nov. quod mihi non displicuit, quia statim repeteretur; (nam id de consilio fieri potuit, ut Plut. 1101. sq.) sed quia alia significatione adjectum esset, qua participiis adhaerere solet, ut εἶτα. — τλεγγίδας Junt.

557. ἐπεὶ Rav. et. Aug. sed in hoc altera manus ad pinxit τα, ut esset ἔπειτα. — τὸν σῖτον Aug. pr. m. Rav. Junt. Schol. qui tamen in locutione haesit. οἶνον legendum esse primus vidit Kust. obsecuti sunt Br. Dind. Bekk. Both.

558. ὡς ταῦτα Aug. ὥς τ᾽ αὐτὰ Junt. αὖ τὰ jam ante Kuster. exstabat in Canin. quod confirmare videtur Rav. si Bekkeri silentio fides habenda. — κρέξ Junt. corr. ex Aug., ubi distincte κρέ᾽ ἐξ legitur, a Brunck. recep. edd. recent. — διδοῦσιν Junt.

559. γαλῆν φαμεν Aug. γαλῆν φαμὲν Junt.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν,
οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν,
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτ'

ΓΥΝΗ Γ.

ἐξόλοιο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα.

ΓΥΝΗ Γ.

ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄῤῥεν' εἶτα σαυτῇ
τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.

ΓΥΝΗ Γ.

οὔ τοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτὶ,
ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας.

560. Anapaesti caussa, qui in quarto pede est, Pors. Praef. ad Eurip. Hec. scribi jussit: *οὐδ' ὡς ἑτέρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδησεν*. Refutavit haec Reisig. Conject. p. 89 et 90. cf. et Herm. El. Metr. p. 147.

565. *κατώρυξέ* Aug. — *ποτε* plene Aug. Rav. Junt.

563. *ἄνεκτ'* Aug. Junt.

564. *ἄῤῥεν* Aug. Junt.

565. *τοῦθ', ὑπεβάλου· ταύτῃ τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας.* conjec. Reisig. Conject. p. 120.

566. *καταπροίξεις* Aug. sed ead. man. sigma delevit lineola.

567. *οὐδὲ μὰ Δία σύ γ'* Aug. Rav. Junt. *οὔποτε μὰ Δία σύ γ'* conjec. Br. recep. Bekk. *ἀλλ' οὐ μὰ* conjec. Pors. Reisig. Conject. p. 125. ubi alterius fabulae fuisse mire opinatur *ἀλλ' οὐδέπο-*

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐδὲ μὰ Δί' οὐ σύ γ' ἄψει.

ΓΥΝΗ Γ.

καὶ μὴν ἰδού.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ μὴν ἰδού.

ΓΥΝΗ Γ.

λαβὲ θοἰμάτιον, Φιλίστη.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πρόσθες μόνον, κἀγώ σε νὴ τὴν Ἄρτεμιν

ΓΥΝΗ Γ.

τί δράσεις;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν ποιήσω.

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῖν
ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου,

et *σύ γ' ἄψει.* quasi res ejusmodi fabularum essent repetitarum. *οὐ δὴ μὰ* Dind. et Both. Leniorem medelam me adtulisse puto negatione post *Δία* repetita. — *ἅψει* Junt.

568. *λάβε* Aug. — *φιλήστη* Junt. edd. vett. corr. Bentl. et ex Aug. Br. assent. Rav. — 570. *σε* ante *χεσεῖν* inseruit Brunck. nemine audiente et Elmsl. ad Achar. v. 127. in Auctar. recte refragrante.

571. *παύσασθαι* Junt. Rav. — *ἡμᾶς* Junt. *ἡμῖν* Aug. Rav.

573. *σίγαθ'* Junt.

574. *συγγενεῖς* Aug. — *τοῦ μοῦ* Aug.

ὅτι μὲν φίλος εἴμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις.
γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγῳ τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἥκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
σκοπῆτε καὶ τηρῆτε μὴ καὶ προσπέσῃ
ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὑτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἵν' ἄττα βουλεύοισθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἀφεύσεν αὐτὸν κἀπέτιλ' Εὐριπίδης

575. εἰμ' Aug.
576. cit Suid. v. προξενῶ.
578. ὀλίγον conj. Bentl.
580. σκοπεῖτε καὶ τηρεῖτε καὶ μὴ προσπέσῃ Aug. Rav. Junt. Priorem enuntiationis partem corr. Lugd. Amst. — μή τι προσπέσῃ ex conject. Kust. recep. Br. Bekk. prob. Dorv. ad Chariton. p. 36. μὴ καὶ προσπέσῃ rectius cum Pors. prob. Dind. Both.
581. ἡμῖν Rav. Junt. corr. ex Aug. Br. Quamquam lepidior fere esset oratio, si Clisthenes se mulieribus ad numeraret.
584. ἔφας Aug. ἔφασ' Rav. Junt.
585. αὐτοῦ Aug. Junt. — Ante δεῦρ' spatium, quale excipit personae signum.
586. τινὸς Aug.
587. μέλλοισθε Aug. sed ead. man. correxit.
590. κἀπέτιλ' ex conject.

καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
ἠλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετ' ἄν;
οὐκ οἰομἄγωγ', ὦ πολυτιμήτω θεώ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
εἰ μὴ 'πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότων.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
ἀλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,
ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος.
καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χάριν

Br. Bekk. Dind. κἀπέτιλλ' Aug. Rav. Junt. idque tenuit consulto, opinor, Both. Verum quidem est actionem utriusque verbi non eandem esse, ut imperfectum verbi ἀποτίλλω bene componi posset cum aoristo verbi ἀφεύω; sed quod statim additur ἐσκεύασεν ejusdem conditionis est atque ἀπέτιλε. Quare aoristum ab poeta positum arbitror, quem librarii quum jota breve esse opinarentur, quod tamen in aoristo primo producitur, ut metro adversantem in imperfectum mutarunt.

591. τ' ἄλλ' Aug. τἄλλ' Bekk.

593. ἠνείχετο omisso ἂν Rav. Aug. Junt. cum Brunckio particulam, quae cum saepe alias tum maxime in versuum fine omissa sit, recep. edd. recent. omn. Librorum lectio servari possit, si verba non Mnesilochi sed mulieris alicujus essent, quae coetum interrogaret: *Quis est vir iste tam stultus, qui sibi pilos evelli passus est?* Quibus opposuit deinde Mnesil. οὐκ οἰομἄγωγε κ. λ.

594. οἴομ' ἔγωγ' Aug. Rav. Junt. οἴομαι 'γωγ' Br. Bekk. Dind. Both. crasin restitui.

596. πεπύσμην Aug. Rav. Junt. 'πεπυσμην conjec. Bergl. recep. edd. rec. exc. Bekk. Conjunctio μή non facit crasin. — ταυτί Rav. Aug. Junt. corr. Reisk.

600. ὑμᾶς Rav. Junt. corr. entl. confirm. Aug.

601. συνεξεῦρ' Aug. Rav

ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

φέρ' ἴδω· τίς εἶ πρώτη σύ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ποῖ τις τρέψεται;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ζητητέαι γάρ ἐστε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κακοδαίμων ἐγώ.

ΓΥΝΗ Δ.

ἐμ' ἥτις εἰμ' ἤρου; Κλεωνύμου γυνή.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

γιγνώσκεθ' ὑμεῖς ἥτις ἔσθ' ἥδ' ἡ γυνή;

ΧΟΡΟΣ.

γιγνώσκομεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.

συνέξευρ' Junt. corr. Bentl. *καὶ σύ γε συνέξευρ'* conjec. Koppiers. in Observat. Philol. p. 85.

603. *τίς εἶ πρώτη σύ;* Rav. Junt. et edd. exc. Br. Both. qui *τίς ἡ πρώτη σύ;* Aug. adstipulante recte ediderunt. Hanc enim lectionem multo praestantiorem imo veram esse, quis non videt? — *ΚΗΔ.* pro *ΜΝΗΣΙΛ.* Aug. Junt. — *ποῖ τι στρέψεται* Aug.

604. *γὰρ ἐστὲ* Aug.

605. *μία* praef. Rav. *γυνὴ μία* Aug. — *ἐμεῖτις* Aug. *ἐμ' εἶτις* Rav. Junt. Ex jotacismo haec vitia orta esse, manifestum est. Correctum jam legitur edd. Wech. Can. recep. Kust. cet. Sed ex scriptura ista depravata Dind. optime versum explevit *εἰμ'* adjecto, quod codd. non habent Nam hoc multo melius est, quam quod vulgo cum Brunckio ex conjectura post *ἤρου* Clisthenem interponunt *ναί* dicentem. Nunc enim sic editur: *ΓΥ. Α. ἔμ' ἥτις ἤρου; ΚΛΕΙ. ναί ΓΥ. Α. Κλεωνύμου γυνή.*

606. *ἥδε γυνή* Rav. Junt. *ἡ δ' ἡ γυνή* Aug. *ἡδὶ γυνή* Bentl. Reisig. Conject. p. 179. quod recep. Both. Dind. prius, non in ed. nov.

607. *γινώσκομεν* Aug.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ἡ τὸ παιδίον
ἔχουσα;

ΓΥΝΗ Δ.

τιτθὴ νὴ Δί' ἐμή.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

διοίχομαι.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

αὕτη σὺ ποῖ στρέφει; μέν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἔασον οὐρῆσαί μ'.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἀναίσχυντός τις εἶ.
σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'. ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα·
μόνην γὰρ αὐτὴν, ὦνερ, οὐ γιγνώσκομεν.

608. *ἐστὶν* Aug.

609. *τίτθη 'νὴ δί ἐμή.* Aug. *τίτθην ἡδὶ ἐμή* Junt. Varietas versatur in literarum tractu et diductione.

610. *ποι* sine accent. Aug. — *μεν αὐτοῦ* Aug. — verba *τί τὸ κακόν* Mnesilochi esse, conjecit Brunck. Feminae potius esse possint, quae haec dixit, quum Mnesilochum videret aegritudinem nescio quam praetexentem, ut sibi concederetur id, quod se facere velle modo dicit.

611. *ἀναίσχυντος εἶ* Aug. Rav. Jun. *ἀναίσχοντος μὲν εἶ* conj. Bentl. *ἀναίσχυντός τις εἶ* conjec. Kust. quem secuti sunt Br. Bekk. Dind. Both· Quum aliquid desit, malim *ἀναίσχυντος γὰρ εἶ.* Vult enim: *οὔρει, ἀναίσχυντος γὰρ εἶ.* Sed *τις* facilius excidere potuit ob praecedentem syllabam *τος*.. — Ante *ἀναίσχυντος* personae signum omisit Aug.

612. Personae sign. praef. Aug.

614. *γινώσκομεν* Aug.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νὴ Δί᾽, ὦ μέλε·

στραγγουριῶ γάρ· ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ᾽ ὡς ἐμέ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί δῆτά μ᾽ ἕλκεις ἀσθενοῦσαν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

εἰπέ μοι,

τίς ἔστ᾽ ἀνήρ σοι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει—

τὸν δεῖνα γιγνώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τὸν δεῖνα; ποῖον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἔσθ᾽ ὁ δεῖν᾽, ὅς καί ποτε

τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ληρεῖν μοι δοκεῖς.

ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον;

615. πολύ Rav. Aug. Junt.

616. ἔχθες Aug. χθὲς γὰρ Suid. v. στράγγουριῶ cit. Pors.

618. εἰπέ μοι Junt.

619. Pers. sign. praef. Aug. Junt.

621. Ita personas disposuit Aug. et ex conject. John. Seager. Dind. Both. Totus versus Clistheni datur Rav. Junt. edd. vett. idque minus apte. —

622. τοῦ ante δεῖνα om. Aug.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νὴ Δία,
ὁσέτη γε.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

καὶ τίς σοὐστὶ συσκηνήτρια;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἡ δεῖν' ἔμοιγ'.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

οἴμοι τάλας.

ΓΥΝΗ Ε.

οὐδὲν λέγεις.
ἄπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,
ἵνα μὴ ἐπακούσῃς ὢν ἀνήρ. σὺ δ' εἰπέ μοι
ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.
φέρ' ἴδω, τί πρῶτον ἦν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί πρῶτον; ἐπίνομεν.

624. ὅσ' ἔτη Rav. Aug. Junt. cett. ὁσέτη cum Schaefer. ad Greg. Cor. p. 65 Dind. et Böth. — σοῦ 'στιν Rav. Junt. σοῦστιν Aug. σοῦ 'στὶ Br. Bekk.

625. ἣ pro ἡ Aug. — ἔμοιγε Aug. Rav. Junt. — ante οἴμοι pers. sign. Aug. Junt.

627. *E.* om. Aug. Rav. Junt.

628. μὴπακούσῃς Aug. μὴ 'πακούσῃς Rav. Junt. cett. — εἶπέ μοι Junt.

629. ὅτι Aug. Junt.

630. Totus versus uni Mnesilocho vulgo tribuebatur. In Junt. sic scriptus est: φέρ' ἴδω τί πρῶτον ἦν. *MN.* ἐπίνομεν. eadem verba habet Rav. φέρ' ἴδω τί πρῶτον ἵν' ἐπίνομεν Aug. Quae omnia criticos vehementer cruciarunt. Conjecturae memoratu dignae hae sunt: φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν. conjec. Pors. in Censur. Aristoph. ed. Brunck. p. 573. idemque recep. Dind. φέρ' ἴδω τί ἦν; τί πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν. conj. Bentl. φέρ' ἴδω, τί ἦν; *MN.* ὅ τι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν. ex sua conject. ed. Both. At in ejusmodi responsis solum illud relative iteratur, quod in-

ΓΥΝΗ Ε.

τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

προὐπίνομεν.

ΓΥΝΗ Ε.

ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος· τί δαὶ τρίτον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σκάφιον Ξένυλλ' ᾔτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἁμίς.

ΓΥΝΗ Ε.

οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἐλθὲ, δεῦρ' ὦ Κλείσθενες·
ὅδ' ἐστὶν ἁνὴρ ὃν λέγεις.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τί οὖν ποιῶ;

ΓΥΝΗ Ε.

ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κἄπειτ' ἀποδύσετ' ἐννέα παίδων μητέρα;
χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὦναίσχυντε σύ.

terrogatum est, ut πῶς; ὅπως. cet. nihil vero novi additur. Si quidquam est, quod in conjectaneis verum dici potest, id est Brunckii conjectura, modo Mnesilochi persona ne omittatur, id quod Bekk. fecit. Quare Brunckium secuti sumus. — 632. τινὸς Aug. τίνος Junt. — τί δὲ τρίτον Aug. Rav. Junt. τί δὲ τὸ τρίτον conjec. Brunck. qui putabat, articulum a librario omissum esse, quum vidisset πρῶτον et δεύτερον nude posita. Indidem vir doctus videre potuit, articulum abundare. τί δὲ τρίτατον; conjec. Dobr. τί δὲ δὴ τρίτον; conjec. Both. Nos cum Dind. sequi maluimus Elmsleium ad Acharn. v. 105. in Auctar. p. 52. (= p. 16. ed. Lips. nov.)

633. ξένημ (h. e. ξένη μ') Junt. Biseti conjecturam, quam subministravit Pollux. x. 45., confirmant Aug. Rav. — ἦν Junt.

634. δεῦρο Κλείσθενες Aug. δεῦρο ὦ Κλείσθενες Rav.

635. ἀνὴρ Aug. Rav.

638. χάλα Aug. Junt. — ὦ 'ναισχύν τε σύ Junt.

ΓΥΝΗ Ε.

ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·
καὶ νὴ Δί τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

στεριφὴ γάρ εἰμι κοὐκ ἐκύησα πώποτε.

ΓΥΝΗ Ε.

νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;

ΓΥΝΗ Ε.

τοδὶ διέκυψε καὶ μάλ' εὔχρων, ὦ τάλαν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

καὶ ποῦστιν;

ΓΥΝΗ Ε.

αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

οὐκ ἐγγεταυθί.

ΓΥΝΗ Ε.

μὴ ἀλλὰ δεῦρ' ἥκει πάλιν.

640. τίτθος Aug.

642. Post νῦν interrogant Br. Bekk. — δή pro δέ Rav. Junt. cet. usq. ad Br.

643. ἀνίστας Aug. Junt. — ὀρθῶς Aug.

644. τὸ δὶ δὴ ἔκοψε Aug. τοδὶ δὴ ἔκυψε Rav. Junt. τόδ', ἰδού, ἔκυψε conjec. Br. recep. Bekk. τοδὶ δ' ἔκυψε Bentl. Both. Dind. ed. pr. τοδὶ διέκυψε Dind. ed. nov. idque rectius.

Post hunc versum in margine Aug. eodem atramento sed alio calamo scriptus est versus, qui infra interponitur 647. ubi vid. not.

645. ποῦστίν Junt. ποῦστιν αὖ Aug. sed lineola particulam ead. man. delevit.

646. ἐν γε ταυθὶ Aug. ἔν γε ταυθὶ Junt. Both. ἐνγεταυθὶ cum Elmsl. ad Acharn. p. 54. Dind. Bekk. Omnino hae voces junctim, sed recte scribendae erant. — Post ἐγγεταυθὶ omn. libb. ἀλλὰ habent, ut hiatum sinerent esse. Quare

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ὤνθρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.

ΓΥΝΗ Ε.

ὦ μιαρὸς οὗτος· ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κακοδαίμων ἐγώ,
εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.

ΓΥΝΗ Ε.

ἄγε δὴ τί δρῶμεν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τουτονὶ φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται·
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας
ἀψαμένας χρὴ

μάλλα ed. Dind. quod probarem crasi omissa, μὴ ἀλλά. Quod ne quis putet omitti vix potuisse, sciat a librariis, qui crasin admisissent, potuisse. Quoties eadem crasis lectionis varietatem creaverit, vide sis me doc. in schol. secund. in Aristoph. Ran. p. XXXV.

647. Hic versus omissus Junt. recenti manu Ravennati adscriptus est, in Augustano post v. 644. margini adhaeret. Bisetus primus erat, qui vidit, versum hunc, qui apud Suid. v. ἰσθμός legitur, ad hunc locum pertinere. Ejus opinionem confirmavit Rav. cum scholiasta, qui sententiam eodem loco commentatur. — ἄνθρωπε Aug. ὦ 'νθρωπε vulgo. ὤνθρωπ' rectius Raven. — Initium versus ἰσθμόν γ' ἔχεις esse voluit Elmsl. ad Achern. p. 61.

648. διελκεῖς Junt.

649. cf. Reisig. Conject. p. 167.

651. εἰσεκύλησα Rav. Aug. Junt. corr. Kust.

653. οἴχεται Aug. Rav. Junt., οἴχοιτο πῃ conjec. Scal. prob. Kust. Reisk. correx. Bentl. et Dawes. recep. edd. recent.

654. πρυτάνεσσιν Junt.

655. cf. Reisig. Conject. p. 224.

ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως τῶν ϑ' ἱματίων
ἀποδύσας
ζητεῖν, εἴ που κἄλλός τις ἀνὴρ ἐσελήλυϑε,
καὶ περιϑρέξαι
τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς
διόδους διαϑρῆσαι.
εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα,
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ
μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρῆν ὡς τάχιστ' ἤδη
κύκλῳ.
εἶά νυν ἴχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάντ'
εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄλλος αὖ λέληϑεν ὤν.
πανταχῇ διάριψον ὄμμα,
καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει
καλῶς.

656. τ' εὖ Br. Bekk. Both. sine libris. — ἀποδούσας Junt.

657. εἶπ' οὐκ ἄλλός τις Junt. κἄλλός τις Aug. ex Herodiani regula, quam nos secuti sumus. κἄλλος τις vulgo. κἄλλός τις Bekk. ut solet. — εἰσελήλυϑεν Aug. Rav. Junt. εἰσῆλϑεν Elmsl. ad Acharn. p. 39 (= 10.. ed. Lips. nov.) ἐσελήλυϑε ex conject. Bentl. Br. Bekk. Dind. Both.

658. ἀϑρῆσαι Aug. Rav. Junt. correx. Kust.

659. sq. Tractant varie hunc locum metrici. Vid. Hermann. Elem. Metr. p. 446. sq. imprimis Reisig. Conject. p. 269. sq. — ἡμιχ. γυναικῶν praef. Aug. Rav. Junt. — εἶτα Bekk. εἶα Aug. Junt.

660. μόνον δὲ χρὴ πανταχῇ Rav. Aug. Junt. perversum ordinem restituit Kust. — Post. σιωπῇ interpunxit Reisig. l. l. p. 275.

661. ὁ καιρὸς ἐστὶ Aug.

662. χρὴ ὡς codd. et edd. vett. correxit. Bentl. prob. Pors. Reisig. l. l. non audient. Bekk. Dind.

663. εἶα Aug. Junt. — νῦν vulgo omn. exc. Dind. — 663—83. versus, ut nos, divis. Aug. Rav. Junt. Dind. Bekk.

664. ἑδραῖος Junt. — λέληϑ' ὤν. Aug.

665. διάῤῥιψον Aug. Rav. Junt. corr. Br. — πανταχῇ κύκλῳ διάριψον σὸν ὄμμα conjec. haud male Reisig. l. l. p. 275 et 276. coll. p. 244.

ἢν γὰρ μὴ λάθῃ δράσας ἀνόσια,
δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ
τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔσται
παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων,
ἀθέων τε τρόπων·
φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερῶς,
δείξει τ' ἤδη
πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας,
δικαίως τ' ἐφέποντας
ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους ποιεῖν
ὅ τι καλῶς ἔχει.
κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·
αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ὅσια δρῶν,
μανίαις φλέγων,
λύσσῃ παράκοπος,
εἴ τι δρῴη, πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾷν
ἔστιν γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,
ὅτι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς
ἀποτίνεται,

667. ἢν γὰρ ληφθῇ δράσας ἀνόσια conjec. Reisig. l. l. coll. p. 277.

669. πᾶσιν ἔτ' ἔσται conjec. Reisig. l. l. coll. p. 281. ἔσται τοῖς ἄλλοισιν ἅπασιν, vel τοῖς ἄλλοισιν γ' ἔσται πᾶσιν, vel ἔσται πᾶσιν τοῖς ἄλλοισιν conjec. Brunck. uterque, ut anapaestos faceret. τοῖς ἄλλοισιν ἅπασιν ἔσται conj. Both.

675. δίκαιά τε· cetera transponens Reisig l. l. coll. p. 281.

676. ὥστ' ἐφέποντας ὅσια καὶ νόμιμα Reisig. l. l.

677. ὅτι Junt. — ποιεῖ θ' ὅτι conjec. Reisk.

678. ποιῶσιν Junt.

679. ἀνόσια ex conject. Bentl. Br. Bekk. Both. Reisig. l. l.

680. μανίαισι Reisig. l. l.

682. δρώη Aug.

683. γυναιξὶν Aug. Rav. Junt. — ἔσται Both. Reisig.

684. τά τ' ἀνόσι' αὐτίκα θεὸς conjec. Reisig. l. l. coll. 283.

παραχρῆμά τε τίνεται.
ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς.
οὐχ' ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἆ ἆ.
ποῖ ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος, οὐ μενεῖς;
τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,
ἢν μή μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων
πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας
καθαιματώσει βωμόν.

ΓΥΝΗ Ζ.

ὦ τάλαιν' ἐγώ.
γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοὴν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

ΧΟΡΟΣ.

ἔα ἔα.
ὦ πότνιαι Μοῖραι, τί δὲ δέρκομαι
νεοχμὸν αὖ τέρας;

686. om. Reisig. l. l. — παράδειγμα conjec. Bentl. — γίνεται Junt. Non inferius duco γίγνεται, quam τίνεται.
687. πῶς Aug.
688. ὁρῶ μέν γ' οὖν Junt.
689. γυνὴ praef. Aug. Rav. Junt. — ἇ ἇ Aug. α α Junt. ἀά Rav. — ποῖ alterum om. Aug. Rav. Junt.
692. κέκραθι Aug.
693 .αφεῖτ' Aug. ἀφείητ' Junt. correx. Kust. Bentl. — ἐνθάδε Rav. Junt.
694. πηγὲν Aug.
697. καὶ om. Aug. Rav. Junt. addid. Kust. Bentl. cet.
689. ἀποστερουμένης Junt.
700. ὦ om. Rav. Bekk. — δὴ Reisig. Conject. p. 271. et Dind.
701. αὐτέρας Aug.

ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας.
οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ, φίλαι τόδε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω;

ΓΥΝΗ Ζ.

δεινὰ δῆθ' ὁδί γ' ἔχει μοὐξαρπάσας τὸ παιδίον.

ΧΟΡΟΣ.

τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιῶν ὅδ' ἀναισχυντεῖ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἀλλ' οὖν ἥκισθ' ὅθεν ἥκεις

702. ὡς ἅπαν γάρ ἐστιν Aug. Rav. Junt. Cum Bergl. edidimus ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστί. At ὡς ἄρ' ἅπαντά γ' ἐστὶ τόλμης πλέα κἀναισχυντίας nimis libere Reisig. l. l.

704. ἐξάρξω Rav. Aug. Junt. correx. Toup. ad Suid. p. 180. (ἐξερῶ 'γὼ conjec. Dawes. Misc. Cr. p. 380.)

706. ὅτι γ' ἔχει Rav. Aug. Junt. metro depravato. ὁτιή γ' ἔχει conjec. Bentl. Both. ὅτι κτενεῖ conjec. Reisig. ὅστις γ' Hermann. Metr. p. 86. Elmsl. et Dind. Nos unam consonantem lectionis vulgatae mutavimus. Mulier haec dicit, ubi Mnesilochum videt infanti turpe aliquid facere. Simile quid indicant chori verba, quae sequuntur. Sin autem Mnesilochus feminae pro infanti utrem vinarium eripuit, multo magis ridicula est oratio. vid. Schol. ad v. 717. — μοὐξαρπάσας recte Aug. μου 'ξαρπ. vulgo.

710. ἀλλ' οὖν ἥκεις ὅθεν ἥκεις vulgo, quod cum Rav. Bekk. et Dind. servant, quamvis sine commodo sensu sit. ἀλλ' οὖν ἥκεις θ' ὅθεν ἥκεις Junt. ἀλλ' οὖν ἥκιστ' ὅθεν ἥκεις Aug. ex his duobus libris locus fa-

φαύλως ἀποδρὰς οὐ λέξεις
οἷον δράσας διέδυς ἔργον,
λήψει δὲ κακόν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.

ΧΟΡΟΣ.

τίς οὖν σοι, τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' οὐ μὰ τὼ θεὼ τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἐνυβριεῖς,
λόγους τε λέξεις ἀνοσίους.
ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμει-
ψόμεσθά σ', ὥσπερ εἰκὸς, ἀντὶ τῶνδε.
τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον

cillime potuit restitui. Hic enim nexus verborum est valde idoneus ἀλλ' οὖν ἥκιστα ἐκεῖσε, ὅθεν ἥκεις, φαύλως ἀποδράσει καὶ οὐ λέξεις κ. λ. Est igitur euphemismus: *illuc minime turpi fuga recipies te, unde venisti, nec dices*, h. e. *Tibi hic est pereundum, ne apud eos, unde venisti, gloriari possis.* His saltem respondet oratio Mnesilochi. Critici versum hunc varie tractarunt: ἀλλ' οὐδ' ἥξεις ὅθεν ἥκεις Br. Both. ἀλλ' οὐκ ἐρεῖς conjec. Kust. ad Suid. II. p. 50. ἀλλ' οὖν ἥκεις, οἷ γ' ἥκεις *volo tibi dicere, in quae mala incidas.* Herm. ad Viger. p. 709. ἀλλ' οὖν ἥκεις, ὅθεν οὐ φαύλως γ' ἀποδρὰς λέξεις. Reisig. l. l. quod commodum saltem sensum admittit. Vide Schol. qui, alicujus poetae dictum ὅθεν ἥκεις φαύλως ἥκεις tangi, putare videtur.

711. ἀποδρᾶς Junt.
712. διέδυσ' Junt.
716. ξυναδίκοις Junt.
721. et 722. ἀντα-μειψόμεσθ' ἄ 'σώσπερ. Aug. ἄντα | μειψόμεσθάσ' ὥσπερ Junt.

ἐπέχει τις τύχη.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.
ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία,
κἀγώ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν
ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
τουτὶ τί ἐστιν; ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡ κόρη
οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται,
κἀκ παντὸς ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν,
ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὖ κακὸν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρόκῃ.

726. In Augustani margine ad hunc versum literarum quaedam compendia scripta sunt librario alias non usitata, quae Brunckius putabat significare *πρὸς τὰς γυναῖκας*. Literae istae ni fallor indicant *πρώτη τῶν γυναικῶν*. Sunt autem hae *πρ̀ τ γυναι* (ν̀, ν). Quae si vera sunt, codex Brunckii conjecturam adjuvat, qua voluit, haec verba, quae vulgo choro dantur, mulieris alicujus esse. Sed memorabile est, scholiastam Rav. habere, quae Brunck. in Aug. marg. legisse sibi visus erat, si quidem Bekkerus ista lectu difficillima, ut ipse dicit, recte legit. — *χρή μ'* Aug. *χρήν σ'* Junt.

729. *θυμάλω πατήμερον* Aug. cf. Elmsl. ad Acharn. v. 321.

730. *σὺ τόδε τὸ* Aug. Rav. Junt. correx. Kust. et Toup. ad Suid. II. p. 113.

733. *τουτὶ τί ἐστιν;* formula mirantis. vid. Plut. 1097 (1094) et Ran. 33. — *ἐγένηθ' ἡ* Rav. Junt. *ἐγενήθη* Aug. quem aorist. Attici respi. vid. Lobeck. ad Phryn. p. 108.

735. memin. huj. vers. Suid. v. *θερμόταται.* et Eustath. p. 1441, 23.

ΓΥΝΗ Ζ.

παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί.
τουτὶ τεκεῖν φῄς;

ΓΥΝΗ Ζ.

καὶ δέκα μῆνας αὔτ' ἐγὼ
ἤνεγκον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἤνεγκας σύ;

ΓΥΝΗ Ζ.

νὴ τὴν Ἄρτεμιν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τρικότυλον, ἢ πῶς; εἰπέ μοι.

ΓΥΝΗ Ζ.

τί μ' εἰργάσω;
ἀπέδυσας ὦναίσχυντέ μου τὸ παιδίον,
τυννοῦτον ὄν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τυννοῦτο;

ΓΥΝΗ Ζ.

μικρὸν νὴ Δία.

740. Person. om. Aug. Junt. — σὺ δ' ἀπόκρινέ μοι Rav. Junt. σὺ δὲ ἀπόκριναι μοι Aug.

741. φῆς Aug. Junt. — Post φῆς om. person. Aug. Junt. — καὶ ante δέκα om. Aug. Rav. Junt. copulam adiec. edd. recent. — αὔτ' Junt. ante αὔτ' person. add. Aug.

742. Versui person. praefig. Aug. — Ante ἤνεγκας σὺ praef. γυνή Junt. Non minus temere in sequentibus usque ad v. 765. mulier pro Mnesilocho ponitur. — ἤνεγκες maluit Br.

744. Person. praef. Aug.

745. τηνοῦτον ὄν-τηνοῦτο (non, ut Br. legit.) τυνοῦτο ὄν-τυνοῦτο Junt. τυνοῦτον ὄν - τυνοῦτο Rav.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πόσ' ἔτη δὲ γέγονεν; τρεῖς χόας ἢ τέτταρας;

ΧΟΡΟΣ.

σχεδὸν τοσοῦτον χὤσον ἐκ Διονυσίων.
ἀλλ' ἀπόδος αὐτό.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἐμπρήσομεν τοίνυν σε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πάνυ γ' ἐμπίμπρατε·
αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.

ΓΥΝΗ Ζ.

μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἐμ' ὅ τι χρήζεις ποίει
ὑπέρ γε τούτου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

φιλότεκνός τις εἶ φύσει.
ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἥδ' ἀποσφαγήσεται.

ΓΥΝΗ Ζ.

οἴμοι, τέκνον· δός μοι σφαγεῖον, Μανία,

746. γέγονεν Aug. Rav. Junt. Literam ν paragogicam cum Brunckio sine causa deleverunt edd. recent. — χοᾶς Aug.

747. καὶ ὅσον Aug. Rav. Junt. Bekk.

748. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὔ τουτονί. Reisig. Conject. p. 106. Si quid mutandum, praetulerim αὔτ'. ΜΝ. οὐ μὰ τὸν Ἀ.

749. ἐμπιπρᾶται Rav. Junt. ἐμπιμπράτε Aug. quod, accentu correcto, teneri debuit, habent Dind. Both. ἐμπίπρατε Berg. Bentl. Bekk.

750. Person. praef. Aug.

751. Ante ἀλλ' person. mutatur Aug. — ὅτι Junt. — χρήζεις Aug. Junt.

752. ΜΝΗΣ. om. Aug.

754. Person. om. Aug. — τό σφαγεῖον Aug. Junt. τὸ σφάγιον conjec. Bentl. re-

ἵν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὕπεχ' αὐτὸ, χαριοῦμαι γὰρ ἕν γε τοῦτό σοι.

ΓΥΝΗ Ζ.

κακῶς ἀπόλοι'· ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενής.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.

ΓΥΝΗ Ζ.

τί τῆς ἱερείας γίγνεται;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τουτὶ λαβέ.

ΓΥΝΗ Η.

ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε;
τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σοὐξηρήσατο;

ΓΥΝΗ Ζ.

ὁ πανοῦργος οὗτος· ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει,
φύλαξον αὐτὸν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
τοῖσιν πρυτάνεσιν ἃ πεποίηχ' οὗτος φράσω.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας;
τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος

cep. Bekk. tacitus, quasi hoc in Rav. esset, cui equidem non habeo fidem. Articulum cum Porson. et Tyrwhit. delev. Dind. Both.

755. *αἵμα* Junt.

757. Person. om. Aug.

758. Person. om. Aug.

759. Person. utroque loco omis. Aug. altero Junt.

760. *ἄλλη γυνή* praef. Aug. Rav. Junt. — Ante et post *μίκα* spatium personae relicuum est in Aug. — *ἐξεκόρησεν* Aug. Rav. Junt.

761. *σοὐξηρήσατο* Aug. Propter hunc aoristum totum versum spurium judicavit esse Lobeck. ad Phryn., aut *ἐξετρήσατο* substituendum.

762. Person. om. Aug. Junt.

763. *φύλασσον* Aug. correx. ead. man.

766. *ἐπίνοια ὁ* Aug. Rav. Junt.

κἄμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα
οὐ φαίνετ' οὔπω. φέρε, τίν' οὖν ἂν ἄγγελον
πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται.
πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν μοι πλάται; πόθεν;
πόθεν;
τί δ' ἄν, εἰ ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαῤῥίπτοιμι; βέλτιον πολύ.
ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κἀκεῖν' ἦν ξύλον.
ὦ χεῖρες ἐμαὶ,
ἐγχειρεῖν χρῆν ἔργῳ πορίμῳ.
ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
δέξασθε σμίλης ὁλκοὺς,
κήρυκας ἐμῶν μόχθων· οἴμοι,
τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν·
χωρεῖ χωρεῖ ποίαν αὔλακα;
βάσκετ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδοὺς,

767. κἀμ' Aug. κάμ' Junt.
768. Mallem ἐφαίνετ' οὔπω vel προὐφαίνετ' οὔπω. — ἂν om. Rav. Aug. Junt. addider. Pors. Meinek. Cur. Crit. in Comicor. fragm. p. 29. probantib. Dind. Both.
769. πέμψαι μ' Junt. Aug. sed in hoc ubivis elisione omissa consonans trahitur ad vocem sequentem. — πρὸς ὃν pro πόρον Aug.
771. πάρεισί μοι πλάται ex conject. Brunckii ed. Dind.
772. γένοιτ' Aug. Rav. Junt. — ἂν ἀθλίῳ pro ἄν μοι Dind. et Both. quasi in Ravenn. esset, ubi nihil diversitatis notat Bekk. — πλάτα Aug. — πόθεν; semel tantum Aug. Rav. Junt. bis ponendum esse jam vidit Bentl.
773. εἶτα διὰ τ' ἀγάλματα Aug. Junt. correx. Kust. ex Suid. v. Παλαμήδης.
776—84. Eurip. dat Aug. — De metro vid. Reisig. Conject. p. 268.
777. χρὴ Aug. Rav. Junt. Dind. Bekk. correx. Bentl. Br. prob. Reisig. l. l.
778. memin. h. vers. Pollux. x. 58.
779 cit. Suid. v. σμίλη. — σμιλῆς Aug. Junt.
783. καθόδους Aug. Junt.

κείνῃ, ταύτῃ· ταχέως χρή.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι.
καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ' ἀγορεύει,
ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις κἀξ ἡμῶν ἐστιν ἅπαντα,
ἔριδες, νείκη, στάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος. φέρε δή νυν,
εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἐσμεν,
κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐγκύψασαν ἁλῶναι,
ἀλλ' οὑτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν;
κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι, κᾆθ' εὕρητ' αὐτὸ θύρασιν,
μανίας μαίνεσθ', οὓς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ ἀληθῶς

784. κεῖνᾳ Rav. Aug. Junt. Bekk. — ταύτα Rav. Bekk. ταῦτα Aug. Junt. Dorismum post Brunck. remov. Dind. Both.

786. φύλον Junt.

787. κἀξημῶν Junt.

788. νίκη Junt. (ex jotacism.) — στάσεις Aug. Rav. Junt. metro medebantur edd. recent.

789. εἰ καὶ κακὸν ἐσμὲν Aug. Rav. εἰς κακὸν ἐσμὲν Junt. — τί γαμεῖθ' ὑμεῖς corrig. Dobr. ad Plut. 586. — κακὸν ἐσμὲν in fine versus Aug. Junt.

790. κἀπ ἀγορεύετε Junt. — ἀλῶναι Junt.

792. ἐξέλθοι Aug. — κάθ' Aug. καθ' Junt. — εὕροιτ' Aug. Rav. Junt. correx. Porson. ap. Kidd. ad Dawes. Misc. Cr. p. 625.

793. μαίνεθ' Junt. — χρὴ Aug. Rav. Junt. quum tamen alias etiam haec forma saepe pro altera obviam fiat (cf. 777. et al.), correctionem edd. recent. recipere non dubitavi.

ἔνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ καταλαμβάνετ' ἔνδον.
κἂν καταδάρθωμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι,
πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν.
κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι·
κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
αὖθις παρακύψαν ἰδεῖν τὸ κακόν. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλως
ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πάρεστιν ἰδέσθαι.
βάσανον δῶμεν, πότεροι χείρους. ἡμεῖς μὲν γάρ φαμεν ὑμᾶς,
ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς ἕκαστον,
παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοὔνομ' ἕκαστον.
Ναυσιμάχης μέν γ' ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ τἄργα.

794. κατελαμβάνετ' edd. recent. ex conjectura minime necessaria καταλαμβάνετ' distincte Aug. Rav. Junt.

795. καταδαρθῶμεν Aug. Junt.

798. αἰσχυνθεὶς Junt.

799. παρακύψασαν Aug. Rav. Junt. correx. Porson. — αὖθις τὸ κακὸν παρακύψαν ἰδεῖν maluit Dind. ed. rec.

801. γὰρ φαμὲν Aug. Junt.

802. δ' ὑμᾶς Rav. (ex jotac. ort.) — κἀντιθῶμεν Aug.

803. ἕκαστος Aug. Rav. Junt. correx. Bentl.

804. μέν γ' ἥττων Dind. ex Palmer. correct. μὲν χείρων conjec. Bentl. μὴν est in Aug. Rav. Junt. ἥττων μὲν Ναυσιμάχης ἐστὶν Maluit Elmsl. in Review of Porson's Hecuba, ad fin. (in Edinburgh Review 1811.

καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλαβακχοῦς.
πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι,
καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτής ἐστιν ἀμείνων,
παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσεις.
οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι.
οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἢν τὰ μέγισθ' ὑφέληται,
φορμὸν πυρῶν τἀνδρὸς κλέψασ' αὐθήμερον αὔτ' ἀπέδωκεν.
ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποθοῦντας.
καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν

N. XXXVII. p. 95.) — ἐστὶ Rav. Aug. Junt. — δηλαδὴ Aug. δηλαδῆ Junt. δῆλα δὴ Rav.

805. χεῖρον Rav. Aug. Junt.

806. προσεκεῖνην Junt.

807. στρατωνίκην Aug. Rav. Junt. — οὐδεὶς in marg. adjectum Aug. οὐδεῖς Junt.

808. πέρυσι Aug. — ἐστὶν Aug.

810. εὐχόμεσθ' Junt.

812. μέγιστ' Aug. μέγιστα plene Rav. Junt.

813. κλέψασα Aug. Junt. Rav. sine elisione. — αὔτ' Aúg. αὖτ' Junt. — ἀπέδωκε Aug.

814. αὖ pro ἂν conjec. Pors. quia in versu seq. vulgatum esset ἀποδείξομεν.

815. ἀποδείξομεν Rav. — ποιοῦντας ex conject. edid. Bekk. Dind. ποθοῦντας Aug. Rav. Junt. quod recte tenuit Both.

816. γαστρίδας Aug. Junt.

ὄντας μᾶλλον καὶ λωποδύτας
καὶ βωμολόχους κἀνδραποδιστάς.
καὶ μὴν δήπου καὶ τὰ πατρῷά γε
χείρους ἡμῶν εἰσὶν σώζειν.
ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τἀντίον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι,
τὸ σκιάδειον·
τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν
ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ,
πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς
ἔρριπται τὸ σκιάδειον.
πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἓν δ' ὑπερφυέστατον.
χρὴ γάρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
ταξίαρχον ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμήν τινα,
προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις
ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν·
εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,

819. καὶ μὲν Aug. Rav. Junt. καὶ μὴν recte Dind. suadente etiam Bekkero.

824. ἀνδράσιν Junt.

825. ἀπόλωλε Aug. Rav. Junt.

828. στρατειαῖς Aug.

832. χρῆν edd. recent. post Brunck.

834. τηνίοισι Rav. Aug. Junt. correctum est ex Suid. v. Στήνια, cui acced. nunc Schol.

836. ἦν Aug. Rav. Junt. correx. Brunck. commutatae esse videntur ex jotacismo. Fortasse vero non rarius mutandus est modus, ut pote permutationi eadem de caussa magis obnoxius. Nam hoc quoque loco ἣν τέκῃ facilius potuit transire in ἣν τέκοι.

ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακὸν,
ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρμένην,
τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκὸς, ὦ πόλις,
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ᾽ ἠμφιεσμένην
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήμαθ᾽, ᾗ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινι
καὶ τόκον πράττοιτο, διδόναι μηδέν᾽ ἀνθρώπων τόκον,
ἀλλ᾽ ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ᾽, εἰπόντας τοδί·
ἀξία γοῦν εἶ τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ᾽ οὐδέπω.
τί δῆτ᾽ ἂν εἴη τοὐμποδών; οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως
οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ᾽ αἰσχύνεται.

839. *πόλεις* Aug. Rav. Junt.

842. *χρηματ᾽ ἣν χρῆν ἣν δανείσειέ τινι* Aug. *χρήματα τ᾽ ἣν χρῆν ἣν δανείσειέ τινι* Junt. *χρηματατ᾽ ἣν δανείσειέ τινι* Rav. Unde cum Bentleio edd. recent. fecerunt *ᾗ χρῆν*. At pro *ἣν δανείσειέν*, quod Bentl. tenuit, recte edid. *εἰ δαν. τ.*

843. *πράττοι τὸ* Junt.

844. *ἀφερεῖσθαι* Rav. Junt. (in hac correx. Vict.) — *βίαι τὰ χρηματατ᾽* Rav. — *χρήματα τ᾽, εἰπ.* Aug. Junt.

846. *αὖος* pro *ἰλλὸς* conjec. Kust. — *ὁδοῦ δέπω* Junt. Quae vulgo editur ellipsis Aug. et Rav. auctoritate nunc fulta, mihi non placet. Quam exprimit cogitationem, ea infra suo loco exstat. v. 867. Fortasse Junta in exemplari quo usus est vetustissimo legit: *ὁδοῦ δέ πω τί δῆτ᾽ ἂν εἴη τουμποδών;* h. e. *quid tandem est, quod impedire possit, quominus veniat.* Nimirum Euripidem adjutorem sibi fore frustra adhuc speraverat. —

847. *ἀνείη* Junt. corr. Vict. — *τοῦ ᾽μποδῶν* Junt. — *οὐκέσθ᾽* Junt. corr. Vict.

τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι;
ἐγῷδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι.
πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

ΓΥΝΗ Η.

τί οὖ σὺ κυκανᾷς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
ἕξεις, ἕως ἂν τῶν πρυτάνεών τις φανῇ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς Ἑλένη.

Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών.

ΓΥΝΗ Η.

πανοῦργος εἶ νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως.

ΓΥΝΗ Η.

σοί γ', ὤλεθρε,
πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ἑλένη δ' ἐκλήθην.

850. ἐγῷδα Aug.
851. γυναικεῖα Aug. Junt.
852. κυρκανᾷς Aug. Rav. Junt. corr. Kust. ad Suid. v. κοικύλλεις.
853. ἑλένη Aug. Rav.
854. πρυτάνεων Aug. Junt.
855. αἶδε Junt.
856. ὦ σαντιδίας Junt. — ψακάδος Aug. suprascr. ε pr. m.
860. σύ τ' ὤλεθρε Aug. Rav. Aug. σύ cum σοί per jotac. consundi solet. — ὦ 'λεθρε al. ὦ ''λεθρε al. ὤλεθρε Dind. Both.
861. ἔστιν Rav. Junt. non Aug. — φρυνῶν δασμὲν Aug. φρυνώνδας Junt.
862. ἐκλήθην Junt. — αὐγίγνη Junt. γίγνη Aug. Rav. corr. Br.

ΓΥΝΗ Η.

αὖθις αὖ γίγνει γυνή,
πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις
ῥοαῖσιν ἔθανον.

ΓΥΝΗ Η.

ὤφελες δὲ καὶ σύ γε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις
οὑμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.
τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κοράκων πονηρίᾳ;
ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν,
μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Μενέλαος.

τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,
ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποίου Πρωτέως;

864. δ' ἰεμ' Junt.
865 ὤφελε Junt.
866. εἰμ' Aug. εἶμ' Junt.
867. οὖ'μός recte Aug. mt. — μενέλαος Aug. av. Junt. corr. Br.
868. cit. Suid. v.v. τί οὖν ι. — τί οὖν ἔτι ζητῶν κοράκων πονηρίαν Pors.
869. vid. Elmsl. adAcharn. 193.
870. cit. Suid. v. ψεῦσον, quasi ex Sophocle. memin. Schol. Eurip. Hecub. 225. et Corinthus de Dial. Att. p. 14.
871. Εὐρ. ὡς περσεύς. praef. Junt. quod aptum fuit infra. 1015.
872. ὅς ἂν pro ὅστις maluit Brunck. — ξένος Aug. Rav. Junt.
874. ΓΥΝΗ. ποίου Πρω-

ΓΥΝΗ Η.

ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται νὴ τὼ θεὼ,
ἐπεὶ τέθνηκε Προτέας ἔτη δέκα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Αἴγυπτον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ δύστηνος, οἷ πεπλώκαμεν.

ΓΥΝΗ Η.

πείθει τι τῷ κακῷ κακῶς ἀπολουμένῳ
ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφόριον τουτογί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ', ἢ ἐξώπιος;

ΓΥΝΗ Η.

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ', ὦ ξένε,
ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἔπειτ' ἐρωτᾷς, ἔνδον ἔστ', ἢ ἐξώπιος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αἰαῖ, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ;

τέως ὁ τρισκακοδαίμων conjec. Bentl.

879. πεῖθει τι τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ Aug Rav. Junt. quem versum uno pede mutilum varie expleverunt. ὦ μέλε post τι infersit Brunck. τούτῳ τῷ κακῶς Brub. Dind. τῷδε τῷ κακῶς conjec. Bentl. Miror, editores recent. non vidisse, Scaligeri emendationem κῷ κακῷ κακῶς ἀπολουμένῳ verissimam esse. Ita Plut. ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς. et al.

880. τουτονὶ Aug.

881. ἢ'ξώπιος Aug pariter 884. ἠξώπιος Junt. pariter 884. ἢ 'ξώπιος Br. Dind. Bekk. (tacite) Both.

883. γ' om. Aug. Rav. Junt. adjec. Scal. Bentl. edd. vet. cf. v. 888.

885. αἶ'αἶ'Aug. αἰαῖ Rav. Junt. αἶ αἶ Bekk. — ποῦ δὲ τυμβ. Aug.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.

ΓΥΝΗ. Η.

κακῶς τ' ἄρ' ἐξόλοιο κἀξολεῖ γέ τοι,
ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δαὶ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας
φάρει καλυπτὸς, ὦ ξένη;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βιάζομαι
γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος.

ΓΥΝΗ Η.

τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν, ὦ ξένε,
ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βαΰζε, τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακοῤῥοθοῦσά σε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

αὕτη Θεονόη Πρωτέως.

ΓΥΝΗ Η.

μὰ τὼ θεὼ,
ἀλλ' εἰμὶ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν·

887. ἄρ' sine τ' Junt. Br. ekk. τ' ἄρ' Aug. Rav. ind. Both.
889. τί δὲ σὺ θάσσεις ug. Rav. Junt. versu manco. ter τί δαὶ σὺ et τί δὲ δὴ ancipites haerent edd. cent. prius illud praetul. Dind. alterum Bekk. Both. τί δὲ σὺ θοάζεις maluit Br.
892. αὐτὸν Aug. Junt.
895. βαΰζα Aug. Rav. Junt. vid. supr. 173.
897. μὰ τὼ θεὼ Mnesilocho dant Aug. Junt.
898. Person. sign. praef.

σὺ δ' εἶ πανοῦργος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὁπόσα τοι βούλει, λέγε.
οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτὲ,
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

αἰσχύνομαί σε τὰς γνάθους ὑβρισμένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τουτὶ τί ἐστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.
ὦ θεοὶ, τίν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ, γύναι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γάρ σε κἄμ' ἔχει λόγος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἑλληνὶς εἶ τις ἢ 'πιχωρία γυνή;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.

Aug. Junt. — ἀλλ' om. codd. et edd. εἰ μὴ pro εἰμὶ est in Rav. Junt. edd. recent. except. Both. ubi legitur εἰμὶ δὲ Κρ. Cum Elmsl. ad Acharn. v. 47. et Reisig. Conject. p. 105. sq. ἀλλ' restitui non solum metri sed etiam orationis caussa, qua post μὰ Δία et similes obtestationes quae negant, requiritur ἀλλά. De metro non admodum laboro; nam errat Brunckius cum aliis, qui putat, hunc versum tertium esse in universis comici reliquiis senarium, ubi vocalis brevis ante mutam cum liquida sit producta. In sola Pluto habes hos quinque v. 166. 672. 773. 1016. 1073. ed. me. — ἀντὶ θεοῦ γὰρ γηττόθεν Junt.

901. μενέλαον Aug. Rav. Junt. corr. Kust. Bentl. — τὸν om. Aug.

904. τί ἐστιν Aug. — [illegible]

906. αὐτὸς Aug. Rav. Junt. — γάρ σε κἀμ' Aug. Junt.

907. ἢ 'πιχωρία vulgo.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἐγὼ δὲ Μενέλεῳ σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
λαβέ με, λαβέ με, πόσι·
περίβαλε δὲ χέρας.
φέρε, σὲ κύσω. ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγ' ἄπα-
γέ με
λαβὼν ταχὺ πάνυ.

ΓΥΝΗ Η.

κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ

909. *ἑλένης ὁμοῖαν δὴ μάλισθ' ἴδον γύναι* Aug. *Ἑλένησ' ὁμοῖαν* Junt. cetera ut. Aug. *ἴδον* est etiam in Rav. *εἶδον* rediit ex Eurip. Hel. 571. auct. Br. et Pors.

910. *μενέλαον* omisso *σ'* Aug. Rav. Junt. *Μενελάῳ σ'* correx. Kust. ex Eurip. Hel. 570, quod edd. recent. tenuerunt. Tenendum omnino fuit, sed praetuli cum Reisig. Conject. p. 277. formam Atticam, quae supra bis jam probata est ab omnibus, ut scribendi ratio constans esset. — *ἀφύων* Aug. Rav. Junt. correx. Piers. ad. Moer. p. 7. ex Suid. v. *ἰφύη*, ubi hic versus citatur. Accedit nunc Schol.

912. *ἐσχάρας* Aug. *ἐς χάρας* Rav. Junt. *ἐς χέρας* correx. Zanett. ex Eurip. Fortasse ex August. auctor. *ἐσχάρας* servari potest mutato *ἐλθὼν* in *ἥκων*, quia *χέρας* statim recurrit. Accedit, quod comicus tragicum non integrum sed lepide conversum reddit: *ὦ χρόνιος ἥκων τῆς δάμαρτος ἐσχάρας*.

913. *λάβε με* bis Aug. Junt.

914. *περίβαλλε* Aug. Rav. Junt. cet. correx. Both.

915. *ἄπαγ'* alterum om. Junt.

916. *κλαύσεται νὴ τὼ θεώ* maluit Dawes. Misc. Cr. p. 272.

ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὲ,
τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;

ΓΥΝΗ Η.

οἴμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς
καὶ τοῦδέ τις σύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι
ἠγυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χὠ τοξότης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τουτὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μέν' ἥσυχος.
οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτ', ἥνπερ ἐμπνέω,
ἢν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.

ΓΥΝΗ Η.

αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν, εἰσάγων,

920. οἴ μ' Junt. — ὡσπανοῦργος Aug.

921. ξύμβουλος vulgo.

923. πρυτάνις Junt. — χὠς Aug. χ' ὦ Junt. χὠ Rav. Bekk. Dind.

926. οὐ γὰρ προδώσω οὐδέποτέ σ' Elmsl. ad Acharn. v. 127. in Auct. p. 61. recep. Dind. ed. nov. — ἥνπερ ἐν πνέω Junt. ἐν πνέω etiam Aug. ubi librarius ab initio voluit ἐμ, sed hoc iterum delevit. ἐνπνέω junctim Rav.

927. προλείπωσ' Aug. Rav. Junt. correx. cum Scalig. Kust.

929. ὁ δ' ἔστ' Aug. Junt. — ἔλεγεν Rav. Junt. correx. Br. ex Aug.

ὦ τοξότ' ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
παῖ', ἢν προσίῃ τις.

ΓΥΝΗ Η.

νὴ Δί', ὡς νῦν δῆτ' ἀνὴρ
ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱστιοῤῥάφος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ φιλεῖς
κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
χάρισαι βραχύ τι μοι, καίπερ ἀποθανουμένῳ.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

τί σοι χαρίσωμαι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

γυμνὸν ἀποδύσαντά με
κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
ἵνα μὴ ἐν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
ἵνα τοῖς παριοῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.

932. προσιέναι Aug.
934. ἣν Junt. pariter 937. — Ante νὴ Δί' Person. om. Aug.
935. Person. sign. praef. Aug. — ὀλίγου Junt. ὀλίγου conjec. Bergl. confirm. Aug. Rav. Suid. v. ἱστιοῤῥάφος. De construct. vid. Elmsl. ad Acharn. v. 464. in Auctar.
939. χαρίσομαι Aug. Rav. Junt. χαριοῦμαι conjec. Bentl. χαρίσωμαι cum Hermann. ad Nubb. v. 88. et Porson. ad Eurip. Phoeniss. 740. edd. Dind. Both. Bekk. — γυμνὸν ἀποδ. vid. Elmsl. ad Eurip. Heracl. v. 693.
941. μὴ 'ν vulgo. μὴν Aug. μὴ omissa praepositione Junt.
942. ἑστιῶν Aug. Junt.
943. Person. om. Aug. — ἔδοξεν Aug. Rav. Junt. correx. Br.
944. παροῦσι Aug. Rav.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἰαππαπαιάξ· ὦ κροκῶθ', οἷ' εἴργασαι·
κοὐκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε
ταῖσι γυναιξὶν,
ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέ-
χωμεν, ἅπερ καὶ
Παύσων σέβεται, καὶ νηστεύει,
πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὡρῶν
ἐς τὰς ὥρας συνεπευχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.
ὅρμα, χώρει
κοῦφα ποσὶν, ἄγ' ἐς κύκλον,
χειρὶ σύναπτε χεῖρα,
ῥυθμὸν χορείας ὕπαγε πᾶσα· βαῖνε
καρπαλίμοιν ποδοῖν.
ἐπισκοπεῖν δὲ
πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατά-
στασιν.
ἅμα δὲ καὶ
γένος Ὀλυμπίων θεῶν

Junt. Bekk. Both. correx. Kust recep. Dind. cum Br. — ἧς Junt.

945. ἰα. παππαιάξ Aug. ἰατταταιάξ Bentl. Dind. Both. — κροκῶθ' Aug. Junt.

947. πέσωμεν Aug. Rav. Junt. correx. Zanett. confirm. Schol. — ταῖς Aug. Rav. Junt.

948. ὅτ' ἂν Junt.

951. ξυνευχόμενος Junt. ξυνεπευχόμενος Aug. Rav. edd. recent.

952. μέλλειν Aug. Rav. Junt. correx. Zanett.

959. ἅμα - θεῶν in uno versu Aug. — v. 959 — 961 respondent versibus 962 — 965 et 966 — 968. Deinde v. 969 — 971 resp. v. 977 — 979. Porro v. 972 — 974 resp. 980 — 982 et 987 — 989. Denique 975. 976. respond. 983. 984. et 985. 986.

μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ
τρόπῳ.
εἰ δέ τις
προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς
φρονεῖ.
ἀλλὰ χρὴ
ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν
πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ στῆσαι βάσιν.
πρόβαινε ποσὶ τὸν εὐλύραν
μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον
Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἁγνήν.
χαῖρ', ὦ Ἑκάεργε,
ὄπαζε δὲ νίκην.
Ἥραν δὲ τὴν τελείαν
μέλψωμεν ὥσπερ εἰκὸς,
ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει τε καὶ
κλῆδας γάμου φυλάττει.
Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι
καὶ Πᾶνα καὶ Νύμφας φίλας
ἐπιγελάσαι προθύμως
ταῖς ἡμετέραισι
χαρέντα χορείαις.

961. πασαχαρομανεῖ junctim Aug. χαρομανεῖ etiam Rav. — τρόπ Junt.
965. μοῦσαν Aug.
967. οἴσπερ ἔργον, αὐτίκα conjec. Hermann. ὥσπερ ἔργων αὐτίκα conjec. Reisk. αὐτί pro αὖ τι Aug.
968. εὖ κύκλου Junt. εὐφυῆ Aug. Rav. Junt. revocav. Attic. form. Br. recep. Dind. Both. — βάσι Junt.
969. ἐλύραν Aug. Rav. Junt. correx. Bergl.
973. ὄπαζε Junt.
975. ἐμ | παίζει sic versum disrumpunt Aug. Junt.
976. vid. Reisig. Conject. p. 246. coll. Syntagm. Cr. p. 33.
979. ἐπιγελᾶσαι Aug. Junt.
980. ταῖς — προθύμως om. Aug.

ἔξαιρε δὴ προθύμως
982 διπλῆν χεροῖν χορείαν.
παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷάπερ νόμος·
νηστεύομεν δὲ πάντως.
ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδὶ,
τόρευε πᾶσαν ᾠδήν·
ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτὸς
σὺ κισσοφόρε Βάκχειε
δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις
σὲ φιλοχόροισι μέλψω
Εὔιον, ὦ Διόνυσε,
Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ,

982. *δὲ πλὴν χαίρειν χορείας* Aug. *διπλὴν χαίρειν χορείας* Rav. Junt. *διπλῆν χάριν χορείας* conjec. Biset. recep. Dind. Both. *διπλαῖν χεροῖν χορείας* Bourdin. *διπλῆν χεροῖν χορείαν* conjec. Zanett. recep. Br. Bekk. Si jotacismus lectionis diversitatem genuit, *χαίρειν* ex *χεροῖν* facile potuit oriri, non *χάριν*. Casus vero in *AN* et *AΣ* saepe confunduntur. Quocirca Brunckium sequutus sum. Accedit, quod oratio, quam facit conjectura Biseti, multo minus apta est, quam quae oritur ex lectione Zanettii. Nam *ἐξαίρειν χάριν* vix dici potest, bene vero dicitur *ἐξαίρειν χορείαν χεροῖν*. vid. supr. 955. *χειρὶ σύναπτε χεῖρα*. Chorea enim fiebat consertis manibus saltantium.

983. *οἷ | άπερ-πάντως* sic versus dividunt Aug. Junt.

984. *νηστεύωμεν* Aug. Rav. Junt. correx. Bentl. prob. Dind. Both.

985. *ἀλλ εἶ ἀπ' ἀλλ'* (sic) Aug. *ἀλλ' ειαπαλλ* Rav.

986. *τόρνευε* Bentl.

987. *ἡγοῦ δ' ἐγὼ δ' αὐτὸς* Aug. *ὅδ'* pro *ὧδ'* Hermann.

988. *σὺ-κώμοις* in un. vers. Aug. Junt.

989. *φιλοχόροισιν* Aug. Rav. Junt. correx· Bentl.

990—994. respondentes esse volunt versibus 995—1000. ut vero respondeant mutandos esse. Ac primi quidem utriusque systematis pares sunt numeris, ceteri dispares. Pares sic reddi possunt:

χοροῖς τερπόμενος κατὰ
Νυμφᾶν ὄρη
ὕμνοις ἐν ἐρατοῖσιν
Εὔιος Εὔιος, εὐοῖ
Εὔιος ἀναχορεύων

His conveniunt v. 997. sq. Sed libros sequi malui.

χοροῖς τερπόμενος κατ' ὄρεα Νυμφᾶν
ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις,
Εὔιον, Εὔιον, εὐοῖ ἀναχορεύων.
ἀμφὶ δέ σοι κτυπεῖται
κιθαιρώνιος ἠχὼ,
μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια καὶ νάπαι
πετρώδεις βρέμονται·
κύκλῳ δὲ περὶ σὲ κίσσος
εὐπέταλος ἕλικι θάλλει.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ τοξόθ' ἱκετεύω σε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μή μ' ἱκετεῦσι σύ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

χάλασον τὸν ἧλον.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγώ.

992. τερπόμενον vel τερπόμενε maluit Bentl.

994. Non solum numerorum causa sed etiam ob orationis concinnitatem melius esse videtur, quod in not. ad v. 990 ex conjectura posui.

995. δέ σοί Aug. Rav. Junt. ex jotacismo.

997. μελάνφυλλα Rav. (ut ἐνπνέω supra v. 926.) — ὀρηδάσκια Junt.

1000. εὐπέταλλος Aug. correx. ead. man. — ἕλικι Junt.

1001. ἐνταῦθα Junt. — οἰμώξει Aug. Rav. οἰμώξει Junt. Scytha autem barbarizat.

1002. ἱκετεύσῃ σύ Aug. Rav. Junt. ex jotac. quare verum est, quod conjecit Brunckius ἱκετεῦσι σύ, Minus apte ἱκέτευε σύ cum eodem Brunckio recep. Dind. Bekk. Both. Hoc enim librorum scripturam gignere non potuit.

1003. χάλα σὸν Junt. — ἧλον Junt. — δρᾷς Junt.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἔτι μᾶλλο βοῦλις.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀτταταῖ.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

τί τάτταταῖ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κακῶς ἀπόλοιο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σῖγα, κακοδαίμων γέρον.
πέρ' ἐγὼ 'ξενίγκι πορμὸς, ἵνα πύλάξι σοι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.
ἔα· θεοὶ, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι
σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμὼν,

1004. ἐπικρούεις recte Augustanus. ἐπικρούσεις Rav. Junt. edd. vett. et recent.

1005. μᾶλλον βοῦλις ἀτταταὶ ταττααὶ Aug. Rav. Junt. quorum prior alteram exclamationem alteri personae dat, dum duo posteriores totum versum eidem personae tribuunt. μᾶλλαν ἂν βουλῇς Bekk. Augustano duce, qui alteram exclamationem alteri personae tribuit, hic locus ex Ran. v. 648 (665 ed. m.) facile corrigi potuit. Vid. nos ad Ran. l. l. Quod edd. recent. βουλῇς ediderunt, id est glossema barbarae pronuntiationis.

1006. σίγα Aug. Junt.

1007. h. e. φέρ' ἐγὼ ἐξενέγκω φορμὸν, ἵνα φυλάξω σε. — περ Aug. Junt. περεγὼ Rav. — ξυνίγκι Aug. ξεινίγκι Rav. Junt. — πυλάξη Junt.

1008. Person. sign. om. Aug.

1010. ἀνὴρ Aug. In Juntina vocalis initio versus caret spiritu.

1011. ὑπεδήλωσεν Aug. Rav. Junt. correx. Br.

ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι
τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν τι ἔσθ' ὅτι
ἥξει με σῶσον· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς.

φίλαι παρθένοι, φίλαι,
πῶς ἂν ἐπέλθοιμι καὶ
τὸν Σκύθην λάθοιμι;
κλύεις ὦ
προσᾴδουσαν τὰν ἐν ἄντροις;
κατάνευσον, ἔασον ὥς
τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε τὸν
πολυπονώτατον βροτῶν.

1013. οὖν ἔσθ' ὅτι Aug. Rav. Junt. labante metro. οὖν ἐστὶν γ' ὅτι Kust. ex conject. quod recep. Both. οὖν μοί γ' ἔσθ' ὅτι Reisk. οὖν ἔτ' ἔσθ' ὅτι conjec. Porson. ap. Kidd. ad Dawes. p. 494. quod recep. Dind. Atque hoc ceteris praestat. Ego vero versum correxi ex Rav. et Junt. lectione versu sequente σῶσον, quae, ut ea praecedat, postulat.

1014. σῶσον recte Rav. Junt. σώσων Aug. cet. edd. vett. et recent.

1016. ὑπέλθοιμι conjec. Bentl.

1017. λάβοιμι Aug. Rav. Junt.

1018. κλύοις edd. recent. except. Both.

1019. προσαιδοῦσσαι Aug. (non —δοῦσσα, ut Br. not.) προσαιδούσσαι Rav. προσεδοῦσσαι Junt. Ac primum codicum scriptura aperte prodit verbum προσᾴδω, Ravenas enim jota subscriptum, si Bekkero fides habenda, vulgo adscribit, non subscribit. Atque ex his vera scriptura facile potuit restitui, in ceteris nihil erat mutandum nisi τὰς in τὰν quae mutatio dici vix potest, quum Σ et Ν saepissime confundi soleant, ut passim notavi. Jam sensum haec lectio facit aptissimum. Euripides enim, qui Persei personam agit, tragice alloquitur Mnesilochum Pseudandromedam quasi uxorem: „*Audisne mihi in antris accinentem.*“ h. e. audisne querelis meis ex antris accinentem Echo. Si-

μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
σαπρὰν, ἀπωλόμην ὅμως.
ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ
πάλαι ἐφέστηκ', ὀλοὸν,
ἄφιλον ἐκρέμασε κόραξι
δεῖπνον· ὁρᾷς; οὐ χοροῖσιν,
οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων
ψήφων κημὸν ἕστηκ' ἔχουσ',
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμ-
πεπλεγμένη κήτει βορὰ
Γλαυκέτῃ πρόκειμαι.
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι, δεσμίῳ δὲ,
γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα, μέλεος,
ὢ τάλας ἐγὼ, τάλας·
ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄλλ' ἄνομ'

militer philoctetes ap. Sophocl. v. dicit Echo solam querelis respondentem. Nobiles de hoc versu conjecturae hae sunt; *κλύοις ὦ πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν ἄντροις.* conjec. Seidlerus ex Schol. ab ipso correcto, quod recep. Dind. ed. nov. *κλύεις, ὦ; προσαυδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις.* Tum certe mallem *προσᾴδω σοὶ τᾷ γ' ἐν ἄντροις.* Quod post Brunckium vulgabatur *κλύοις ὦ προσαυδῶσα τὰς ἐν ἄντροις*, id certe sensum aptum non habet,

1024 et 1025. De verbis hic transponendis disputavit Reisig. Conject. p. 303.

1027. fortasse *ἐφέστηκ' ὀλοὸς πάλαι.* Quum enim librarii semel *Σ* et *N* in *ὀλοός* permutassent, coacti erant *ὀλοὸν* alteri accusativo *ἄφιλον* vicinum facere.

1028. *κρεμάσας* Br. Bekk. ex conject. *ἐκρέμασεν* Both.

1031. *ψῆφον* Aug. Rav. Junt. correx. edd. ante Br. ut Can. Amst. — *ἕστηκ'* Aug. Junt.

1032. *ἐνπεπλεγμένη* Rav. *ἐνπεπληγμένη* Junt.

1034. *ξὺμ* Aug. Rav. *ξυμπαιωνι* Junt.

1037. *μελέα* Junt. — *πεπονθότα μελεάν*?

1039. 1040. *ἀλλὰν ἄνομα* Aug. *ἀλλ' ἂν ἄνομα* Junt.

ἄνομα πάθεα φῶτ' ἀντομέναν,
πολυδάκρυτον Ἀΐδα γόον φεύγουσαν
αἰαῖ, αἰαῖ, ἒ ἒ,
ὃς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
ὃς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν,
ἐπὶ δὲ τοῖσδ' ἐς τόδ' ἀνέπεμψεν
ἱερὸν, ἔνθα γυναῖκες.
ἰώ μοι Μοίρας ἀνέτικτε δαίμων·
ὢ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.

ἀλλ' ἀν' ἄνομα Rav. Bekk. Dind. ἄλλ' ἄνομα Both. Loco ex Scholio medebar. Quum scholiasta praepositionem ἀνά vel particulam ἄν ignoret in literis αλλαν ανομα latere puto ἄλλ' ἄνομ' ἄνομα, quod recipiendum mihi esse videbatur.

1040. φῶτα λιτομέναν Aug. Rav. Junt. cet. versui ex scholio medelam petebam, ubi etiam verborum constructio significatur.

1041. φλέγουσαν ex Musgrav. conject. ed. Br. Bekk. Dind. Both. quam minime confirmavit Rav. in quo est φεύγουσαν ut in Aug. Junt.

1042. αἶ quater Aug. Junt. — ἒ ἒ om. Junt.

1043. ὅσ' Aug. — ἐμ' accent. om. Junt.

1045. τοῖσδε τόδ' vulgo. cf. supr. 585.

1047. ἄτεγκτε ex conject. Amst. edd. recent. ἀνάτεγκτε Can. ἀνέτικτε Aug. Rav. Junt. Sensus est: „*Vae mihi! denuo immisit genius Parcas fatales.*“ cf. nos ad Ran. 454. Novum enim nescio quid periculum fingitur Mnesilocho imminere, quod etiam indicant verba sequentia.

1048. τί σεμνὸν Aug. — οὖν pro οὐκ Both. ex conject. Jacobs. Anthol. Pal. 3. p. 741. — ἐπόψεται corr. Rav. ἐποικτερεῖ pro ἐπόψεται conjec. Br.

1050. εἴθέμε Junt. εἴθ' ἐμὲ Rav. Bekk.

1051. τὸν δύσμορον conjec. Br. τὸν τάρταρον Eldik. in Schaefer. Thes. Cr. p. 209. καὶ τὸν βάρβαρον Biset. Both. Scholiasta pro glossemate habet ἄθλιον. Caussam mutationis nullam video. Mnesilochus Andromedes personam agens loquitur seque lepide barbarum dicit, sive quod illa fuit

οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην,
λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνων, αἰόλαν
νέκυσιν ἐπιπορείαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Ἠχώ.

χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς Ἀνδρομέδα.

σὺ δ' εἶ τίς, ἥτις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἠχώ, λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια,
ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ
Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην.
ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τοσαῦτα χρὴ ποιεῖν,
κλάειν ἐλεινῶς.

barbara, sive quod se Pseudandromeden in barbaris afflictam dicit.

1052. *λεύσειν* Aug. Junt.

1054. *ἀχηδαιμόνων* junctim Junt. *δαιμόνων* Aug. et Scholiasta qui supplet *ἔσχον*. *δαιμονῶν* Br. Dind. Both. Bekk. hic tacite, quasi in Rav. esset, cujus tamen scholiasta explicat *δαιμόνων* per *ἐκ δαιμόνων*. Alii aliter, ut *διαμένων* Bentl. *δειμαίνων* Reisk.

1055. *αἰόλᾳ νέκ. ἐπὶ πορείᾳ* Both. alii. *ἐπὶ πορείαν* Br. Dind. Bekk. hic tacite, ergo etiam Rav. *ἐπιπορείαν* junctim Aug. Junt. *αἰόλαν ἐπιπορείαν* appositionem faciunt ad *ἄχη*. Locutio videtur esse tragica, qua dicitur luctus et angor via tenebrosa mortis.

1056. *εὐριπίδης ἠχώ* praef. Aug. — *φίλη* Junt.

1058. Person. om. Aug. — *τις* Aug. Junt.

1059. *ΗΧ.* praef. Junt. pariter in sequ. pro *ΕΥΡΙΠ.* — *ἀντωδὸς* Aug. Junt. — *ἐπικοκκύστρια* (ridicule, quasi de Galli imitatione ageretur) ex Biset. conject. recep. Kust. Br. Both. Bekk. *ἐπικοκκάστρεια* Aug. *ἐπικοκκάστρια* recte Rav. Junt. Dind. Eustath. p. 1761, 26. Suid. v. *ἠχώ*. et Schol. quem cf.

1060. *ταυτῷ* coronide om. Aug. Junt.

1061. *καὶ αὐτὴ* Aug. Rav. Junt. — *ξυνηγονιζόμην* Junt.

1062. *τὸ σαυτοῦ* conj. Bentl.

1063. *Κλαίειν* Aug. Rav. Junt. Dind. — *ἐλεεινῶς*

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σὲ δ' ἐπικλάειν ὕστερον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ Νὺξ ἱερὰ,
ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱερᾶς,
τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δι' Ὀλύμπου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν
μέρος ἐξέλαχον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μέρος ἐξέλαχον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

θανάτου τλήμων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

θανάτου τλήμων.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

στωμυλλομένη.

g. Rav. Junt. — ἐπικλαί-
Aug. Rav. Junt. Dind.
064. γόων conj. Bentl.
65. μνησ. ἀνδρομεδ.
ef. Aug.
066. cit. Suid. v. ἵππευμα.

1067. ἀστεροειδέ αν ὦτα
Aug.
1069. ἠχὼ pro ΕΥΡΙΠ.
Aug. Junt.
1070. περὶ ἄλλα Aug. Junt.
1073. γραῦς Aug. Junt. —

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νὴ Δί' ὀχληρά γ' εἰσῄῤῥηκας
λίαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λίαν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦγάθ', ἔασόν με μονῳδῆσαι,
καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

παῦσαι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί κακόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί κακόν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ληρεῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λήρεῖς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἴμωζ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οἴμωζ'.

στωμυλομένη utroque loco Aug. στωμυλωμένη Junt. στωμυλλωμένη Rav.

1075. δία Aug. Rav. Junt.

1077. μονωδῆσαι Aug. Junt.

1080. τί τὸ κακόν; bis Aug. Rav. Junt. correx. Bentl.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὀτότυζ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὀτότυζ'.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὗτος, σί λαλεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὗτος, σί λαλεῖς;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

πρυτάνεις καλέσω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πρυτάνεις καλέσω.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σί κακόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σί κακόν;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

πωτετοπωνή;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πωτετοπωνή;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σὺ λαλεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σὺ λαλεῖς;

1082. οἴμωζε plene bis Aug. Rav. Junt. — ὀτότυζε plene bis Aug. Rav. Junt.

1083. σκύθ. praef. Aug. Junt. — τί pro σί Aug. Rav. Junt. — λαλῖς Schol.

1086. vid. Schol. — πώτε τὸ πωνή; Both.

1087. σί λαλεῖς Both. — κλαύσαιμι bis Aug. Rav. Junt. Unde facerem κλαύσει μοι bis, aliqua voce adjecta, ut dimeter esset: σὺ δὲ κλαύσει μοι bis.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κλαύσει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

κλαύσει.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κακκάσκι μοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

κακκάσκι μοι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὐτή.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πλησίον αὐτή.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ποῦστ' ἡ μιαρά; καὶ δὴ φεύγει.
ποῖ ποῖ φεύγεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποῖ ποῖ φεύγεις;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐκ αἰρήσεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ αἰρήσεις;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἔτι γὰρ γρύζεις;

1089. κακκάσκη μοι; edd. recent. κακκάσκι μοι Aug. Rav. Junt. quod Bergl. ostendit esse pro καγχάζεις μοι.

1092. ποῦσθ' ἡ Aug. ποῦ 'σθ' ἡ Rav. Junt. Dind. sed Scytha non curat asperum spiritum.

1093. ποῖ ποῖ φεύγεις; altero loco om. Aug. Rav. Junt.

1094. οὐχ αἰρήσεις alter. loc. om. Aug. Junt. Rav. in quo extremo scriptum est οὐ καιρήσεις.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔτι γὰρ γρύζεις;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

λαβὲ τῇ μιαρᾷ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λαβὲ τῇ μιαρᾷ.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

λάλο καὶ κατάρατο γύναικο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς.

ὦ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον, πόδα τίθημ' ὑπόπτερον,
Περσεύς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
κάρα κομίζων.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σί λέγι Γόργο τῇ πέρι
τὸ γραμματέο σὺ τῇ κεπαλῇ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὴν Γοργόνος

1096. *λάβε* Aug. Junt.

1097. *λαλοκαικατάρατογυναικο* Aug. idem Junt. sed paroxytonon.

1098. *εὐριπ. περσεύς* Aug. *Εὐρ. ὡς Περσεὺς* Junt.

1100. *τίθημι* Rav. Junt.

1101. *ναυτολῶν* Aug. Rav. Junt.

1102. et 1103 om. Aug. et pr. Rav.

1102. *τί λέγι τῇ γοργ.* Junt. rec. m. Rav.. Hinc *τῇ γορόνος πέρι* metro neglecto edd. vett. unde *τί λέγι Γοργόνος πέρι* fecer. edd. recent. sed scholiasta hoc etiam in verss interpretatur *περὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Γόργου τοῦ γραπτέως*. Secundum haec locus facile potuit restitui, qui in omnibus libris adhuc sine sensu fuit, praesertim quum *τὴν Γοργόνος* etiam Scythae darent in vers. sequ.

1103. *κεφαλῇ* Junt. *κεφαλῆι* Rav. — *τὴν Γοργόνος* etiam Scythae dant libb. omn.

ἔγωγε φημί.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

Γοργό τοι κἀγὼ λέγι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ παρθένον
θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὡρμισμένην;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ ξένε, κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν·
λῦσόν με δεσμῶν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐκὶ μὴ λαλῆσι σύ.
κατάρατο τόλμας· ἀποτανουμένη λαλᾷς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ παρθέν', οἰκτείρω σὲ κρεμαμένην ὁρῶν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐ παρτέν' ἐστὶν, ἀλλ' ἁμαρτωλὴ γέρων,
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ληρεῖς, ὦ Σκύθα.
αὕτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σκέψαι τὸ κύτο· μή τι μικτὸν παίνεται;

1104. γόργοτοι Aug. γοργότοι Junt.

1106. spiritum in ὡρμισμ. appinx. man. recens tertia Aug.

1107. μνησ. ἀνδρομέδα praef. Aug. κηδ. ὡς ἀνδρομέδη praef. Junt.

1108. οὐκ ἰμὶ λαλῆς συ Aug. οὐκὶ μὶ λαλῆς σὺ Rav. οὐκιμιλαλῆς σύ Junt. corr. Br.

1109. τολμᾶς Aug. τολμᾷς Schol. Junt. cett. τόλμας Dind. Bekk. tacite hic, ergo etiam Rav. quamquam ejus scholion τολμᾷς explicat.

1111. ἀλλ' ἁμαρτωλὴ Aug. Dind. ἀλλὰ ἁμαρτωλή Rav. Junt.

1114. σκέψαι τὸ σηντομῆτι Aug. σκέψαι τὸ σκυτομῆτι Rav. Junt. τὸ κύστο

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἅψωμαι κόρης·
φέρε, Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἅπασιν ἐστίν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρως εἴληφεν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐ ζηλῶ σι σέ·
ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρα περιεστραμμένον,
οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτὸ, πυγίζεις ἄγων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτὴν, ὦ Σκύθα,
πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

εἰ απόδρ' ἐπιτυμεῖς τῇ γέροντο πυγίσο

μή τι conjec. Scalig. τὰ πόστη μή τι conjec. Brunck. idque recep. Dind. Bekk. Both. Sed difficile est ad credendum, πόσθη et σκῦτος permutari potuisse. Vocem aliquam, quae pudendum muliebre indicaverit, hoc loco fuisse, ex scholio discimus. In re igitur minus erravit Brunckius quam in verbo, quod Scalig. rectius divinavit κύσθος fuisse, quod Scytha nunc dicit κύτο. Vocem κύσθος illam significationem habere, comicus ipse testis est Acharn. 747. sq. ubi etiam scholiasta notat: νῦν σαφῶς σημαίνει ὅτι χοῖρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγεται, ἔτι δὲ καὶ κύσθος. Jam quum nostro loco Scholiasta dicat δείκνυσαι αὐτῷ τὸ αἰδοῖον, nulla potest esse dubitatio, quin tale quid ante oculos habuerit; quumque σκύτο ex nulla alia voce ejusdem significationis facilius oriri posset, quam ex κύτο, quod Scytha pro κύσθος ex more suo dixit, haec vocula hic fuerit, necesse est. Lepide vero Scytha Euripidi, Mnesilochum Andromedam virginem constanter habenti, suadet, ut exploret τὸ κύτο, quod virginis esse non posse visurus sit.

1115. δεῦρο bis Aug. Rav. Junt. corr. Bentl. — κόραις Junt.

1118. τί σε Junt.

1119. τῷ πρωκτῷ Aug. Rav. Junt.

1120. ἐπόνησας Aug. ἐπτόνησας Junt. corr. Bentl. confirm. Rav. et Schol.

1122. ἔς τ' Rav. Aug. Junt.

1123. τη Aug. — γερον-

τῇ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρώκτισον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμῶ.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μαστιγῶ σ' ἄρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

τὸ κεπαλή σ' ἄρα
τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψι τουτοί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αἰαῖ· τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἀναδέξαιτο βάρβαρος φύσις.
σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ
μάτην ἀναλίσκοις ἄν, ἀλλ' ἄλλην τινὰ
τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιζέ μοι.

τοπυγισο Aug. idem Junt. Dind. sed proparoxyt. — Attice haec sic habent *εἰ σφόδρα ἐπιθυμεῖς τὸν γέροντα πυγίσαι, τὴν σανίδα τρήσας ἐξόπισθε πρώκτισον.*

1124. *σανιδοτρήσας* Aug. Junt. — *ἐξοπισθοπρώκτισον* Aug. Rav. Junt.

1125. *δέμας* Aug. Junt. *δεσμὰ* recte conjec. Biset. idque confirmat Rav. ubi *δέσμας* legitur.

1126. Scythae person. om. Aug. — *κεπαλῆς* Aug. Junt. Bekkerus notat: *τὸ* et vocis *κεπαλή* literam *ε* corr. Rav.

1127. *ἀποκεκόψο* Rav. Aug. hic accent. om. *ἀποκεκόψοι* Junt.

1128. *αἴ αἴ* Aug. Junt. *αἶ αἶ* Rav.

1129. *ἂν δέξαιτο* Aug. Rav. Junt. *ἂν ἐνδέξαιτο* conjec. Kust. quod recep. edd. recent. *ἂν ἀναδέξαιτο* scripsi, quod librarii ob cacophoniam mutarunt. Nam ut *ἐνδέξαιτο* mutarent, nulla caussa fuit.

1132. *τοῦτο* Aug. Rav. Juut.

1133. *ἐπίτηκίζει μοι* Aug.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἔτι γὰρ σὺ τὴ μάστιγ' ἂν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν;

ΧΟΡΟΣ.

Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορὸν,
παρθένον, ἄζυγα κούρην,
ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,
καὶ κράτος φανερὸν μόνη,
κληδοῦχός τε καλεῖται,
Στυγός θ' ὡς ἐκ-
φανέντας τοὺς τυράννους
στυγοῦσ' ὥσπερ εἰκός.

Rav. Junt. corr. Bergl. Est autem ἐπιθήκιζε.

1134. καταλειπεῖς Junt.

1135. τὴ μαστίγαν Rav. edd. recent. τὴν μάστηγα Junt. τῇ μαστιγᾶν Aug. unde correxi atque in fine versus interrog. signum posui, ubi vulgo punctum habent. Cetera defendat Scytha.

1136. sq. In hoc choro describendo, qui ceteris purior est vitiis, sequi poteram Reisigium Conject. p. 302. sq. nisi quod verborum translocationes ab illo factas evitabam. cf. et Hermann. Elem. Metr. p. 541. coll. 568.

1142. κλῆδ' οὐχ ὅστε Junt.

1143. 1144. φάνηθ' (φανῆθ' Junt.) ὦ τυράννους στυγοῦσ' ὥσπερ εἰκός Sic quidem, exc. Aug., codd. et edd. omn. ut mirum sit, neminem offensum esse voce φάνηθ'. Etenim si imperativum cogitabant, scribendum fuit φάνητ' h. e. φάνητι. Sed memorabile est, in Aug. illis verbis alia praemissa exstare et haec legi:

στυγνὰς ὡς ἐ
φάνηθ' ὦ τυράννους
στυγοῦσ' ὥσπερ εἰκός.

Ex his locum restitui. Possit et conjici longe alio nec pejori sensu:

στυγνούς θ', ὡσπερεὶ
φάναι,
τοὺς τυράννους στυ-
γοῦσα.

omissis ὥσπερ' εἰκός, quae ex ὡσπερεί oriri potuerunt. Quum hoc loco mesodus sit,

δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι-
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.
ἥκετ' εὔφρονες, ἵλαοι,
πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον·
οὗ δὴ ἀνδράσιν οὐ θεμιτὸν εἰσορᾶν
ὄργια σεμνὰ θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον
ἄμβροτον ὄψιν.
μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὦ
Θεσμοφόρω πολυποτνία,
εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
ἤλθετε, νῦν ἀφίκεσθ', ἱκετεύομεν,
ἐνθάδε γ' ἡμῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα,
ἐφ' ᾧτ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
κακὸν τὸ λοιπὸν, ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.

major certe est licentia corrigendi, qua abuti nolui.

1145. τοῖ Junt.

1150. δῆτ' pro δὴ conjec. Br. quod temere recep. Bekk. Both. vid. Reisig. l. l. p. 308. — οὗ pro οὐ Junt.

1155. ἀντώμεθ' Aug. Junt.

1156. πολὺ πότνια Aug. Rav. Junt. πολυπότνιαι Reisig. l. l.

1157. ἐπικόω Junt. εἰ καὶ πρότερον | πώποτ' ἐπηκόω | ἤλθετον, ἔλθετε νῦν, ἀφίκεσθ', ἱκετεύομεν, | ἐνθάδ' ἐν ἡμῖν. Reisig. l. l. In quibus ἤλθετον ἔλθετε et ἐνθάδ' ἐν ἡμῖν displicent.

1158—59. ἤλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, ἱκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν. Rav. Aug. Junt. ead. verb. sed aliter divis. edd. omn. Quod nos dedimus nihil novati praebet nisi pluralem pro duali, quae permutatio frequentissima est, et substantivum verbi verbo additum, quod cur omissum sit, non opus est, ut dicam. Extrema verba ἐνθάδε γ' ἡμῖν indicant ἡμῖν οἱ ἐνθάδε ἐσμὲν ἱκετεῖς.

1161. πρόσεμεν Aug.

1162. τἀκοῦσαι Junt. —

ΧΟΡΟΣ.

χρείᾳ δὲ ποίᾳ τάνδ' ἐπειςφέρεις λόγον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὅδ' ἐστὶν, σὺν τῇ σανίδι, κηδεστὴς ἐμός.
ἢν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μή ποτε
κακῶς ἀκούσητ'· ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθί σοι πεπεισμένα·
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖθε σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς γραῦς.

ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σὸν, ὤλάφιον, ἅ σοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι ποιεῖν.
πρῶτον μὲν οὖν δίελθε κἀνακόλπασον.
σὺ δ', ὦ Τερηδὼν, ἐπαναφύσα Περσικόν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρι μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ (ὡς γραῦς).

ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν, ὦ τοξότα.

μηδαμᾶ Aug. μηδαμῆ ex conject. Br. Both.
1164. ἐπισφέρεις Aug.
1165. οὖν Aug. Junt.
1167. ἀκούσαιτ' Aug. Rav. Junt. ἀκούσετ' Bentl. Brunck. ἀκούσητ' recte Elmsl. ad Acharn. v. 295. in Auctar. p. 96 (= p. 37. ed. Lips.). — ἥν Junt.
1170. Chori sign. om. Aug. — ἴσθί σοι ex Aug. et Junt. dedi, ceteri non inclinant accentum, quamvis praecedat paroxytonon trochaicum.
1171. πεῖσαι σύ Aug. Rav. Junt.
1172. γ' ἔργον Aug. Junt. — ὦ Ἐλάφιον. vid. Schol.
1174. κἂν ἀκόλπασον Aug. κἀναχόλπισον Biset. Kust.
1175. cit. Suid. v. τερηδών. — τερήδων Junt.
1176. h. e. τίς ὁ βόμβος; κῶμον τίς ἀνεγείρει μοι; Bergl. — κωμοτίς Aug. κωμοτίσ' Junt. — ἀνεγείριμοι Junt.
1177. εὐριπ. ὡς γραῦς praef. Aug.

ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὀρκῆσι καὶ μελετῆσι, οὐ κωλύσ' ἐγώ.
ὡς ἐλαπρὸς, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

φέρε θοἰμάτιον ἄνωθεν, ὦ τέκνον, τοδί·
καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,
τὼ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναικὶ ναὶ
κάτησο, κάτησο, ναικὶ ναὶ, τυγάτριον.
οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιττί, ὥσπερ γογγύλη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αὔλει σὺ θᾶττον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

καλό γε τὸ πυγή. κλαῦσί γ' ἂν μὴ ἔνδον μένῃς.

1178. ἔρχετ' Aug. Rav. Junt.

1179. h. e. ὀρχησάσθω καὶ μελετησάσθω· οὐδὲν κωλύσω ἐγώ. Bergl. — μελετῆσι Aug.

1180. h. e. ὡς ἐλαφρὰ, ὥσπερ ψύλλα κατὰ τὸ κώδιον. Bergl. — ψυλλοκατατοκώδιο Junt.

1181. εὐριπ. γραῦς praef. Aug. εὐρ. ὡς γραῦς Junt. — θοιμάτιον Aug. Junt.

1182. τοῖς Aug. Rav. Junt. corr. Bentl. Br. Pors.

1183. Person. sign. om. Aug. — ναίκι Aug. Junt. pariter in sequ. 1184. 1196. 1220.

1184. Person. mutat. sign. praef. Aug.

1185. h. e. οἴμοι, ὡς στερρὸν τὸ τιτθίον Biset. οἴμοι, ὡς περιφερές τὸ τιτθίον Bergl. id falsum, ut patet ex v. 640. supra. Tu sic habe: οἴμ' ὡς στέριφον τὸ τιτθίον ὥσπερ γογγύλη. — στεριπὸ τὸ τιττι Aug. τεριπὸ τὸ τιττί Junt. τεττί Bekk. — γογγύλη Junt.

1186. Ante ἔτι person. sign. Aug.

1187. 1188. Codd. et Junt. reddebam, in quibus nulla diversitas nisi in exitu vocum aliquot ad barbaram pronuntiationem non facto. Res quae agitur non ea est, quam explicem, cogitanti Scythae verba et actio perspicua erant. Primi versus primam partem secum loquitur, alteram ejusdum versus partem ad tibicinam dicit exituram. Secundus versus ut primi initium explicandus est.

1187. κλαύσειγ Junt. Aug.

ἀνακύπτι καὶ παρακύπτι ἀπεψωλημένο.
εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καλῶς ἔχει. λαβὲ θοἰμάτιον· ὥρασ᾽τὶ νῷν
ἤδη βαδίζειν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐκὶ πιλήσει πρῶτά με;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πάνυ γε· φίλησον αὐτόν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὂ ὂ ὂ, παπαπαπαῖ,
ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ᾽, ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.
τί οὐ κατεύδει παρ᾽ ἐμέ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

χαῖρε, τοξότα·

κλαυqεῖ γ Rav. — μήνδον Rav. μή νδον Aug. μὴ ᾽νδον Junt. — μένης Rav. — κλαύσετ᾽ ἢν μὴ ᾽νδον μένῃ atque haec Euripidi data ex conject. edd. recent.

1188. om. Dind. Bot. hunc versum ut parepigraphen praecedenti interposuit cum Br. Bekk. — ἀνακύπτη Aug. Rav. ἀνακύπτει Junt. — παρακύπτει Junt. — ἀπεψωλημένος Aug. Rav. Junt. — Ceterum quid versus hic significet, cum ex nexu tum maxime ex iis intelligitur, quae supra 643. sq. aguntur.

1189. εἰ ἐν Aug. εἶεν Junt. — ποστίον Aug. Rav. Junt.

1190. ὥρα ᾽στιν Rav. Junt. ὥρα ᾽στὶν Aug. edd. rec.

1191. τί οὐκ ἐπιλήσει Aug. Rav. Junt. οὐ πιλήσει Elmsl. ad Acharn. 178. in Auctar. p. 72. οὐκὶ πιλήσει edd. recent. Libri ni fallor hunc locum sic habuisse videntur: λαβὲ θοἰμάτιον· ὡράστὶ νῦν. ἤδη βάδιζε. ΤΟΞ. τί οὐκ ἐπίλησε πρῶτά με; Haec enim Scytha dixit, quum non salutatus osculo videret Mnesilochum abiturum. οὐκὶ πιλήσαι h. e. φιλήσεις Porson.

1192. Eurip. person. om. Aug. — ὂ ὂ ὂ om. Junt. ο ο ο (sic) Aug. — παπαπαπαπαῖ Aug.

1193. h. e. ὡς γκυκερὰ ἡ γλῶσσα, ὥσπερ Ἀττικὸν μέλι Bergl.

1194. Γυ. pro εὐρ. hic et in sequentib. usque ad v. 1202. Junt.

οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναικὶ γρᾴδιον,
ἐμοὶ κάρισο σὺ τοῦτο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δώσεις οὖν δραχμήν;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

καὶ ναικὶ δύο σι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τἀργύριον τοίνυν φέρε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔκ' ὠδέν· ἀλλὰ τὸ συβίνην λαβί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔπειτα κομίζεις αὐτός.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἀκολούτι, τέκνον.
σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ γεροντογρᾴδιο.
ὄνομα δέ σοι τί ἐστίν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀρτεμισία.

1195. γάρ alter. man. suprascr. rubr. Aug. — ναὶ pro ναικί Aug. Rav. Junt. ναὶ ναὶ cum Pors. edd. rec. ναικὶ recte Bentl.

1196. κάρισος τοῦτο Junt. κάρισο σου Aug. Rav. corr. Br. Pors.

1197. δῶσι Aug. Rav. δῶσοι Junt. δῶ σοι Dind. Both. Quum plus postulato promittere videretur, dedimus δύο pro δῶ.

1198. h. e. ἀλλ' οὐκ ἔχω οὐδέν. — ἀλλὸ τὸ συμβήνην λάβε Aug. συμβήνην etiam Rav. Junt. συβήνη Schol.

1199. αὐτοῖς Aug. Rav. Junt. αὖθις Reisk. Dind. Bekk. Both. κομιεις αὐτος Bentl. — ἀκολούτει cum Br. edd. recent. ἀκολούτι Aug. Rav. Junt. idque verum est, quum, ut accentus ostendit, ultima anceps valeat.

1200. Ante τῇ person. mu-

μεμνῆσι τοίνυν τοὔνομ'.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

Ἀρταμουξία.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἑρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον τουτὶ λαβών·
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
ὅταν λυθῇς τάχιστα, φεύξει, καὶ τενεῖς
ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἢν ἅπαξ λυθῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λέλυσο. σὸν ἔργον, φεῦγε, πρὶν τὸν τοξότην
ἥκοντα καταλαβεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὦ γρᾴδι', ὡς χαρίεντό σοι τὸ τυγάτριο,

tatur Aug. — τῇ γεροντογράδιο Aug. Junt. γέροντο γρᾴδιο Rav. cett. Sed videtur esse barbare compositum, quod cum Aug. et Junt. servandum fuit, quamquam in his alias vocabula haud raro temere consociantur. Sensus est: σὺ δὲ τοῦτον τήρει τὸν γέροντα γραῦν ὄντα.

1202. Verba μεμνῆσι τοίνυν τοὔνομ' Scythae dant Rav. Aug. Junt. edd. omn. et μεμνῆσι pro μεμνήσομαι cum Bergl. At μεμνῆσι est pro μέμνησο adque Euripidi convenit. Quam bene memor sit nominis Scytha, ipse statim docet ridicule nomen pronuntians. — ἀρτομουξία Aug. Junt.

1204. vid. Reisig. Conject. p. 84 et Elmsl. ad Acharn. v. 1049. p. 268 (= p. 114. ed. Lips.).

1205. Person. sign. praef. Aug.

1206. ὅτ' ἂν Aug. Junt.

1208. κηδ. praef. Aug. Junt. — γῆν pro γ', ἣν Junt.

1209. λέλυσαι Bentl. — πρὸς τὸν τοξότην Aug.

1211. γρᾴδι' ὡς χάριεντό σοι Aug. h. e. χαρίεν τό

κοὐ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο. — ποῦ τὸ γράδιο;
οἴμ' ὡς ἀπόλωλον· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
ὦ γράδι', ὦ γραῦ. οὐκ ἐπαινῶ, γράδιο.
'Αρταμουξία.
διέβαλέ μ' ὁ γραῦς. ἀπότρεχ' ὡς τάκιστα σύ·
ὀρτῶς δὲ συβινῆστί· καταβινῆσι γάρ.
οἴμοι, τί δράσει; ποῖ τὸ γράδιο;
'Αρταμουξία.

ΧΟΡΟΣ.

τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἥ 'φερεν τὰς πηκτίδας;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναὶ ναικί. εἶδες αὐτό;

ΧΟΡΟΣ.

ταύτῃ γ' οἴχεται
αὐτή τ' ἐκείνη καὶ γέρων τις εἵπετο,

σοι, quod, altero τό omisso, fortasse verum est, quamquam ex more Scythae loquendi etiam καρίεντο pro χαρίεν valeat. — τυγάτριον vulgo.

1212. δύσκολλ' Aug Rav. Junt.

1213. ἀπόλωλο Aug. — πού accent. om. Aug.

1214. γρᾴο pro γραῦ Aug. γρᾷο Junt. γρᾷιο Rav.

1216. διέβαλλέ μ' ὁ γραῦς distincte Rav. Aug. Junt. Atque ὁ γραῦς non tam barbare quam comice dictum est, quum anum expertus esset virum. (γεροντογρᾴδιο. v. 1200.) Versus stat, quia non sine exemplo, ut passim notavi brevis, vocalis ante mutam et liquidam producitur. Quare διέβαλέ μ' ὦ γραῦς, quod Br. vendebat et Bekk. recepit, vel ὦ γρᾶυς, quod Dind. ed. nov. habet, vel ὠ-γραῦς, quod Both. ed., falsa puto. ἡ γραῦς, quod Suid. v. διέβαλεν habet, vulgat. lect. adjuvat. — τάχιστα Aug. Rav. Junt.

1217. h. e. ὀρθῶς δὲ συβήνη ἐστί, κατεβίνησα γάρ. Bergl. — σὺ βηνήστι Aug. συβήνη 'στὶ Rav. σὺ βήνη 'στι Junt. — καταβηνῆσι Aug. Rav. Junt.

1218. h. e. τί δράσω; Bergl. — οἴμοι Junt.

1220. ἡ φέρεν Aug. ἣ φέρεν Junt. φέρεν et Suid. v. πηκτίς.

1222. Σκ. αὐτή τ' ἐκείνη; Χο. καὶ γέρον τίς εἵπετο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κροκῶτ' ἤκοντο τῇ γέροντο;

ΧΟΡΟΣ.

φήμ' ἐγώ.

ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὦ μιαρὸ γρᾷο· πότερα τρέξι τὴν ὁδό;
Ἀρταμουξία.

ΧΟΡΟΣ.

ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τῇδὶ διώξει; τοὔμπαλιν τρέχεις σύ γε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κακόδαιμον· ἀλλὰ τρέξι Ἀρταμουξία.

ΧΟΡΟΣ.

τρέχε νυν τρέχε νυν κατὰ τοὺς κόρακας
ἐπουρίσας.
ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·
ὥσθ' ὥρα δῆτ' ἐστὶ βαδίζειν
οἴκαδ' ἑκάστῃ. τὼ Θεσμοφόρω δ'

Junt. Quae personarum interlocutio non inepta videtur, si τ' expuleris, γ' substituto.

1223. h. e. κροκωτὸν εἶχεν ὁ γέρων; Bergl

1225. γραῦ Aug. Junt. γραῦ σὺ conjec. Bentl. γρᾷο cum Br. edd. recent. τρέξει Aug. Junt.

1228. τῇδ' ἴδ' ὤξεις Aug. τῇδ' ἴδ' ὤξεις Junt. τῃδὶ διώξεις Br. Bekk. Both. διώκει recte Dind. cum Elmsl. ad Acharn. v. 278.

1229. Person. om. Aug.

1230. τρέχε νῦν semel tantum pon. Aug. Rav. Junt. corr. Br. — νῦν Aug. Rav. Junt.

1231. Person. sign. add. Aug. — πέπυσται Aug. Rav. Junt. correx. Biset. — Hunc versum cum sequ. jung. Aug. Junt.

1232. δή 'στι Aug. Rav. Junt. corr. Both.

1233. Hic vulgo monometrum habent, quem penultimum restitui. — ἑκάστη Aug. Junt. — τῷ Θεσμοφόρῳ Junt.

ἡμῖν ἀγαθὴν
τούτων χάριν ἀνταποδοῖτον.

1235. ἀνταδοῖτον Aug. Rav. Junt. corr. ex Brub. Bentl. — Post h. v. alter. man. Aug. rub. scriptum est: τέλος τῶν ἀριστοφάνους θεσμοφοριαζουσῶν.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΣ.

Ὁ Χορὸς ἐκ θεσμοφοριαζουσῶν.

καὶ τοῦτο τὸ δρᾶμα τῶν κατ' Εὐριπίδου πεποιημένων. ἀπὸ δὲ τῶν θεσμοφορίων τὰς θεσμοφοριαζούσας γυναῖκας ἀπέγραψεν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ χορός.

Εὐριπίδου γυνὴ μὲν Χοιρίνη, μήτηρ δὲ Κλειτώ.

1. ἐπεὶ εἰώθασιν ἀπὸ χειμῶνος εὔχεσθαι ἔαρ, τῷ δὲ ἔαρι χελιδόνες φαίνονται, οὗτος δὲ ὥσπερ ἐχειμάσθη περιαγόμενος ὑπὸ Εὐριπίδου [ἐν ἀπορίᾳ vel κηδεστοῦ] ὄντος τοῦτο ἔφη ἐν ἤθει, οἷον πότε ἀπαλλαγήσομαι τοῦ κακοῦ τούτου, ὥσπερ οἱ ἐκ χειμῶνος ἐπιθυμοῦντες ἔαρ ἀφικέσθαι. [Nescio cui arrideat hoc: ὑπὸ Εὐριπίδου. ΑΛΛΩΣ. οὗτος τοῦτο ἔφη. κ. λ.]

2. ΑΛΟΩΝ. ἔξωθεν ἐν κύκλῳ περιάγων [ὡς οἱ Suid. v. ἀλοῶ.] ἐν ταῖς ἅλωσι. καὶ τὸ τύπτειν καὶ ἀλοᾶν λέγουσιν ἀπὸ τῶν κοπτόντων τοὺς στάχυας.

3. ΟΙΟΝ ΤΕ. δυνατόν. ἐρωτηματικῶς.

5. ὁ μὲν τραγικώτερον καὶ ὑψηλότερον φράζει ὁ δὲ ταπεινότερον [ὑπ] ακούει. [Vel dele ἀκούει ex sequentibus huc translatum.]

11. ταῦτα τῶν φυσικωτέρων λόγων. μνῆσαι [lege μέμνηται γὰρ ὡς φυσικοὶ] τοῦ ἀκούειν καὶ ὁρᾶν.

12. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοῦ ἀκούειν καὶ ὁρᾶν εἶπε τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν.

15. ἐπεὶ ὁ αἰθὴρ δοκεῖ τρέφειν ἡμᾶς.

[ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ]. οὐδὲν γὰρ ἄνευ κινήσεως γίνεται

ξυνετέκνου δὲ ἀντὶ τοῦ ἐτεκνοποίει.

17. ΑΝΤΙΜΙΜΟΝ. ὅμοιον. λείπει τὸ περιφερές.

18. λείπει ὡς.

21. διὰ τούτου ὑπονοεῖ Εὐριπίδου εἶναι ἐκεῖνο τὸ

„σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ."

ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. [Fragm. Sophocl. II. ubi test. Aristid. T. II. p. 228. Liban. Epist. XXXIII. Zenob. Prov. v. 98. Gellius XIII. 18.] ἢ οὖν ἐπίτηδες, ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους ἐξαπατήσῃ, ἢ συνέμπτωσις Σοφοκλεῖ καὶ Εὐριπίδῃ ἐγένετο. Et infra: καὶ διὰ τούτου φαίνεται ὑπονοῶν Εὐριπίδου εἶναι τό.

„σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ."

ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἥρωσιν ἄντικρυς ἀποφαίνεται. καὶ Ἀντισθένης καὶ Πλάτων [Theag. p. 125. D. et Rep. VIII. p. 568. A.] Εὐριπίδου αὐτὸ εἶναι ἡγοῦνται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅ τι παθόντες. ἔοικε δὲ ἤτοι πεπλανημένος ἢ συ-

νεξαπατῆσαι τοὺς ἄλλους, ὥσπερ ὑπονοοῦσί τινες συμπτώσεις τῷ τε Σοφοκλεῖ καὶ τῷ Εὐριπίδῃ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν. τὸ μέντοι δρᾶμα, ἐν ᾧ Εὐριπίδης ταῦτα εἶπεν, οὐ σώζεται.

24. ἵνα μὴ περιπατήσῃ μετ' αὐτοῦ.

27. λείπει ἡ διά, οἷον σιωπῶ διὰ τὸ θύριον.

31. οἱ περὶ Ἀρίσταρχον καὶ Δίδυμόν φασιν εἶναι τοιοῦτον Ἀγάθωνα. ἐγὼ δὲ οὐχ ἡγοῦμαι, ἀλλ' ἐπειδὴ βούλεται κωμῳδεῖν τὸν Ἀγάθωνα ὡς μήτε καρτερὸν μήτε μέλανα, τοῦτο εἶπεν. ἢ ἄσημόν τινα.

32. ἐπειδὴ οὐ πάλαι ἤρξατο διδάσκειν, ἀλλὰ τρισὶν [ἓξ pro τρισίν Ritschl. Comment. de Agath. vit. p. 24.] πρὸ τούτων ἔτεσιν. [Tu lege: ἑ ἔτεσιν. Vid. nos d. Thesmoph. aetate.]

36. ΠΤΗΞΩΜΕΝ. κρυβῶμεν. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστὶ τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι.

38. ὅτε γὰρ δρᾶμα ποιῆσαι ἤθελον, πρότερον θυσίας ἐποίουν.

λείπει τὸ ὡς· ὡς ἔοικε.

39. παρὰ τοῖς τραγικοῖς οὕτω λέγεται, πᾶς ἔστω λεώς.

41. ΘΙΑΣΟΣ. ὁ ἱερὸς χορός.

43. ΕΧΕΤΩ. ἐπεχέτω.

45. ΒΟΜΒΑΞ. ἐπίῤῥημα ἐπὶ θαυμασμοῦ λαμβανόμενον.

48. ΒΟΜΒΑΛΟΒΟΜΒΑΞ. ἀναδιπλασιάζει τὴν λέξιν.

52. προοιμία. κυρίως δὲ δρύοχοί εἰσιν οἱ ἐντιθέμενοι πάτταλοι ναυπηγουμένης νεώς.

53. ὡς ἀπὸ τῶν οἰκοδομούντων.

54. ὡς ἐπὶ τεκτόνων. — ΚΟΛΛΟΜΕΛΕΙ. μέλη κολλᾷ.

55. ΑΝΤΟΝΟΜ. ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος τίθησιν.

56. ὡς ἐπιπηγνύντος [leg. ἐπὶ πηγν.] καὶ συντιθέντος. — μεταστρέφει.

57. χωνεύει.

58. ΘΡΙΓΚΟΙΣ. τοῖς φραγμοῖς τῶν οἴκων.

60. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ.

61. συγκάμψας.

62. ὡς εἰς χόανον τὸν πρωκτὸν ἐμβαλεῖν.

68. ὡς ἀπὸ τῶν λυόντων τὸν κηρὸν ἐν τῷ ἡλίῳ.

ἐπειδὴ δύσκαμπτοι αἱ στροφαί, καὶ Ἀριστοφάνης τὰς δυσκολοκάμπτους (Nub. 958.) αὐτάς φησιν. εἴρηται δὲ καὶ διὰ τὴν φωνήν, ἐπεὶ λέγεταί τι κάμπτειν καὶ ἐν ταῖς ᾠδαῖς.

71. ϭενάζει [lege στενάζει] φοβούμενος τὰς γυναῖκας.

74. τὸ σημεῖον· οὐ μόνον ὁ κηδεστὴς ὁ ἐκδιδούς, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων.

80. τοῦτο τῶν ζητουμένων ἐστί, πῶς καὶ τρίτην καὶ μέσην εἶπεν. ιά γὰρ ἄνοδος, εἶτα ιβ' νηστεία, εἶτα τρισκαιδεκάτη καλλιγένεια, ὥστε μέση μὲν εἶναι δύναται τρίτη μὲν οὔ, ἀλλὰ δευτέρα. ἀλλ' οὐδὲ ψυχρεύεσθαί τις δύναται λέγων ὅτι τρίτη ἡ τρισκαιδεκαταία, ὡς ἑκαταῖα ἑκατηβόλος σελάνα, ἑκκαιδεκαταία. ἡ γὰρ μέση οὐκ ἔστιν ιγ', ἀλλὰ δωδεκάτη. ἡ λύσις οὖν ἥδε· δεκάτῃ ἐν Ἁλιμοῦντι Θεσμοφόρια ἄγεται, ὥστε τρίτην μὲν ἀπὸ δεκάτης ιβ' εἶναι, μέσην δὲ μὴ

συναριθμουμένης τῆς δεκάτης: τοῦτο δὲ αἰνιγματῶδες κατὰ Καλλιμάχου ἄν τις φαίη, ἔνθα μὲν τρίτη λέγεται, συναριθμεῖν τὴν ι, ἔνθα δὲ μέση, μηκέτι συναριθμεῖν. καὶ ὅπου γε λιμώττουσιν, ἀσιτεῖζόμενοι τὴν μέσην τῶν Θεσμοφορίων ἄγειν φασίν, ἐπεὶ αὕτη ἡ νηστεία.

ἑνδεκάτη Πυανεψιῶνος ἄνοδος· δωδεκάτη νηστεία, ἐν ᾗ σχολὴν ἄγουσαι ὑπόκεινται αἱ γυναῖκες ἐκκλησιάζουσαι περὶ Εὐριπίδου· τρισκαιδεκάτη καλλιγένεια. γ' οὖν [φησι] συναριθμουμένης ι, μέσην δὲ τῆς ἀνόδου καὶ τῆς καλλιγενείας.

83. ΚΑΝ ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΙΝ. Ἀττικὴ σύνταξις καὶ δυϊκή, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ τῶν Θεσμοφόρων ἱερῷ, Δήμητρος καὶ Περσεφόνης.

93. ἀεὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδην ὡς πανοῦργον διαβάλλει.

94. εἶδος πλακοῦντος ὁ πυραμοῦς. οὗτος καὶ ἐτίθετο τοῖς διαπαννυχίζουσιν [ἐν τοῖς συμποσίοις add. Suid. v. πυραμοῦς] ἔπαθλον, καὶ ὁ ἐγρηγορὼς μέχρι πρωΐας ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. νῦν οὖν ταύτῃ τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο ὡς νικῶντος αὐτοῦ τῇ πανουργίᾳ πάντας, ἢ τὰς γυναῖκας.

96. ἐπὶ ἐκκυκλήματος γὰρ φαίνεται.

98. ΚΥΡΗΝΗΝ, τὴν ἑταίραν, περὶ ἧς πολλάκις φησί. τοιοῦτον δὲ τὸν Ἀγάθωνα καὶ οἱ ἄλλοι κωμῳδοῦσιν.

100. ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένου μέλη τοῦ Ἀγάθωνος· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μυρμήκων ὁδοί. μεταξὺ δὲ τῶν δυοῖν ἀξιοῦσί τινες

54. ὡς ἐπὶ τεκτόνων. — ΚΟΛΛΟΜΕΛΕΙ. μέλη κολλᾷ.

55. ΑΝΤΟΝΟΜ. ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος τίθησιν.

56. ὡς ἐπιπηγνύντος [leg. ἐπὶ πηγν.] καὶ συντιθέντος. — μεταστρέφει.

57. χωνεύει.

58. ΘΡΙΓΚΟΙΣ. τοῖς φραγμοῖς τῶν οἴκων.

60. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ.

61. συγκάμψας.

62. ὡς εἰς χόανον τὸν πρωκτὸν ἐμβαλεῖν.

68. ὡς ἀπὸ τῶν λυόντων τὸν κηρὸν ἐν τῷ ἡλίῳ.

ἐπειδὴ δύσκαμπτοι αἱ στροφαί, καὶ Ἀριστοφάνης τὰς δυσκολοκάμπτους (Nub. 958.) αὐτάς φησιν. εἴρηται δὲ καὶ διὰ τὴν φωνήν, ἐπεὶ λέγεταί τι κάμπτειν καὶ ἐν ταῖς ᾠδαῖς.

71. σενάζει [lege στενάζει] φοβούμενος τὰς γυναῖκας.

74. τὸ σημεῖον· οὐ μόνον ὁ κηδεστὴς ὁ ἐκδιδούς, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων.

80. τοῦτο τῶν ζητουμένων ἐστί, πῶς καὶ τρίτην καὶ μέσην εἶπεν. ιά γὰρ ἄνοδος, εἶτα ιβ' νηστεία, εἶτα τρισκαιδεκάτη καλλιγένεια, ὥστε μέση μὲν εἶναι δύναται τρίτη μὲν οὔ, ἀλλὰ δευτέρα. ἀλλ' οὐδὲ ψυχρεύεσθαί τις δύναται λέγων ὅτι τρίτη ἡ τρισκαιδεκαταία, ὡς ἑκαταῖα ἑκατηβόλος σελάνα, ἑκκαιδεκαταία. ἡ γὰρ μέση οὐκ ἔστιν ιγ', ἀλλὰ δωδεκάτη. ἡ λύσις οὖν ἥδε· δεκάτῃ ἐν Ἁλιμοῦντι Θεσμοφόρια ἄγεται, ὥστε τρίτην μὲν ἀπὸ δεκάτης ιβ' εἶναι, μέσην δὲ μὴ

συναριθμουμένης τῆς δεκάτης: τοῦτο δὲ αἰνιγματῶδες κατὰ Καλλιμάχου ἄν τις φαίη, ἔνθα μὲν τρίτη λέγεται, συναριθμεῖν τὴν ι, ἔνθα δὲ μέση, μηκέτι συναριθμεῖν. καὶ ὅπου γε λιμώττουσιν, ἀστεϊζόμενοι τὴν μέσην τῶν Θεσμοφορίων ἄγειν φασίν, ἐπεὶ αὕτη ἡ νηστεία.

ἐνδεκάτη Πυανεψιῶνος ἄνοδος· δωδεκάτη νηστεία, ἐν ᾗ σχολὴν ἄγουσαι ὑπόκεινται αἱ γυναῖκες ἐκκλησιάζουσαι περὶ Εὐριπίδου· τρισκαιδεκάτη καλλιγένεια. γ' οὖν [φησι] συναριθμουμένης ι, μέσην δὲ τῆς ἀνόδου καὶ τῆς καλλιγενείας.

83. ΚΑΝ ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΙΝ. Ἀττικὴ σύνταξις καὶ δυϊκή, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ τῶν Θεσμοφόρων ἱερῷ, Δήμητρος καὶ Περσεφόνης.

93. ἀεὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδην ὡς πανοῦργον διαβάλλει.

94. εἶδος πλακοῦντος ὁ πυραμοῦς. οὗτος καὶ ἐτίθετο τοῖς διαπαννυχίζουσιν [ἐν τοῖς συμποσίοις add. Suid. v. πυραμοῦς] ἔπαθλον, καὶ ὁ ἐγρηγορὼς μέχρι πρωΐας ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. νῦν οὖν ταύτῃ τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο ὡς νικῶντος αὐτοῦ τῇ πανουργίᾳ πάντας, ἢ τὰς γυναῖκας.

96. ἐπὶ ἐκκυκλήματος γὰρ φαίνεται.

98. ΚΥΡΗΝΗΝ, τὴν ἑταίραν, περὶ ἧς πολλάκις φησί. τοιοῦτον δὲ τὸν Ἀγάθωνα καὶ οἱ ἄλλοι κωμῳδοῦσιν.

100. ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένου μέλη τοῦ Ἀγάθωνος· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μυρμήκων ὁδοί. μεταξὺ δὲ τῶν δυοῖν ἀξιοῦσί τινες

γράφειν μινυρισμός, ὡς πολλὰ τοιαῦτα παρεγγράφεται.

101. ὁ Ἀγάθων ὑποκριτικὰ μέλη τέως ποιεῖ [τὰ μὲν ὡς ὑφ' αὑτοῦ ᾀδόμενα, τὰ δὲ ὡς ὑπὸ χοροῦ **addenda censuit Ritschl. Sched. critt. p. 46.**] ἀμφότερα δὲ αὐτὸς ὑποκρίνεται.

μονῳδεῖ ὁ Ἀγάθων ὡς πρὸς χορὸν, οὐχ ὡς ἐπὶ σκηνῆς, ἀλλ' ὡς ποιήματα συντιθείς. διὸ καὶ χορικὰ λέγει μέλη αὐτὸς πρὸς αὑτὸν, ὡς χορικὰ δέ.

ΧΘΟΝΙΑΙΣ. δὲ τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ.

105. εὐπίστως ἔχω πρὸς τοὺς θεοὺς ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι.

109. ὃς τὴν Ἴλιον ἐτείχισεν.

119. ΑΠΕΙΡΟΛΕΧΗ. τὴν παρθένον.

120. τῇ Φρυγίᾳ ἁρμονίᾳ ἡρμοσμένα. — καὶ τὰ κρούματα τοῦ Ἀπόλλωνος κιθάρας σέβομαι, ἐπειδὴ εἶπε κάτω „κιθάραν ματέρα ὕμνων" (v. 125.) Ἀσιάδα δὲ τὴν κιθάραν λέγει.

122. ΔΙΑΝΕΥΜΑΤΑ. ὀρχήματα.

123. τὸ σέβομαι κοινόν.

125. εὐτόνῳ. προεῖπε γὰρ ὅτι ἐκ παρθένων ἐστὶν ὁ χορός. ἢ ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ, ἐπεὶ Ἀπόλλων ἐστὶν ὁ κιθαρίζων. τῆς οὖν κιθάρας ἄρσενι βοᾷ δοκίμου οὔσης φῶς ἔσσυτο. ἐπάγει δὲ σημεῖον τοῦ παρὰ Ἀπόλλωνος [lege Ἀγάθωνος] λελέχθαι. [vel περὶ Ἀπόλλωνος]

τῇ θαυμαστῇ φωνῇ καὶ δεδοκιμασμένῃ.

126. τῆς κιθάρας φῶς ἔσσυτο τοῖς σοφοῖς. ἀπὸ γὰρ τῆς κιθάρας ἐδιδάχθησαν οἱ παλαιοὶ

ᾄδοντες καὶ γράφοντες ποιήματα. ἡ τῇ Λητοῖ λαμπρότατα ὄμματα λέγει.

πάλιν δὲ φῶς ἐγένετο αὐτοῖς ἀπὸ τῆς ἡμετέρας φωνῆς· ἄνευ γὰρ κιθάρας ἢ ἄνευ ἀνδρὸς τοῦ διδάσκοντος οὐ μαθήσεταί τις.

129. ὀλολύζει. παρεπιγραφὴ τοῦτο. εἰπόντος γὰρ τοῦ Ἀγάθωνος ὁ κηδεστὴς τοῦ Εὐριπίδου ὀλολύζει εἰς τὴν θηλύτητα αὐτοῦ καὶ μόνον οὐχὶ γυναικὸς εὐχήν.

130. δαίμων ἡ Γενετυλλίς. περὶ τὴν Ἀφροδίτην. φασὶ δὲ παρὰ τὴν γέννησιν πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα. τινὲς δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμίν φασιν αὐτὰς τῶν τοκετῶν ἐφόρους, καὶ πάλιν παρὰ τὴν γέννησιν τὸ ὄνομα πεποιῆσθαι.

131. ποικίλον καὶ ἡδύ. ἔστι δὲ φιλήματος εἶδος. — πολλαῖς γλώτταις καταμεμιγμένον. γλῶττα δέ ἐστι καὶ ἡ λέξις· κυρίως δὲ κατεγλωττισμένον ἐστὶ τὸ ἔγγλωττον φίλημα.

135. τὴν τετραλογίαν λέγει Λυκουργίαν [lege Λυκούργειαν] Ἠδωνούς, Βασσαρίδας, Νεανίσκους, Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον „ποδαπὸς ὁ γύννις;"

136. ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν Εὔβουλος ἐποιήσατο τοῦ Διονυσίου, τὰ ἀνόμοια τῶν ἐν τῇ Διονυσίου οἰκίᾳ καταλέγων· ἐπὶ πλέον μέντοι.

141. γρ[άφεται] σύ τ' αὐτός.

ΤΡΕΦΕΙ. ἀντὶ τοῦ τρέφῃ· τὸ γὰρ τρέφει Ἀττικόν.

142. ΛΑΚΩΝΙΚΑΙ. ἀνδρεῖα ὑποδήματα.

144. στοχάζομαί γε ἐκ τῆς μελοποιίας οἷος ἂν τις εἴης.

147. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλυπήθην.

148. ΕΣΘΗΘΑ. ἀντὶ τοῦ τὴν σκέψιν.

151. γυναικεῖα δράματα ἐν οἷς ὁ χορὸς ἐκ γυναικῶν ἐστίν, ἀνδρεῖα δὲ ἐν οἷς ἐξ ἀνδρῶν.

158. ἐπεὶ ὡς ἐπίπαν ἑστηκότας τοὺς σατύρους εἰσάγουσιν.

160. ἀγροῖκον καὶ πώγωνα μέγαν ἔχοντα.

161. Ἴβυκος ὁ Ῥηγῖνος καὶ Ἀνακρέων ὁ ἀπὸ Τέω, αὕτη δὲ πόλις τῆς Ἰωνίας, καὶ Ἀλκαῖος ὁ Λέσβιος μέλη ἔγραψαν πρὸς λύραν.

162. ΕΧΥΜΙΣΑΝ. ἔγχυμον ἐποίησεν [lege ἐποίησαν]. — ΑΛΚΑΙΟΣ. ἐν ἐνίοις δὲ Ἀχαιός γέγραπται, καὶ τὰ παλαιότερα ἀντίγραφα οὕτως εἶχεν. Ἀριστοφάνης δέ ἐστιν ὁ μεταγράψας Ἀλκαῖος· περὶ γὰρ παλαιῶν ἐστὶν ὁ λόγος, ὁ δὲ Ἀχαιὸς νεώτερος. τὸ δὲ λεγόμενον ὑπὸ Διδύμου πρὸς Ἀριστοφάνην, οὐ γὰρ ἐπεπόλαζε, φησί, τὰ Ἀλκαίου διὰ τὴν διάλεκτον, λελήρηται ἄντικρυς. καὶ [add. γὰρ] ἐν τῷ πρὸ τούτου δράματι, τοῖς Ὄρνισι (v. 1410.), παρῴδηται τὸ „ὄρνιθές τινες δὲ ὠκεανῷ τὰ σὰ πτερά“ οὕτως „ὄρνιθές τινες οἱ [lege οἵδε] οὐδὲν ἔχον [lege ἔχοντες]“ καὶ ἐν Σφηξὶν „ὠνὴρ [l. ὤνησαι. scholiasta ad Vesp. 1232] οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος.“ ἀλλαχοῦ δὲ ὁ Δίδυμός φησιν, ἡ μὲν γραφὴ δύναται μὲν εἶναι, οὐκ ἂν δὲ τούτου τοῦ μελοποιοῦ μέμνηται, πάλιν τὸ αὐτὸ λέγων ὅτι οὐκ ἐπεπόλαζε τὰ μέλη Ἀλκαίου τοῦ κιθαρῳδοῦ, οὗ καὶ Εὔπολις ἐν χρυσῷ Γένει μέμνηται „ὦ Ἀλ-

καῖε Σικελιῶτα Πελοποννήσιε." τί δὲ ἐνταῦθα κιθαρῳδοῦ, περὶ ποιητοῦ ὄντος τοῦ λόγου;

163. ἁβρῶς.

164. Φρύνιχος ὁ τραγικός, ἐπεὶ Ἀθηναῖος ἦν.

168. ἐκ τούτου [add. Φιλοκλῆς] καὶ ἐν Ὄρνισιν (v. 1295.) ουκ αλλ [lege καλεῖται κορυδ[ός] αιου λλη [suppl. et leg. ἤγουν ὀξυκέφαλος ἦν] μικρὸς καὶ αἰσχρός. καὶ Τηλεκλείδης Ἡσιόδοις „ἀλλ' ἡ τάλαινα Φιλοκλέα β[ασάνιζε νῦν], εἰ δ' ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων." (In quibus Philocles metonymice sit pro homine pusillo, Aeschylus pro viro ingenii magni. Sensus est: *experire pumilionem huncce, num magnitudini ejus respondeat ingenium.* Mutilatus sic erat locus Φιλοκλέα β δεν οφν). ΦΙΛΟΚΛ. τραγῳδίας ποιητὴς αἰσχρὸς τὸ πρόσωπον καὶ σιμὸς καὶ μικρὸς τὸ σῶμα.

173. ΤΟΙΟΥΤΟΣ. κακὸς ἤμην.

177. σοφοὺς μᾶλλον ἔλεγον καὶ σοφιστὰς τοὺς περὶ μουσικὴν καὶ ποιητικήν.

179. ΚΑΙΝΗΙ. μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ.

190. [ἑβδομηκοντούτης] γὰρ τότε Εὐριπίδης ἦν· ἑκτῷ γοῦν ἔτει ὕστερον τελευτᾷ.

194. [ἐκ τῆς] Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου.

199. ἐκφεύγειν. [interpretatur τὰς συμφ. τεχνάσμ. φέρειν.]

215. τὰ γένεια· ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαίων Κρατίνου.

220. παρὰ τῆς δουροδόκης, ὡς πολλὰ αὐ [τόθεν συντιθέμενα]. [vel αὐτὸς ἐποίησε. resp. Polluc. II. 32.]

221. ἵνα ἀποτεταμένης αὐτῆς καλ[ῇ γυναικὶ δοκῇ ἐοικ]έναι.

224. ἀντὶ τοῦ εἰς τῶν Ἐριννύων ἄσυλ[ον· ἐνταῦθα γὰρ ἀσυλίαν] εἶχον οἱ καταλαμβάνοντες τὰ ιε τῶν ἱερείων. [lege τὴν ἱκετηρίαν, vel τὰ τεμένη τῶν ἱερείων].

227. τὴν μίαν κομῶν γνάθον, τὴν ἑτέραν ἐψιλωμένος.

231. ὅτι τὸ μύζειν παρ[ῆκται ἀπὸ] τοῦ μῦ πολλοῖς ἄλλοις ὁ μ [lege ὁμοίως, quod a me divin. confirm. Suid. v. μῦ]· μύζειν δέ ἐστι τὸ τοῖς μυκτῆρσι ποιὸν (om. Suid.) ἦχον ἀποτελεῖν.

232. ψιλ[ὴ τάξις] ἐστὶν ἀγεννεστάτη, ἥτις βάλλεται [προβάλλεται Suid. v. ψιλός. fortasse, addend. τὰ ὅπλα χαμαί. vid. Eustath. 1222, 54.] ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου γυμνὴ οὖσα ὅπλων, καὶ ἐὰν ταραχὴ γένηται, ἐκείνη πρώτη ἀναιρεῖται. τοῦτο δὲ [εἶπεν], ἐπεὶ ἐψίλωται. (Suid. l. l. εἴρηκε, διότι ἐψίλωται).

235. ΚΛΕΙΣΘ. διαβάλλει τοῦτον ὡς ξυρούμενον.

236. μετὰ γὰρ τὸ τυθῆναι τὰ δελφάκια φλογίζονται, ἵνα ψιλωθῶσιν.

242. ΠΡΩΚΤΟΝ. ὡς εἰ ἔλεγεν οἰκίαν.

245. ἄσβολος καλεῖται ἡ αἰθάλη τοῦ πυρός.

246. τράμις ὁ πρωκτός.

254. δέον εἰπεῖν μύρου εἶπε ποσθίου. πόσθιον δέ ἐστι τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς μετ' αὐτοῦ ἑταιρίζοντα.

258. ὅτι τὴν περίθετον οὕτως. καὶ τοῦτο δὲ εἰς μαλακίαν, ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς ὡς γυνὴ

καὶ [καὶ ὡς γυνὴ recte Suid. v. περίθετος.] πάσχῃ. λέγουσι δὲ περίθετον πρόσωπον, ὡς Ἀριστομένης ἐν Γόησιν

„παντευχίαν δὲ τοῦ θεοῦ ταύτην λαβεῖν
καὶ περίθετον πρόσωπον, ὃ λαβὼν ἔνσταθι."

259. πάντα ἔχουσα τὰ τοιαῦτα ἐν ἑαυτῇ.

261. τῆς κλίνης. στρῶμα δίδωσιν αὐτῷ. βάθριόν τι ἡ κλινὶς εἰστεταμένον [lege ἡ κλινὶς εἰς τεταμένον ἔγκυκλον. ut Suid. v. κλινίς]. δῆλον δὲ ὅτι τὸ ἔγκυκλον ἱμάτιον, ὁ δὲ κροκωτὸς ἔνδυμα.

263. ΧΑΛΑΡΑ. χαῦνα. διαβάλλει δὲ πάλιν τὸν Ἀγάθωνα ὡς χαῦνον.

268. ὡς γυνὴ λαλήσεις.

272. ἐκ τῆς Μεναλίππης Εὐριπίδου.

273. Ἱπποκράτης ἐγένετο Ἀθηναίους [lege Ἀθηναῖος] εἶχεν [l. ἔχων] υἱοὺς [add. δύο]. διεβάλλετο δὲ σὺν αὐτοῖς ὡς ἀπαίδευτος.

274. ΠΑΝΤΑΣ ΑΡΔΗΝ. ὅτι κατὰ δύναμιν τῆς λέξεως ἀντὶ τοῦ ἀθρόους πάντας. τὸ γὰρ ἄρδην ὅμοιόν ἐστι τῷ φοράδην ἐνέγκαι· ἡ γὰρ ἄρσις [τοῦτο δηλοῖ. add. Suid. v. ἄρδην]. εἰ μὴ νῦν τοῦτο βούλεται πάντας ὁμοῦ αἴρω.

276. ἐπειδὴ ἐν Ἱππολύτῳ (v. 608. coll. nostr. Ran. 102.) τοῦτο εἶπεν Εὐριπίδης, νῦν εὐλαβούμενος λέγει ὅτι ἡ φρὴν σου ὀμώμοκε καὶ οὐχ ἡ γλῶττα.

277. παρεπιγράφη. ἐκκυκλεῖται ἐπὶ τὸ ἔξω τὸ θεσμοφόριον.

278. ὅτε ἔμελλε γίνεσθαι ἐκκλησία, ση-

μεῖον ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ τῶν γυναικῶν μελλουσῶν ἐκκλησιάζειν σημεῖον τίθεται.

279. μιμεῖται τὴν φωνὴν γυναικός.

282. ΠΕΡΙΚΑΛΛΗ. δυϊκόν. τὸ ἐντελὲς περικαλλέε.

289. ὡς τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ κατ' ἐπίκλησιν οὕτω καλουμένης. [propter χοιρίνη, ut videtur, vid. Schol. ante v. 1.] οἷον βοίδιον ἢ χρυσίον ἢ χρυσίον ἢ μύρτον [μύρτιον Dind. immo μύῤῥιον] ἴσως δὲ τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικεῖον αἰνίττεται.

290. ἀναισθήτου καὶ μωροῦ, ἵνα κρατῇ αὐτοῦ.

291. τὸν παιδαρίσκον. ἴσως δὲ παρὰ τὴν πόσθην αὐτὸ συνέθηκεν, ἀντὶ τοῦ κατωφερῆ τὸν νοῦν μου ποίησον.

295. γυνὴ μιμουμένη κήρυκα.

πεζῇ εὐφημίᾳ χρῶνται οἱ κωμικοί, ἐπειδὰν εὐχὴν ἢ ψήφισμα εἰσάγωσιν.

299. ΠΛΟΥΤΩΙ. ὡς ἀνδρὶ τῆς Περσεφόνης. ΚΑΛΛΙΓ. δαίμων περὶ τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἑτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν.

300. εἴτε τῇ γῇ εἴτε τῇ ἑστίᾳ, ὁμοίως πρὸ τοῦ Διὸς θύουσιν αὐτῇ.

310. ἀπὸ τοῦ κοινοῦ εὔχεσθε.

324. ΟΙΣΤΡΟΔΟΝΗΤΟΝ. τὸν ὑπὸ ἀνέμων κινούμενον. πᾶσαν δὲ κίνησιν καλοῦσιν οἶστρον.

327. ΦΟΡΜΙΓΞ. ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος.

328. ἐπὶ τὸ τελεστικὰ τὰ πράγματα γενέσθαι. — εἰς τέλος ἄγοιμεν τὰ δόξαντα.

συναριθμουμένης τῆς δεκάτης· τοῦτο δὲ αἰνιγματῶδες κατὰ Καλλιμάχου ἄν τις φαίη, ἔνθα μὲν τρίτη λέγεται, συναριθμεῖν τὴν ι, ἔνθα δὲ μέση, μηκέτι συναριθμεῖν. καὶ ὅπου γε λιμώττουσιν, ἀστεϊζόμενοι τὴν μέσην τῶν Θεσμοφορίων ἄγειν φασίν, ἐπεὶ αὕτη ἡ νηστεία.

ἑνδεκάτη Πυανεψιῶνος ἄνοδος· δωδεκάτη νηστεία, ἐν ᾗ σχολὴν ἄγουσαι ὑπόκεινται αἱ γυναῖκες ἐκκλησιάζουσαι περὶ Εὐριπίδου· τρισκαιδεκάτη καλλιγένεια. γ' οὖν [φησι] συναριθμουμένης ι, μέσην δὲ τῆς ἀνόδου καὶ τῆς καλλιγενείας.

83. ΚΑΝ ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΙΝ. Ἀττικὴ σύνταξις καὶ δυϊκή, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ τῶν Θεσμοφόρων ἱερῷ, Δήμητρος καὶ Περσεφόνης.

93. ἀεὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδην ὡς πανοῦργον διαβάλλει.

94. εἶδος πλακοῦντος ὁ πυραμοῦς. οὗτος καὶ ἐτίθετο τοῖς διαπαννυχίζουσιν [ἐν τοῖς συμποσίοις add. Suid. v. πυραμοῦς] ἔπαθλον, καὶ ὁ ἐγρηγορὼς μέχρι πρωΐας ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. νῦν οὖν ταύτῃ τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο ὡς νικῶντος αὐτοῦ τῇ πανουργίᾳ πάντας, ἢ τὰς γυναῖκας.

96. ἐπὶ ἐκκυκλήματος γὰρ φαίνεται.

98. ΚΥΡΗΝΗΝ, τὴν ἑταίραν, περὶ ἧς πολλάκις φησί. τοιοῦτον δὲ τὸν Ἀγάθωνα καὶ οἱ ἄλλοι κωμῳδοῦσιν.

100. ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένου μέλη τοῦ Ἀγάθωνος· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μυρμήκων ὁδοί. μεταξὺ δὲ τῶν δυοῖν ἀξιοῦσί τινες

377. χρηματίζειν ἐστὶ τὸ λόγους διδόναι ἀλλήλοις.

380. ΤΟΝΔΕ. ἀντὶ τοῦ στέφανον· ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι στεφανοῦσθαι πρῶτον. τὸ δὲ περίθου, ὅπερ ἡμῖν σύνηθες ἐπίθου λέγειν.

383. καλλιλεξία. [lege Καλλιλεξία γυνή. Vid. not.]

386. ΠΡΟΠΗΛΑΚΙΖ. ὑβριζομένας.

389. ΕΠΙΣΜΗι. ἐπιχρίει, ἐπιξύει. σμῆξαι δέ ἐστι τὸ τὸν ῥύπον ἐπιξύσαι. [οἱ δὲ add. in ἐπισμῇ Suid.] μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ σμήχειν, οἷον ἐπιτρίβει· σφοδρὰν γάρ τινα τρίψιν καὶ σμῆξιν εἶναι. τάχα δὲ καὶ σμώδιγγα [σμώδικα Suid.] εἰρῆσθαι ἀπὸ τούτου. Διόδωρος οὐ μεταφορικὴν ἀλλ' ἐξ ἔθους γλωσσηματικὴν [εἶναι τὴν λέξιν add. Suid.], καὶ μὴ εἶναι ἐπιτρίβειν, ἀλλὰ τύπτειν καὶ σκώπτειν τὸ σμώχειν. ΑΛΛΩΣ. ΕΠΙΣΜΗι. καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐστὶν ἐν Κλεοβουλίναις τὸ ἐπισμῇ. ἔστι δὲ λοιδορία, ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων.

393. ὁ Σύμμαχός φησι παρὰ τὸ πιπίζειν τὸν οἶνον. ἐγὼ δὲ οὐχ ὁρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κειμένον, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγόμενον. ἄμεινον οὖν, ὥσπερ παιδοπίπης λέγεται, οὕτω καὶ οἰνοπίπης. ΑΛΛΩΣ. τὰ πλεῖστα οἰνοπίπους ἔχει ἀντὶ τοῦ τὰς μεθύσους ἀπὸ τοῦ πιπίζειν, ὅπερ ἐστὶν ἐκμύζειν. (cf. Suid. v. οἰνοπίπας.)

395. ὡς ἔτι ἰκρίων ὄντων ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπὶ ξύλων καθημένων.

ᾄδοντες καὶ γράφοντες ποιήματα. ἢ τῇ Λητοῖ λαμπρότατα ὄμματα λέγει.

πάλιν δὲ φῶς ἐγένετο αὐτοῖς ἀπὸ τῆς ἡμετέρας φωνῆς· ἄνευ γὰρ κιθάρας ἢ ἄνευ ἀνδρὸς τοῦ διδάσκοντος οὐ μαθήσεταί τις.

129. ὀλολύζει. παρεπιγραφὴ τοῦτο. εἰπόντος γὰρ τοῦ Ἀγάθωνος ὁ κηδεστὴς τοῦ Εὐριπίδου ὀλολύζει εἰς τὴν θηλύτητα αὐτοῦ καὶ μόνον οὐχὶ γυναικὸς εὐχήν.

130. δαίμων ἡ Γ ε ν ε τ υ λ λ ὶ ς. περὶ τὴν Ἀφροδίτην. φασὶ δὲ παρὰ τὴν γέννησιν πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα. τινὲς δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμίν φασιν αὐτὰς τῶν τοκετῶν ἐφόρους, καὶ πάλιν παρὰ τὴν γέννησιν τὸ ὄνομα πεποιῆσθαι.

131. ποικίλον καὶ ἡδύ. ἔστι δὲ φιλήματος εἶδος. — πολλαῖς γλώτταις καταμεμιγμένον. γλῶττα δέ ἐστι καὶ ἡ λέξις· κυρίως δὲ κατεγλωττισμένον ἐστὶ τὸ ἔγγλωττον φίλημα.

135. τὴν τετραλογίαν λέγει Λ υ κ ο υ ρ γ ί α ν [lege Λυκούργειαν] Ἠδωνούς, Βασσαρίδας, Νεανίσκους, Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον „ποδαπὸς ὁ γύννις;“

136. ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν Εὔβουλος ἐποιήσατο τοῦ Διονυσίου, τὰ ἀνόμοια τῶν ἐν τῇ Διονυσίου οἰκίᾳ καταλέγων· ἐπὶ πλέον μέντοι.

141. γρ[άφεται] σύ τ' αὐτός.

ΤΡΕΦΕΙ. ἀντὶ τοῦ τρέφῃ· τὸ γὰρ τρέφει Ἀττικόν.

142. ΛΑΚΩΝΙΚΑΙ. ἀνδρεῖα ὑποδήματα.

καί φασιν ὅτι ἔξωθεν περικλείεται μοχλοῦ παρατιθεμένου ἤ τινος τοιούτου, ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι. — περιβόητοί εἰσιν αἱ Λακωνικαὶ κλεῖδες.

425. ΔΑΚΤΥΛ. σφραγίδιον παραπλήσιον ᾧ ἐσφράγιζεν ὁ ἀνήρ.

427. ξύλα ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένα, οἷς ἐσφράγιζον. θρῖπες δὲ εἶδος σκωλήκων. (cf. Suid. v. θριπήδεστον.)

428. ἐξάψαντας ἑαυτῶν.

429. ΚΥΡΚΑΝ. ταράττειν καὶ κινεῖν.

440. διὰ τὸ εὐμήχανον ἐν τοῖς δράμασι λέγεσθαι τὸν Ξενοκλέα πρὸς τὰς τῆς γυναικὸς μηχανὰς παρελήφθη. χλευάζων δὲ λέγει οὐκ ἀπὸ σπουδῆς, ὡς ἐπὶ συμμέτρου. ΑΛΛΩΣ. ὁ τραγῳδοποιός. ἤτοι δὲ διαβάλλει αὐτὸν ὡς ἀφυᾶ.

442. ΑΝΤΙΚΡΥΣ. φανερῶς.

445. ΠΕΠΟΝΘΑ. ὑπὸ Εὐριπίδου.

448. διὰ μυρρινῶν-στεφάνους ποιοῦσα.

449. ΤΕΩΣ. ἀντὶ τοῦ, πρότερον.

458. ΣΤΕΦ. ΣΥΝΘ. οὓς ἡμεῖς συνεκδοτικοὺς λέγομεν.

459. ΛΗΜΑ. φρόνημα.

469. ἐπίτηδες ὁ κηδεστὴς ὑπὲρ τὰς ἄλλας γυναῖκας γυναικίζεται, ἵνα διὰ τοῦτο λάθῃ.

472. ΑΥΤΑΙ. ἀντὶ τοῦ μόναι. — ΚΟΥΔ. ΕΚΦ. ΛΟΓ. οὐδεμία ἐκφέρουσα τοὺς λόγους πρὸς τοὺς ἄνδρας.

473. ΤΙ. διὰ τί;

481. ΕΚΝΥΕΝ. ἔξυεν ἠρέμα, παρὰ τὸ κνᾶν.

485. λείπει τὸ ἔφη.

486. ΣΦΑΚΟΝ. ἐλελίσφακον. ὡς ἐπιτήδεια παῦσαι στρόφον. (cf. Suid. v. σφάκον.)

487. ἵνα ὀλισθηρὸς γενόμενος μὴ ψοφῇ.

489. ΑΓΥΙΑ. ἀγυιεὺς οὕτω καλούμενος Ἀπόλλων τετράγωνος.

491. ΟΡΕΩΚ. τῶν νῦν καλουμένων σταβλίτων ἢ βουρδωναρίων, τῶν τοὺς οὐρῆας κομούντων.

495. διὰ γὰρ τὸν πρὸς Πελοποννησίους πόλεμον ἐφύλαττον Ἀθηναῖοι τὰ τείχη.

499. ΕΓΚΥΚΛΟΝ. στολῆς εἶδος.

500. ΑΥΓΑΣ. ὅτι καὶ συστολαῖς βιαίοις χρῶνται καὶ ἐκτάσεσι. καὶ ἄνω „ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἦλθον ἀλλ' εἰπεῖν βουλομαι." [lege ἦλθον ἔα μ' εἰπεῖν. ut est v. 176. Vult enim συστολήν in ἔα.]

505. ΕΝ ΧΥΤΡΑι. ὅτι ἐν χύτρᾳ τὰ παιδία ἐξετίθεσαν.

506. ΚΗΡΙΩι ΒΕΒΥΣΜ. τὸ στόμα πεπληρομένον. καὶ ἄλλως οὐ γάλα προτερον τοῖς βρέφεσιν ἐδίδοσαν, ἀλλὰ μέλι ἀπολείχειν. Μένανδρος δὲ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ τὰ ἀρτίτοκα γάλακτος δεόμενα.

509. δέον εἰπεῖν „τὸ βρέφος τὸ ἦτρον τῆς μήτρας ἐλάκτισεν" εἶπε τῆς χύτρας, ἐπειδὴ ἐν χύτρᾳ εἰσῆλθε τὸ παιδίον.

516. Θεόφραστος [τὴν προάνθην] φησὶ τῆς πίτυος καὶ τῆς πεύκης. Ἐρατοσθένης ἀγγεῖον τουσφ ν [lege: τοῦ σφηκὸς καὶ] τῆς μελίσσης, ὅπου οἱ σκώληκες [πεφύκα]σιν. ἀλλ' οὐδὲ οὕτως πάνυ σώζεται ἡ ἀκολουθία. δεῖ οὖν χωρίζειν ἑκάτερον οὕτως, καὶ ὡς στρεβλὸν καὶ ὥσπερ κύτταρον, προσόμοιον κυττάρῳ πλήρει καὶ ἔχοντι τὸν σκώληκα. ΑΛΛΩΣ. κύτταρος καλεῖται τὰ κοι-

λώματα τῶν μελικηρίδων· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ σῶμα τῆς βαλάνου ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος, ὅπερ νῦν ἀκουστέον· περὶ γὰρ αἰδοίου λέγει. (Superiora partim ex Suid. corr.)

519. παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου „εἰ δὴ [dele δή] θυμούμεθα παθόντες οὐδὲν μᾶλλον ἢ δεδρακότες."

528. ἐκ τῶν εἰς Πράξιλλαν ἀναφερομένων „ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίον ὦ ἑταῖρε φυλάσσεο." καὶ ἑτέρα „πάντα λίθον κίνει."

531. τοῦτο ἰαμβικὸν τετράμετρον καταλῆγον.

532. εἰ μὴ ἄλλη γυνή.

533. κατὰ τῆς Ἀγραύλου ὤμνυον, κατὰ δὲ τῆς Πανδρόσου σπανιώτερον· κατὰ δὲ Ἕρσης οὐχ εὑρήκαμεν.

536. συντιμωρεῖσθαι αὐτὸν βουλόμεναι, ἐπειδὴ ἐπὶ σκηνῆς εἰσιν.

547. τοῦτο μόνον τὸ τετράμετρον ἰαμβεῖον ἀνάπαιστον ἔχει τὸν καταλήγοντα. ἄξιον οὖν αὐτὸν τηρῆσαι.

556. ΣΤΛΕΓΓΙΔΑΣ. ξύστρας.

557. κατεχρήσατο εἰποῦσα σιφωνίζομεν σῖτον. κυρίως γὰρ σιφωνίζειν τὸ τὰ ὑγρὰ ἀποσπᾶν.

560. ΚΑΤΕΣΠΟΔΗΣΕΝ. κατέκοψεν. τοῦτο δὲ διὰ τὴν Κλυταιμνήστραν, οὐκ ἀπὸ ἱστορίας.

561. οὐκ ἀπὸ ἱστορίας παλαιᾶς εἴληφεν, ἀλλ' ὡς ἐν τῇ Ἀττικῇ τούτου γενομένου. ὡς καὶ τούτου πάλιν (πάλαι?) γενομένου.

564. ὡς καὶ τούτου πάλιν [πάλαι?] γενομένου.

565. ἐπιτετήδευκεν ὑφαρπάζουσαν τὴν ἑτέραν ποιῆσαι τὸν λόγον, ἐπεὶ ἔλιπε τὸ λαβεῖν.

566. ΜΑ ΤΩ ΘΕΩ. ὡς τὼ χεῖρε. οὐκέτι δὲ μὰ τοῖν θεοῖν, ἀλλὰ μὰ ταῖν θεαῖν.

567. ΠΟΚΑΔΑΣ. ὅτι γυναικείων τριχῶν ὡς τὸ πολύ, καὶ ὅτι παρετυμολογεῖ τὸν πόκον οὐ κακῶς. Λυκόφρων δὲ ἁπλῶς τὰς τρίχας. ἐμπλοκὴ δέ τις φαίνεται, καὶ πλοκαμῖδες σπανίως ποτὲ ἐπὶ ἀνδρὸς λέγεται.

572. ΟΜΟΥ. ἀντὶ τοῦ ἐγγύς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. καὶ Μένανδρος „ἔστι δ' ὁμοῦ τὸ χρῆμα."

574. τὰ αὐτά μοι πράττουσα.

575. ΕΠΙΔΗΛ. ΤΑΙΣ ΓΝΑΘ. ἐψίλωτο γὰρ ὁ Κλεισθένης τὰς γνάθους γυναικ[ομανῶν].

576. ΠΡΟΞΕΝΩ. προΐσταμαι. (Cf. Suid. qui ὑμᾶς legit.)

578. πρὸ ὀλίγου.

585. ὅτι ἀναπέμψαι κυρίως. διὸ καὶ ἄνοδος ἡ πρώτη λέγεται, παρ' ἐνίοις καὶ κάθοδος διὰ τὴν θέσιν τῶν, θεσμοφορίων. — ἐπεὶ καὶ ἄνοδον τὴν εἰς τὸ θεσμοφόριον ἄφιξιν λέγουσιν· ἐπὶ ὑψηλοῦ γὰρ κεῖται τὸ θεσμοφόριον.

600. ΚΡΥΠΤΟΣ. ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένος. καλοῦνται μὲν γὰρ καὶ κρύπται παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ καὶ ἐν ταῖς τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείαις. καὶ ἐν Θάσῳ ἀρχή τις κρύπτεται. — ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένος.

602. ΠΡΩΤΗ ΣΥ. ὦ προστάτα.

603. Μνησίλοχος τοῦτο διὰ τὸ μέλλειν ἐρευναν γίνεσθαι. (Quae etiam ad v. 602. pertinent.)

612. ΠΟΙΕΙ ΤΟΥΤΟ. ἀντὶ τοῦ οὔρει.

616. ἐπισχετικὰ γάρ ἐστιν οὔρου τὰ κάρδαμα καὶ πτύαματος. καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς Πέρσας αὐτοῖς χρῆσθαι. ὅτι μὲν γὰρ χρῶνται καὶ Ξενοφῶν φησι „φυλάττονται πολλὰ οὐρεῖν, ὥσπερ καὶ πτύειν καὶ ἀπομύττεσθαι." [Scholiastae animo obversabatur Xenoph. Cyrop. I. 2. 16. αἰσχρὸν ἔτι καὶ νῦν ἐστι Πέρσαις καὶ τὸ ἀποπτύειν καὶ τὸ ἀπομύττεσθαι, καὶ τὸ φύσης μεστοὺς φαίνεσθαι· αἰσχρὸν δὲ ἔτι καὶ τὸ ἰόντα που φανερὸν γενέσθαι ἢ τοῦ οὐρῆσαι ἕνεκα ἢ καὶ ἄλλου τινὸς τοιούτου. coll. ibid. VIII. 8. 8.]

620. Κοθωκίδαι δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς.

622. ΤΟΝ ΔΕΙΝΑ Τ. Τ. Δ. οἱ μὴ δυνάμενοί τι λέγειν τοιαῦτα λέγουσιν.

623. καὶ τοῦτο πρὸς τὴν ἄνοδον, ἐπειδὴ ἄνοδος ἦν πρὸς τὸ ἱερόν.

624. ΣΥΣΚΗΝ. φίλη συνδίαιτος. σκηνὰς γὰρ ἑαυταῖς ἐποίουν πρὸς τὸ ἱερόν.

630. διαβάλλει πάλιν τὰς γυναῖκας ὡς μεθύσους.

631. ΠΡΟΥΠΙΝ. ἀλλήλας ἐδεξιούμεθα.

633. μὴ εὑρίσκων τί εἴπῃ ὁ κηδεστής φησιν ὅτι ἀντὶ ἀμίδος σκάφιον ᾔτησεν ἡ Ξένυλλα. ἀμὶς δέ ἐστιν οὐροδόχον ἀγγεῖον.

641. ΣΤΕΡΙΦΗ. ἀντὶ τοῦ στεῖρα. [lege στείρα. vid. Suid. v. στερίφη, qui addit: μὴ τεκοῦσα.]

646. ΟΥΚ ΕΓΓΕΤ. οὐκ ἐνταῦθα γάρ. παρατετήρηται καὶ πρότερον.

648. ἐπεὶ τὰς ναῦς διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ εἷλκον

Κορίνθιοι, ὥστε μὴ περιέρχεσθαι. τοῦτο δὲ διασμωνίσαι ἐκάλουν.

649. ΤΑΥΤΑ. ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα.

656. τῶν ἐγκυκλίων ἀποδυσαμένας.

657. ἐπεὶ μόνων γυναικῶν ἐστὶν ἡ ἐκκλησία.

— ΠΕΡΙΘΡΕΞΑΙ. περιδραμεῖν.

658. ΠΥΚΝΑ. τὴν ἐκκλησίαν, παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι τοὺς ὄχλους.

ἐπεποίητο γὰρ ἐκκλησίαν. τὰς δὲ σκηνάς διὰ μέσου εἴρηκα. καὶ γὰρ πρὸς τῇ σκηνῇ πυκναὶ ἦσαν, ὡς καὶ αὐτὸς Ἀριστοφάνης μέμνηται τούτου. (Pac. 715.)

664. ΕΔΡΑΙΟΣ. παρακαθιζόμενος.

683. ΓΥΝΑΙΞΙ ΚΑΙ ΒΡΟΤΟΙΣ. γελοίως εἶπεν, ὡς Ἀλέξανδ[ρος] „ἦσαν ἄνθρωποι πέντε καὶ γυναῖκες τρεῖς.“ πέπαικται οὖν τοῦτο ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.

685. ἀποδίδωσιν.

689. [Μνησίλοχος] ἁρπάζει παιδίον μιᾶς γυναικὸς, καὶ καταφεύγει ἐν τῷ ἱερῷ, λέγων ὅτι ἐάν με τύψητε, κατασφάξω τοῦτο τὸ παιδίον. ἀντὶ δὲ παιδίου ἀσκὸν οἴνου λαμβάνει, καὶ αὐτὸν ἐνδύει κροκωτόν, καὶ ποιεῖ αὐτῷ χεῖρας καὶ πόδας, καί φησιν αὐτὸ παιδίον. διαβάλλει δὲ τὰς γυναῖκας ὡς ἐν ταῖς μάχαις [lege: ἐν τοῖς μυχοῖς] αὐτῶν τοὺς ἀσκοὺς τῶν οἴνων κατεχουσῶν.

694. τῶν βωμῶν, ἀπὸ τοῦ τὰ μηρία ἐπάνω ἀποκεῖσθαι. ἐκ δὲ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον εἶπεν.

698. τροπαῖον προπερισπωμένως ἀναγνωστέον παρὰ Ἀριστοφάνει καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ,

τρόπαιον δὲ προπαροξυτόνως παρὰ τοῖς νεωτέροις ποιηταῖς.

702. παροιμία.

710. ΟΘΕΝ ΗΚΕΙΣ. ἐκ τῶν ἀνδρῶν φησίν, ὅθεν οὐκ ἔξε[στιν]. ὁ συμμαχῶν [fortass. ὡς περὶ συμμάχων] γελοίως [εἶπεν] „ὅθεν ἥκεις φαύλως ἥκεις." — ἥκεις, φησίν, εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, ὅθεν οὐ φεύξῃ.

714. ΑΠΕΥΧΟΜΑΙ. τοῦτο τὸ παθεῖν.

717. κάθηται ἐπὶ βωμοῦ ὡς ἱκετεύων ἡρπακώς τινος θυγάτριον. φαίνεται δὲ ἀσκὸν ἔχων.

726. πρὸς τὰς γυναῖκας.

728. ὄνομα κύριον δούλης τὸ Μανία καὶ ἐκτεταμένον ἔχει τὸ α.

729. ΘΥΜΑΛΩΠΑ. σπινθῆρα.

730. ΚΡΗΤΙΚΟΝ. εἶδος ἱματίου. ἠμφίεσται δὲ ὡς [παιδίον] καὶ ὑποδήματα ἔχει ὁ ἀσκό[ς].

734. ὁ ἀσκός. [dele haec, ut ex scholio praecedente repetita.] εἶδος δὲ ὑποδημάτων αἱ Περσικαί.

735. ὦ μέθυσοι.

738. ἅπαντα γὰρ ἕνεκα τοῦ πιεῖν ἐνέχυρα τίθεται καὶ πιπράσκεται.

741. ἀλλ' οὐ δέκα μῆνας κύουσιν αἱ γυναῖκες, ἀλλ' ἐννέα. εἰώθασι δὲ οὕτω πλήρει ἀριθμῷ χρῆσθαι ἀντὶ τῶν ἐννέα μηνῶν.

743. ΤΡΙΚΟΤΥΛΟΝ. τρεῖς κοτύλας οἴνου χωροῦν.

746. τοῦτο πάλιν ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ἔπη [lege ἔτη] εἶπε χοᾶς.

747. εἰώθασι λέγειν ἐάν τις ἐν Διονυσίοις

ἢ Διασίοις ἢ Σκίροις μικρόν τι προσεναγισματων [lege τῶν πρὸς ἐνάγισμα] ευ α [lege καταχεύῃ. Quae pertinere videntur ad τρεῖς χοᾶς v. 746]. ἅμα δὲ ὅτι περὶ οἴνου ἐστὶν ὁ λόγος. ΑΛΛΩΣ. οὐ [τοσοῦτον] λέγοντος· ἃ δὲ λέγει ἐκ Διονυσίων ἢ Ἀπατουρίων τὸν ὑπερπίπτοντα τῶν μηνῶν ἀριθμὸν οὕτω δηλοῖ τις [dele τω. Nam δηλοῖ pertinent ad ἃ δέ]. — τοῦτο ἔθος ἦν Ἀττικοῖς, λέγειν τὰ ἔτη καὶ τὸν ὑπερπίπτοντα ἀριθμὸν ἀπὸ τῶν Διονυσίων.

756. τοῦτο αἱματοδεκτικὸν ἀγγεῖον, ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς ἄμνιον.

758. τοῦτο ἅμα εἰπὼν ἐκχέει τὸ αἷμα ὁ κηδεστὴς ἐν τ[ῷ ἀμνίῳ].

759. ἀπὸ ἔθους. ἐκδερματώσαντες γὰρ τὰ ἱερεῖα διδόασι τὰ δέρματα ταῖς ἱερείαις. ἐκχέας οὖν τὸν οἶνον χαρίζεται αὐτῇ τὸν ἀσκόν.

762. ἐνταῦθα ἀπέδωκεν ὁ Ἀριστοφάνης τὸ ὄνομα τῆς γυναικός, ἧς ἥρπασε τὸ παιδίον ἢ τὸν ἀσκὸν ὁ κηδεστής.

768. ΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ. ὁ Εὐριπίδης.

772. ΠΛΑΤΑΙ. ὁ γὰρ Εὐριπίδης ἐν τῷ Παλαμήδει ἐποίησε τὸν Οἴακα τὸν ἀδελφὸν Παλαμήδους ἐπιγράψαι εἰς τὰς νοῦς τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἵνα φερόμεναι αὗται ἔλθωσιν εἰς Ναύπλιον τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἀπαγγείλωσι τὸν θάνατον αὐτοῦ. — ὥσπερ Οἴαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει ἐν τῷ Παλαμήδει Εὐριπίδου. ὁ γὰρ Οἴαξ ἐγχαράττει πολλαῖς πλάταις τὰ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ ἀφίησιν εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γέ τινι τὸν Ναύπλιον προσπεσεῖν.

773. ΑΓΑΛΜΑ. πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. πινάκια δὲ ἦσαν ἀνακείμενα. — πίνακες γὰρ ἦσαν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἀπὸ τούτων λαβὼν γράφει καὶ ῥίπτει αὐτὰς λέγων „ἀπέλθετε, σημάνατε Εὐριπίδῃ."

777. ΠΟΡΙΜΩι. ἄνυσιν ἔχοντι καὶ ἐπίνοιαν.

779. σμιλῆς λέγει ἀντὶ τοῦ γραφείου. ὅλκους λέγει τὰ σημεῖα, ἐπειδὴ ἕλκομεν γράφοντες.

781. ΤΟ ΡΩ. ὡς Εὐριπίδην γράφων, ἐν ᾧ τὸ ρ. — ἐν τῷ γράφειν τὸ τοῦ Εὐριπίδου ὄνομα τοῦτό φησιν.

785. ΠΑΡΑΒΑΣΑΙ. τῇ παραβάσει χρησάμεναι.

790. μήτε καταληφθῆναι παρακύπτουσαν.

804. πέπλασται τὰ ὀνόματα, ἐπεὶ εὐδοκίμουν οἱ Ἀθηναῖοι τότε τῷ ναυτικῷ. Χαρμῖνος δὲ περὶ Σάμον συνεστρατήγησε κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τοῖς περὶ Φρύνιχον. Ναυσιμάχη δὲ πόρνη καὶ Σαλαβακχώ. ΑΛΛΩΣ. συνεμάχησε γὰρ Φρυνίχῳ ἐν Θρᾴκῃ ὁ Χαρμῖνος καὶ ἴσως οὐδὲν ἀξιόλογον ἔπραξεν. διὸ λέγει „δῆλα τὰ ἔργα."

805. Κλεοφῶντα λέγει τὸν λυροποιόν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς κίναιδον.

808. καὶ ἡ Εὐβούλη πέπλασται. τὸ δὲ ὅλον τί βούλεται, οὐκ ἔστι σαφές. ἀλλ' οὐδὲ παρὰ Πλάτωνι ἐν τῷ Ὑπερβόλῳ· λέγει γάρ τι περὶ τοῦ ἐπιλαγχάνειν τοῖς βουλευταῖς

ΘΕΡΑΠΩΝ.

εὐτυχεῖς ὦ δέσποτα.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

τί δ' ἔστι;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

βουλεύειν ὀλίγου 'λαχες πάνυ.
'Αγάρου λαχὼν ὅμως ἔλαχες, ἣν νοῦν ἔχῃς.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

πῶς οὖν; ἔχω νοῦν.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὅτι πονηροῦ καὶ ξένου.
ἐπέλαχες ἀνδρός· οὐδέπω γὰρ ἐλευθέρου.

ὶ ἐν ταὐτῷ

ἀπερρ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα δὴ φράσω.
'Υπερβόλου, βουλῆς γὰρ ἀνδρὸς ἐπέλαχον.

βουλεῦσαι βουλείαν ἔλεγον. [Platonis haec loca conjectura facili emendavi atque personas adi priores. Priori in loco legebatur πονηρῷ καὶ νῳ ἐπέλαχες ἀνδρί, quod si stare velis, post δρί saltem γε particula elisa ponenda est. Alro in loco legebatur 'Υπερβόλῳ (βουλῆς, γὰρ) δρες ἐπέλαχον. Sed apparet, βουλῆς γὰρ ἀνός in appositione fuisse, quam restitui.]

811. λέγει ἀπὸ συμμάχων ἢ στρατείας. τὸ ζεύγει ἀντὶ τοῦ ἁμάξαις ἐκφέρειν δεῖ. διὸ ὶ οὐκ εἶπεν οὕτως πεντήκοντα, ἀλλὰ κατὰ πενκοντα, τὸ συνεχὲς ἐκφαίνων.

823. ΣΚΙΑΔΕΙΟΝ. σκέπασμά τι ἐπὶ τῆς φαλῆς βαλλόμενον, ἢ μέρος τοῦ ἱστίου.

825. ΚΑΝΩΝ. τὴν κάμακα τῆς λόγχης φην. — οἱ μέν φασι κανόνα αὐτὸν λέγειν τὸ λον τῆς λόγχης, οἱ δὲ τὸν κανόνα τῆς ἀσπίδος.

828. ΣΤΡΑΤΙΑΙΣ. συνέχεεν καὶ οὗτος ὡς

Εὔπολις πολλάκις· στρατιὰ μὲν γὰρ τὸ πλῆθος, στρατεία δὲ ἡ στράτευσις.

829. ΣΚΙΑΔΕΙΟΝ. τὴν ἀσπίδα λέγει. σκιάζει γὰρ τον ἄνδρα. αἰνίττεται δὲ καὶ εἰς Κλεώνυμον.

834. ἀμφότεραι ἑορταὶ γυναικῶν· τὰ μὲν Στήνια πρὸ δυεῖν τῶν Θεσμοφορίων, Πυανεψιῶνος θ', τὰ δὲ Σκίρα λέγεσθαί φασί τινες γινόμενα ἱερὰ ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ τῇ Δήμητρι καὶ Κόρῃ. οἱ δὲ, ὅτι ἐπίσκυρα θύεται τῇ Ἀθηνᾷ.

838. ΣΚΑΦΙΟΝ ΑΠΟΚ. εἶδος κουρᾶς δουλικῆς. — τὸ ἑξῆς· ὕστερον τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης, ἀντὶ τοῦ μιᾶς [f. τιμίας] γυναικὸς ὑστέραν. ἐὰν δὲ ὑστάτην, ἁπάντων ὑστάτην.

840. πολλάκις εἶπεν, ὅτι προβάλλει Ὁμηρικῶς [lege Ὁμηρικὸς cum Rankio in Commentat. de Aristoph. Vit. p. 179. dicit autem Seleucum.] ἐν τῷ πρὸς Πολύβιον προτατικῷ. τίς δὲ ἡ Ὑπερβόλου μήτηρ, οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν. εἰ δὲ χρὴ τὰ τοιαῦτα ζητεῖν, ζητείτωσαν καὶ τὴν ἑξῆς τὴν Λαμάχου. τὸν γὰρ πατέρα μόνον οἶδα Λαμάχου Ξενόφαντον.

841. ἐπαινεῖ τὸν Λάμαχον νῦν· ἤδη γὰρ ἐτεθνήκει ἐν Σικελίᾳ τετάρτῳ ἔτει πρότερον.

847. ἀ[προσδοκήτως] ἐχρῆτο τῇ ἐκ Παλαμήδους ἐπινοίᾳ.

850. ΚΑΙΝΗΗΝ. ὑπόγυον δεδιδαγμένην.

852. τὸ κοικύλλειν, φασὶν, ἐπὶ τοῦ περιβλέπεσθαι δύναται καὶ ἐνθάδε. βέλτιον δὲ ἐπὶ τοῦ κακοτεχνεῖν. τὸ δὲ ἔχων παρέλκει Ἀττικῷ ἔθει.

855. ἐξ Ἑλένης Εὐριπίδου πολλὰ τούτων.

857. ΜΕΛΑΝΟΣΥΡΜ. *μέλανα καὶ συρμαϊζόμενον. ἡ δὲ συρμαία κρίθινόν ἐστι πότημα.*

861. *ἐπὶ πονηρίᾳ διαβάλλεται. τινὲς δὲ καὶ πατέρα αὐτῷ φασιν ἀληθῶς εἶναι τοῦτον.*

863. ΓΥΝΑΙΚΙΣΕΩΣ. *τῆς γυναικείας μιμήσεως.*

868. *ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες καὶ ὅτι μέχρι νῦν οὐκ ἐσπάραξάν σε.*

869. ΑΙΚΑΛΛΕΙ. *σαίνει τὸ ᾆσμα.* [Quid sibi vult *τὸ ᾆσμα*? Hesych. sub *αἰκάλλει* habet *σαίνει, θωπεύει.* Explicationem vid. ap. Schol. ad Equit. 48. Num forte voluit *τὸ ἆσθμα*, quod pro *καρδίαν* esset? Nimirum *pectus anxium* dicens. Ergo *αἰκάλλει, σαίνει.* et *τὴν καρδίαν, τὸ ἆσθμα.*]

870. *σύνηθες τὸ σχῆμα.* Μένανδρος „οἶσθ' ὃ ποίησον." Σοφοκλῆς Πηλεῖ

„μὴ ψεῦσον ὦ Ζεῦ, μή μ' ἕλῃς ἄνευ δορός."

„οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον." Εὐριπίδης Πολυΐδῳ.

871. ὁ Εὐριπίδης ἀναλαμβάνει τὸ πρόσωπον τοῦ Μενελάου καὶ ὑποκρίνεται.

876. Πρωτέας οὕτω καλούμενος Ἀθηναῖος, ὃς ἐτεθνήκει πρόπαλαι.

878. διαβάλλει τὴν Αἴγυπτον ὡς ἀλίμενον καὶ ὡς κίνδυνον ἐμποιοῦσαν ταῖς ναυσίν.

882. ἐκ τῆς θαλάσσης.

897. ΘΕΟΝΟΗ. ἣν εἶπεν Ὅμηρος Εἰδοθέαν. [Hom. Od. δ. 366.]

898. ἀπὸ δήμου τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς, ἔνθα τὸ Εὐρυσθέως ἀπόκειται σῶμα ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ. ἐπίρρημα δὲ τὸ Γαργηττόθεν.

902. τὰς κόρας σου ἀντιπροσώπους μοι στρέψον.

903. ΤΑΣ ΓΝΑΘ. ΥΒΡΙΣΜ. ἐπειδὴ ξυρηθεὶς ἦν.

910. δέον εἰπεῖν ἐκ τῶν ὄψεων εἶπεν ἐκ τῶν ἰφύων. ἰφύον δέ ἐστιν εἶδος ἀγρίου λαχάνου, ὅτι Εὐριπίδης λαχανοπώλιδος Κλειτοῦς υἱωνὸς ἦν δηλονότι.

913. καὶ ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλένης, καὶ καθόλου τὰ πλεῖστα.

915. ταῦτα λέγει ἀκολουθῶν αὐτῷ καὶ βουλόμενος ἐκφεύγειν.

917. τὸ χ παράκειται τῷ στίχῳ. καί φησι Καλλίστρατος, οὐ τῇ λαμπάδι εἶπεν ἀλλὰ νὴ τῇ δαδί, ὡς δῆλον εἶναι, ὅτι ἑκατέρως ἔλεγον. ἀνάξιος δὲ ἂν εἴη ὁ Καλλίστρατος πιστεύεσθαι ὡς ἂν περὶ διδασκάλου τοῦ Ἀριστοφάνους λέγων.

920. ΠΑΝΟΥΡΓΟΣ. οὐ κυρίως, ἀλλ' οἷον κενόβουλος.

922. ΗιΓΥΠΤΙΑΖ. ἐπανουργεῖτε, ὡς δὴ τῶν Αἰγυπτίων πανούργων ὄντων.

928. ΜΗΡΙΝΘΟΣ. ἡ σπάρτος, ἀντὶ τοῦ ἡ μηχανή. — παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων τι ποιεῖν καὶ ἀποτυγχανόντων.

935. ΙΣΤΙΟΡΡΑΦΟΣ. ἐπεὶ ἄνω αἰγυπτιάζειν αὐτοὺς ἔφη, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι λινοποιοί εἰσιν. ΑΛΛΩΣ. ὁ πανοῦργος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα ῥαπτόντων.

940. πρὸς σανίσιν ἐδεσμεύοντο πολλάκις, ὡς καὶ Κρατῖνος. ἐπίτρεψον οὖν τῷ τοξότῃ, φησί,

γυμνόν με δῆσαι πρὸς τῇ σανίδι. [Cratini versus hic fuisse videtur:

ἐπίτρεψον οὖν τῷ τοξότῃ
γυμνόν τε πρὸς τῇ σανίδι δῆσαι.]

941. μετὰ κροκωτοῦ τοῖς κόραξιν ἑστίασιν παρέχων.

942. ΕΣΤΙΩΝ. ἀντὶ τοῦ ἑστίασιν παρέχων. Ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις, ὅτι τὸ ἑστιᾶν καὶ δοτικῇ συντάσσουσιν, ὡς καὶ Εὐπόλιδί ἐστιν ἐν Αὐτολύκῳ θατέρῳ, ὥστε οὔτε ἐκεῖ οὔτε ἐνθάδε δεῖ ξενίζεσθαι.

945. ὅτι ἐνδυσάμενος καὶ ἐλθὼν εἰς τὰς γυναῖκας κατάδηλος ἐγενόμην.

947. τὸ παίξωμεν οἱ Ἀττικοὶ παίσωμεν ἔλεγον, καὶ τὸ παίσωμεν πάλιν παίξωμεν. — καὶ πολυπαίγμονος ὀρχηθμοῖο.

948. ὅταν τὰ μυστήρια αὔξωμεν, φησί, τῶν θεῶν. λέγει δὲ Δημήτρας καὶ Περσεφόνης. ΑΛΛΩΣ. ὅταν τὰς τελετὰς αὔξωμεν· τοῖς γὰρ ὕμνοις ἐπαίρομεν αὐτάς. καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀνέχομεν.

949. Παύσων ὁ ζωγράφος εἰς πενίαν διαβάλλεται, καὶ διὰ τοῦτο εἶπε νηστεύει.

968. ὅτι ἐν θεάτρῳ ἦσαν.

ἐπειδὴ μέλλουσιν ἐλθεῖν εἰς τὴν ᾠδήν.

969. ΕΥΛΥΡΑΝ. τὸν Ἀπόλλωνα.

971. τὴν παρθένον.

973. Ἥρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. τέλος δὲ ὁ γάμος. διὸ καὶ προτέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία ἡ πρὸ τῶν γάμων γινομένη.

977. ΕΡΜΗΝ. ἔφορος γὰρ τῶν θρεμμάτων ὁ θεός.

986. ΤΟΡΕΥΕ. τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ᾠδήν.

1001. ἀντὶ τοῦ πρὸς τὴν αἰθρίαν. βαρβαρίζει δὲ ὁ τοξότης.

1003. ΔΡΑΣ. ἀντὶ τοῦ δρῶ. τοῦτο δὲ εἰπὼν πλέον αὐτὸν ἐπισφίγγει.

1005. ΠΟΡΜΟΣ. ἀντὶ τοῦ φορμός ψίαθος. ΙΝΑ ΠΥΛΑΞΙ ΣΟΙ. ἀντὶ τοῦ ἵνα φυλάξω σε.

1010. ὁρᾷ Εὐριπίδην προσιόντα.

1011. ΠΕΡΣΕΥΕ. ἀντὶ τοῦ ὡς Περσεύς.

1012. ΑΝΔΡΟΜΕΔΑΝ. πιθανῶς. συνδεδίδακται γὰρ τῇ Ελένῃ.

1015. παρὰ τὸ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου „φίλαι παρθένοι, φίλαι μοι." τὰ δὲ ἐπιφερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ χρήσιμον.

1018. πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας.

1019. πρὸς τὴν ἠχὼ Ἀνδρομέδα λέγει „προσαιδουσσαι τὰς ἐν ἄντροις ἀπόπασον ἔασον ἀχοῖ με σὺν φίλαις γόου πόθου λαβεῖν." [Quae Seidlerus correxit sic: πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν ἄντροις ἀπόπαυσον ἔασον Ἀχοῖ με σὺν φίλαις γόου πόθον λαβεῖν. probante Dindorfio; sed vide nos ad hunc. vers. in not.]

διὰ τὸ λαμβάνειν ἀποσπάσματα ἀσύνδετον τὸ ὅλον γίνεται.

1021. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ

1022. παρὰ τὰ τοῦ χοροῦ ἐν Ἀνδρομέδᾳ „ἄνοικτος ὅς τεκών σε τὴν πολυποινοτάτην βροτῶν μεθῆκεν Ἅιδᾳ πατρὸς ὑπερθανεῖν."

1024. ΓΡΑΙΑΝ. τὴν τηρήσασαν αὐτὸν ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις.

1025. δέον εἰπεῖν ἐσώθην, ἀπωλόμην εἶπε χάριν γέλωτος.

1029. πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας. τὸ δὲ ἐπιφερόμενον σκώπτοντός ἐστι τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους.

1031. ΚΗΜΟΝ. παρὰ τὴν ξιφοθήκην [lege ψηφοθήκην] οὐ δικάζω, φησὶν ὁ γέρων.

1032. ἐπεὶ ὀψοφάγος καὶ γαστρίμαργος ὁ Γλαυκέτης, ὡς ἐν Εἰρήνῃ δηλοῦται. [Pac. 973.]

1033. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας.

1040. ἀπὸ κοινοῦ λάβωμεν πέπονθα ἄνομα πάθεα. καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρομέδας.

ΦΩΤΑ ΛΙΤΟΜ. δεομένη τοῦ βαρβάρου. προεῖπε δὲ „γοᾶσθέ μ' ὦ γυναῖκες" (1036). γρ[άφεται] καὶ φῶτα ἀντομένα· καὶ τοῦτο ἔχει νοῦν πρὸς τὰ ἑξῆς „φῶτ' ἀντομέναν, ὅς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον." (1043).

1041. ἀντὶ τοῦ πολυδακρύτου.

1044. [ἀντὶ τοῦ ἐμὲ] κροκωτὸν ἀμφέδυσεν.

1050. ἴσως τὸν ἥλιον ἀ σ τ έ ρ α ἐκάλεσεν ἢ μᾶλλον τὸν κεραυνόν.

1051. ΤΟΝ ΒΑΡΒΑΡΟΝ. τὸν ἄθλιον [praemitt. διχ].

1054. λείπει ἔσχον, ἐκ τῶν δαιμόνων τὰ ἄχη ἔσχον. ΑΙΟΛΑΝ. σκοτεινήν.

1056. ὑποκρίνεται Εὐριπίδης τὸ πρόσωπον τῆς Ηχοῦς.

ΚΗΦΕΑ. πατὴρ γὰρ τῆς Ἀνδρομέδας ὁ Κηφεύς.

1059. ΕΠΙΚΟΚ. εἰωθυῖα γελᾶν, γελάστρια. [Suid. in ἠχώ habet ἐπικοάστρια ed. Basil. 1544]. — ἐπεὶ εἰσήγαγε κακοστένακτον τὴν Ἠχὼ ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῇ Ἀνδρομέδᾳ, εἰς τοῦτο παίζει. ἐζήλωσε δὲ αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ φιλοπάτωρ ἐν ᾗ πεποίηκε τραγῳδίᾳ Ἀδώνιδι, περὶ ἧς ὁ ἐρώμενος αὐτῷ Ἀγαθοκλῆς γέγραφεν ὁ ἀδελφὸς τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ πάλιν Ἀγαθοκλείας.

1063. ἠρέμα ὁ κηδεστὴς τοῦτο πρὸς τὸν Εὐριπίδην.

1065. ὁ Μνησίλοχος ὡς Ἀνδρομέδα.

Ω ΝΥΞ ΙΕΡΑ. τοῦ προλόγου Ἀνδρομέδας εἰσβολή.

1066. ΙΠΠΕΥΜΑ. πορείαν.

1069. ΔΙ ΟΛΥΜΠ. τοῦτο ἡ Ἠχὼ λέγει.

1070. καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου.

1072. λείπει μέλλουσα τυχεῖν.

1073. ΣΤΩΜΥΛ. φλυαροῦσα.

1076. τὸ πλῆρες ὦ ἀγαθή.

1083. ΛΑΛΙΣ. χωρὶς τοῦ ε γράφεται· ὁ γὰρ Σκύθης βαρβαρίζει.

1086. ΠΩΤΕΤΟΠΩΝΗ. πόθεν ἡ φωνή; θαυμάζει τὴν ἠχώ.

1089. ΚΑΚΚΑΣΚΗι ΜΟΙ. καταγελᾶς μου. [vid. 1059.]

1090. τοῦτο ὁ χορὸς ἢ ὁ γέρων.

1094. ΚΑΙΡΗΣΕΙΣ. ἀντὶ τοῦ οὐ χαιρήσεις.

1095. ΓΡΥΖΕΙΣ. λαλεῖς.

1096. ΛΑΒΕ. κάτεχε.

1097. τὴν λάλον καὶ κατάρατον γυναῖκα.

1098. εἰς Περσέα ἐξ Ἀνδρομέδας τρία τὰ πρῶτα, καὶ λοιπὸν ἐπέζευξε τὰ ἑξῆς.

1099. ΠΕΔΙΛΩι. ἐλέγετο γὰρ ὁ Περσεὺς εἰς τοὺς πόδας ἔχειν τὰ πτερά.

1102. ΤΙ ΛΕΓΙ. τί λέγει περὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Γόργου τοῦ γραπτέως [lege γραφέως], ἐπεὶ προεῖπεν ἐκεῖνος „Γοργόνος κάρα κομίζων." ὁ δὲ Γόργος γραμματεὺς, ἀλλὰ καὶ βάρβαρος.

1105. πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας

„ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίῤῥυτον
ἀφρῷ θαλάσσης παρθένου τ' εἰκὼ τίνα;"

[legebatur εἰκώ τινα.]

1109. ΑΠΟΤΑΝΟΥΜ. ἀποθανουμένη τολμᾷς λαλῆσαι.

1113. δείκνυσιν αὐτῷ τὸ αἰδοῖον.

1118. οὐ ζηλῶ σε, φησίν, εἰ ἐρᾷς.

1119—20. εἰ μὴ τὸν νῶτον ἦν, φησί, πρὸς τῇ σανίδι, ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς ἐτέτραπτο, οὐκ ἄν σοι ἐφθόνησα ἀπαγαγόντι περανεῖν.

1127. ΞΙΠΟΜΑΚ. ἔλεγε τὸ ξιφομάχαιρα ὡς δρεπανομάχαιρα.

1130. παρὰ τὰ ἐκ Μηδείας. [Eurip. Med. v. 293. ed. Elmsl.]

1168. ΥΠΟΙΚΟΥΡ. λάθρα ποιεῖτε.

1170. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ πεπείσμεθα.

1172. Εὐριπίδης ἐν σχήματι προαγωγοῦ γυναικός. — ΕΛΑΦΙΟΝ. ἑταίρας ὄνομα Ἐλάφιον ὡς Χρυσίον [Λυσιστράτῃ 930.] καὶ τὰ ὅμοια. [Fortasse et sic ὡς Χρυσίον καὶ Μύῤῥιον καὶ τὰ ὅμοια].

1174. ΔΙΕΛΘΕ. σ[χήματος προαγωγοῦ γυναικὸς καὶ] τοῦτο. σημαίνει δὲ τὸ ἁβρῶς βαδίζειν. ΤΕΡΗΔΩΝ. ἡ αὐλητρίς.

1175. βαρβαρικὸν καὶ Περσικὸν τὸ κλάσμα [ὄκλασμα vult Dindorf. Fragment. 321. p. 147. sed errat; malo ᾆσμα ex Suid. v. Τερηδὼν, ubi similiter cantus et saltationis genus distinguitur: βάρβαρον καὶ φυσικὸν ᾆσμα καὶ Περσικὸν ὄρχημα.] καλεῖται καὶ Περσικὸν ὄρχημα, περὶ οὗ ὁ Ἰόβας μακρὸν πεποίηται λόγον ἐν τοῖς περὶ τῆς ἰατρικῆς [θεατρικῆς conjec. Dindorf. l. l.] ἱστορίας, ὥστε λελύσθαι τὴν Σελεύκου πρότασιν. προτείνει γὰρ ἐν τῷ πρὸς Ζήνωνα προτατικῷ τὸ Περσικὸν ὄρχημα.

1176. δι^{χ} κωμοδρία [lege ΚΩΜΟΣ. κωμοδρομία].

1180. καταδέρμα [lege κατὰ δέρμα. quod pertinet ad κατὰ τὸ κῴδιον].

1186. πρὸς τὴν αὐλητρίδα.

1187. πρὸς [ἑαυτὸν] λέγει ἐπιπλήττων ἐντεινομένῳ.

1190. ΟΥΚΙ ΠΙΛΗΣΕΙ. οὐχὶ φιλήσειν.

1197. ΣΥΒΙΝ. τὴν τοξοθήκην. συβήνη αὐλοθήκη, λέγουσι δὲ καὶ τὸν φαρετρεῶνα συβήνην.

1199. παρακελεύεται αὐτῷ τηρεῖν τὸν γέροντα, αὐτὸς δὲ εἰσέρχεται μετὰ τῆς ὀρχηστρίδος.

1202. ΔΟΛΙΕ. ἐπειδὴ τῶν δόλων ἔφορος ὁ Ερμῆς.

1203. ΤΟΥΤΙ. τὴν τοξοθήκην καὶ τὰ ὄργανα τῆς ὀρχηστρίδος.

1215. ΔΙΕΒΑΛΕ. ἐξηπάτησε. παρὰ τοῖς

Ἴωσιν . . . . . ονισιν διαβάλλει ταισο θεῖος [lege ἐν Ὄρνισι „διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος.“ Av. 1648].

ΑΠΟΤΡΕΚ. ἑαυτῷ παρακελεύεται. [Nam ἀπότρεχ' est pro ἀποτρέχω et σύ pro σύν adverbii loco].

1219. ὁ χορὸς ἐμπαίζει τῷ Σκύθῃ, ἵνα μὴ διώκων καταλάβῃ αὐτούς. συνέθετο γὰρ Εὐριπίδης ἐλθὼν φιλίαν πρὸς αὐτάς.

πηκτὶς ὄργανον κιθαρ[ῳδικόν. γραῦς] ἔφερεν δὲ τοῦτο· ἦν γὰρ μετ' αὐτῆς ἡ αὐλητρίς.

1224. ΠΟΤΕΡΑ ΤΡΕΞΙ. ποίαν ὁδόν, φησί, περιπατήσω.

1226. ΠΟΙ ΘΕΙΣ. ὡς αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐκείνην θέλοντος ἀπελθεῖν, οἵαν ἀπῆλθον οἱ περὶ τὸν Εὐριπίδην.

1229. ΕΠΟΥΡΙΣΑΣ. ἐπιδραμών.

1233. ΘΕΣΜΟΦΟΡΩ. ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Περσεφόνη.

THESMOPHORIAZUSARUM
POSTERIORUM
FRAGMENTA. *)

I. (300. D.)

Schol. Rav. ad Thesmoph. v. 299. **Καλλιγένεια**: δαίμων περὶ τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἑτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν. Huc pertinet Photius p. 127, 9. **Καλλιγένειαν**· Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν, οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα, Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν (intell. Δήμητρος). Hinc corrige Hesychium v. Καλλιγένειαν· ἀλλὰ τὴν δήμητραν γῆν (lege Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν)· οὐδεὶς δὲ οὕτως ἔφη τὴν γῆν καλλιγένειαν. οἱ μὲν τροφὸν αὐτῆς, οἱ δὲ γερίαν (l. γεραιάν vel θυγατέρα), οἱ δὲ ἀκόλουθον.

*) Litera D. indicat Dindorfii editionem Lips. 1829. ap. Reimer. et novam breviorem Lips. 1830. ap. Weidm. litera B. Fragmentorum collectionem in ed. Bekkeri Londinensi repetitam.

II. (301. D. I. B.)

Ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ Κωμικὸς μέμνηται Πεπαρηθίου οἴνου.

οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον,
οὐ Χῖον, οὐχὶ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,
οὐδ' ἄλλον, ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον.

Athenaeus I. p. 29. A. ubi versu secundo pro οὐχὶ legitur οὐ, ap. B. οὐδέ. Versu 3. ἐπεγείρει, quod corr. Br. Eustath. p. 871, 16. Πράμνειος scribit, sed lectio vulgata vera est. Vid. Equit. 107. Ad tertium versum respexit Hesych. v. Ἔμβολον, Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις τὸ αἰδοῖον.

III. (302. D. II. B.)

Athenaeus III. p. 104. E. coll. p. 324. B. περισπούδαστος δὲ ἦν πολλοῖς ἡ τοῦ καράβου βρῶσις, ὡς ἔστι δεῖξαι διὰ πολλῶν τῆς κωμῳδίας μερῶν, ἀρκέσει δὲ τὰ νῦν Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις λέγων

A.

ἰχθῦς ἐώνηταί τις, ἢ σηπίδιον,
ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων, ἢ πουλύπους;
ἢ νῆστις ὀπτᾶτ', ἢ γαλεὸς, ἢ τευθίδες.

B.

μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'.

A.

οὐδὲ βατίς;

B.

οὔ φημ' ἐγώ.

A.

οὐ χόριον, οὐδὲ πυός, οὐδ' ἧπαρ κάπρου,
οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἠτριαῖον δέλφακος,
οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ κάραβον μέγαν
γυναιξὶ κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε;

V. 2. ante καρίδων hab. τις B. — πολύπους codd. corr. Br. — V. 4. οὐδὲ φήμ' B. — V. 5. πνύνος Ald. πνυὸς cod. Palat. correx. Casaub. — V. 6. οὐ δὴ σχαδόνες vulgo, correx. Br. Ad hunc versum respexit Etymol. M. p. 439, 42. in ἦτρον. — V. 7. μέγα cod. Ven. — V. 8. κοπιώσαις vulgo, corr. Br.

IV. (803. D. V. B.)

Athenaeus. XV. p. 690. D. (coll. Pollac. X. 137. et Harpocrat. v. φασκώλιον.) παρὰ πολλοῖς τῶν κωμῳδιοποιῶν ὀνομάζεταί τι μύρον βάκκαρις. — Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ἐνέπνευσ' ὁ μιαρὸς
φάσκωλος εὐθὺς λυόμενός μοι τοῦ μύρου
καὶ βακκάριδος.

V. 1. ἔπνευσ' vulgo. ἔπνευσεν B. corr. Dobr. in Addend. ad Aristoph. p. 105. — V. 2. λουόμενος vulgo. corr. Dalecamp. V. 3. hujus vocis ut Aristophanicae meminit Erotian. p. 106.

V. (804. D. IX. B.)

Pollux. IX. 36. ἄμφοδα ἐστιν εὑρεῖν κεκλημένα παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις

"Ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοὔνομα.

Ad hoc fragmentum illustrandum adhiberi potest Etymol. M. v. Ἀμφίων. p. 92, 27. ubi ex Valckenarii emendatione Diatrib. p. 62. b. haec proferuntur: λέγει Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ἐτυμολογῶν τὸ Ἀμφίων, ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὴν ἄμφοδον, ἤγουν παρὰ τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν γεννηθῆναι. Quae etymologia ridicula ab Euripidis more minime abhorret, quippe qui in Jonis nomine pariter nugetur, similisque est explicationi nominis Ulyssis, quam vendunt Schol. ad Odyss. α. 21. coll. α. 75. Ὀδυσσεὺς δὲ λέγεται παρὰ τῆς ὁδὸς καὶ ὕω. τὸ βρέχω. λέγουσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ ἐγεννήθη ὕσαντος τοῦ Διός. Illam vero nominis Amphionis etymologiam Euripides habuisse dicitur in Antiopa. Vid. Valcken. l. l. Quare conjicere licet, Aristophanem in Thesmoph. secundis hanc etymologiam risisse.' Sed qua occasione, quaeritur. Equidem puto Aristophanem illo Antiopes trimetro Euripidem ipsum τὸν τῆς λαχανοπωλητρίας tetigisse, quasi in via nisi natum, saltem conceptum. Ergo Euripidis partes in Thesmophor. secundis erant? Non erant. Praeceps esset conclusio, quum Euripidis ridendi occasionem ubique avide arriperet comicus.

VI. (305. D. X. B.)

Pollux. X. 152. ex Thesmophoriazusis citat

σακίον, ἐν οἷσπερ τἀργύριον ταμιεύεται.

Jungermannus maluit ἐν ᾧπερ, sed vid. Porson. ad Euripid. Orest. v. 910.

VII. (306. D. XIII. B.)

Schol. ad Nub. 613. (623). *ἱερομνήμονας ἔπεμπον εἰς Πυλαίαν καὶ πυλαγόρας. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις*

ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει
ἥκειν φέροντάς φασι τοὺς πυλαγόρας
καὶ τὸν ἱερομνήμονα.

Ad hunc locum respexit Harpocrat. v. *Πύλαι*, eumque esse dicit *ἐν ταῖς δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις*.

VIII. (307. D. XIV. B.)

Schol. ad Ran. v. 3. verba *νὴ τὸν Δί᾽ ὅ τι βούλει γε πλὴν πιέζομαι* haec notat: *ἴδιον αὐτοῦ τὸ εἰς ταῦτα ὀλισθαίνειν, ὡς καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις θεράπων φησίν*

ὡς διά γε τοῦτο τοὔπος οὐ δύναμαι φέρειν
σκεύη τοσαῦτα καὶ τὸν ὦμον θλίβομαι.

IX. (308. D. XVI. B.)

Suidas v. *ἀλφάνει*. coll. grammatico Bekker. p. 382, 8. *ἀλφάνει· εὑρίσκει.* — *Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις*

οἴμοι κακοδαίμων τῆς τόθ᾽ ἡμέρας, ὅτε
εἰπέν μ᾽ ὁ κήρυξ, οὗτος ἀλφάνει.

V. 2. *εἰπέ μ᾽* Suid.

X. (309. D. VIII. B.)

Clemens Alexandr. Paedag. p. 245. ed. Potteri. *πάνυ γοῦν ἐπιψόγως πάντα τὸν γυναικεῖον καταλεγόμενος κόσμον Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὑποδείκνυσιν. παραθήσομαι δὲ αὐτὰς*

τοῦ Κωμικοῦ τὰς λέξεις, διελεγχούσας ἀκριβῶς τὸ φορτικὸν ὑμῶν τῆς ἀπειραγαθίας. Deinde sequitur ornatus muliebris, cui Pollux VII. 95. praemittit haec: οὐδ' ἂν εἴη φαῦλον τούτοις ὑποθεῖναι λέξιν ἐκ Θεσμοφοριαζουσῶν Ἀριστοφάνους; ἐπεὶ πολλὰ εἴδη ἐν αὐτῇ περιέχει γυναικείων φορημάτων, ἃ καὶ τοῖς περικόσμοις ἂν ἁρμόσειε ταυτα·

A.

ξυρὸν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτὴν, λίτρον,
προκόμιον, ὀχθοίβους, μίτρας, ἀναδήματα,
ἄγχουσαν, ὄλεθρον τὸν βαθὺν, ψιμύθιον,
μύρον, κίσηριν, στρόφον, ὀπισθοσφενδόνην,
κάλυμμα, φῦκος, περιδέραι', ὑπογράμματα,
τρυφοκαλάσιριν, ἐλλέβορον, κεκρύφαλον,
ζῶμ', ἀμπέχονον, τρύφημα, παρυφὲς, ξυστίδα,
χιτῶνα, βάραθρον, ἔγκυκλον, κομμώτριον.
τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων.

B.

εἶτα τί;

A.

διόπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλάκιον, βότρυν,
χλιδῶνα, περόνας, ἀμφιδέας, ὅρμους, πέδας,
σφραγῖδας, ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα,
πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια,
ὑποδερίδας, ἑλικτῆρας. ἀλλ' ἀφ' ὧν λέγων
οὐδὲν ἂν ἐλίξαις —

V. 1. **νίτρον vulgo, quae forma dialectus Aeol. vel communis est constanter grammaticis docentibus.**

Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 305. — V. 3. ἄγχουσα vulgo; ἔγχουσαν, quam formam Atticam habet, Dind. ded. ex Polluc. V. 101. Quid in hac forma Atticum sit, non video. Hesychius utramque tradit; quae habet v. ἄγχουσα, sic lege: ῥίζα, ᾗ φυκοῦται τὰ γυναικῶν πρόσωπα. Suidas vulgatam formam solam agnovit: ἄγχουσα, εἶδός βοτάνης, ἧς ῥίζα ἐρυθρὰ, ᾗ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα γυναῖκες. — V. 4. στρόφιον vulgo, correx. Dind. ex Polluc. — V. 7. ζῶσμ' vulgo, correx. ex Clement. Dindorfius, cui assent. Hesych. v. ζῶμα, τὸν χιτῶνα ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. — ἀμπεχόνιον Clem. ἀμπέχονον codd. Polluc. ἀμπεχόνη vulgo. — V. 8. κιθῶνα Clem. — κομμωτρίδιόν Polluc. χιτώνιον Clem. correx. Jungerm. — V. 9. ἕτερά τε ὅσα οὐδεὶς ἂν μνημονεύσειέ ποτε λέγων haec Pollux h. l. — V. 10. τίγαστρα vel τρίγαστρα add. post διάλιθον Polluc. codd. — μολόχιον. Clem. — βότρυς, ἐνωταρίων εἶδος. Hesych. v. βοτροιδία. — V. 11. Ad hunc versum respex. Harpocr. v. ἀμφιδέαι, quae sint περισκελίδες τινές. — V. 12. Huc respex. Pollux. X. 167. — καταπετάσματα Pollux. — V. 13. Huc respex. Moeris. v. πομφόλυγας. — 14. Verba ἀλλ' — ἑλίξαις omis. Dind. quasi essent ejus, qui Aristophanis locum referat, quum tamen aperte sint personae comicae quam taedet, plura enumerare, ludentem in voce ἑλικτήρ. Vulgo quidem haec ap. Polluc. sic scribuntur: ἀλλ' ἀφ' ὧν οὐδ' ἂν λέγων λέξαις, quae ab codd. Kuhnii et Jungerm. et a Clem. omittun-

tur, ap. Bekk. vero ἀλλ' οὐδ' ἂν λέγων | ἀνύσαιμ' —.

XI. (310. D. XII. B.)

Scholiasta ad Plut. 159. περιπέττουσι, διὰ τὸ τῷ προσθέτῳ κοσμεῖσθαι κόσμῳ. ὁ αὐτὸς Θεσμοφοριαζούσαις

ὅσ' ἦν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων,
ὅσαις τε περιπέττουσιν αὐτὰς προσθέτοις.

V. 1. ὃς ἦν περίεργος vulgo, correx. Toup. ad Suid. III. 38. et Hemsterh. ap. Dobraeum ad Plut. p. 17. — V. 2. ὅσαι ἔτι vulgo, correx. Pors. l. l. — ἑαυτὰς vulgo, corr. Toup. l. l.

XII. (311. D.)

Aspasius ad Aristotel. Ethic. p. 58. ed. Ald. — βαυκίδων, ὅ ἐστιν εἶδος ὑποδημάτων Ἰωνικῶν, οἷς αἱ Ἰάδες χρῶνται, οὗ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις μέμνηται.

XIII. (312. D. VII. B.)

Pollux VII. 66. ἄντικρυς δὲ τὸ νῦν καλούμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν στηθόδεσμον ἀπόδεσμον ἐκάλουν· εὕροις δ' ἂν ὀνομαζόμενον ἀπόδεσμον ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους

τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου,
καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τιτθίδια.

V. 1. παραλύσασαν vulgo, correx. Br. — V. 2. ἐνῆν τὰ τιτθία ex conject. Brunck. ed. Bekk. Dind. quia hic linguae ratio requireret articulum. Cogitationum nexus ignoratur quidem, at si quis illa de puellula nescio qua retulit, bene se habent.

XIV. (313. D. III. B.)

thenaeus III. p. 117. C. ὅτι δὲ διαβόητον ἦν τὸ ῦ Κράτητος ἐλεφάντινον τάριχος μαρ- ρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις διὰ ύτων

ἦ μέγα τι βρῶμ' ἐστὶν ἡ τρυγῳδοποιομουσική,
ἣν Κράτης ἂν τάριχος ἐλεφάντινον
λαμπρὸν ἐνόμιζεν ἀπόνως παραβεβλημένον,
ἄλλά τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐκιχλίζετο.

. 1. ἦν μέγα τι χρῆμ' ἔτι Elmsl. ad Acharn. 500. ἦ μέγα τι βρῶμ' ἔνι τρυγῳδοποιομουσικῇ rson. Miscell. p. 236. — V. 2. ἡνὶ pro ἣν d. Ven. ἡνίκα Elmsl. Porson. Dind. — Κρά- τί τε Pors. Elmsl. Dind. cod. Reg. Κράτης γε . — V. 3. ἐκόμιζεν ex Casaub. conject. edid. rs. Elmsl. Dind. ut spectaret ad Κράτητι. Sed lgata ferri potest, qua indicatur illud βρῶμα, si deliciis Cratetis nomen significandum esset, dici sse τάριχος ἐλεφάντινον (Elephantenpökelfleisch).

XV. (314. D. XXII. B.)

phaestio d. metr. paeon. c. 13. p. 73. ed. Gaisf. δὲ ταῖς προτέραις (immo δευτέραις ut recte . Br. Dind. vel ἑτέραις, quod facilius confundi tuit) Θεσμοφοριαζούσαις καὶ κρητικοὺς πολλά- ; ἐν μέσοις τοῖς τετραμέτροις παρέλαβε

μήτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἑλικοβοστρύχους
μήτε Χάριτας βοᾶν εἰς χορὸν Ὀλυμπίας·
ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος.

. 3. ἐνθάδε h. e. *inter spectatores*. Ludit Athe- ensium sensum venusti. Ergo Ranis aetate vi-

cinae esse videntur Thesmophoriazusae secundae. Vid. nos de Ran. consilio. p. XXIV.

XVI. (315. D. XV. B.)

Schol. ad Aristoph. Vesp. 1033. ἠπίαλος τὸ τοῦ πυρετοῦ κρύος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις καὶ Θεσμοφοριαζούσαις.

ἅμα δ' ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος.

XVII. (316. D. X. B.)

Pollux IX. 69. ἐγὼ δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους εἰρημένον

τὸ χαλκίον θερμαίνεται

οὕτω πως ἤκουον, ὡς εἰς πότον εὐτρεπιζομένων τῶν γυναικῶν.

XVIII. (317. D.)

Zonaras Vol. 1. p. 196. τὸ δ' ἀναβὰς τὸν ἵππον (οὐ recte del. Pierson.) πάνυ δόκιμον. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις

ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα βούλομαι.

Vid. Pierson. ad Moerid. p. 4.

XIX. (318. D.)

Schol. Platon. p. 370. (ed. Bekk.)

„ἀγὼν πρόφασιν οὐ δέχεται"

παροιμία (quae vox male omittitur vulgo) ἐπὶ τῶν φύσει ῥᾳθύμων καὶ ἀμελῶν, ἢ (ἤτοι vulgo) ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων. — μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'. Verba haec facile restitui potuerunt ex Suida in: ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει.

XX. (319. D. XVIII. B.)

Suidas „Λύκος ἔχανεν“ παροιμία ἐπὶ τῶο ἐλπιζόντων τι ἕξειν, διαμαρτόντων δὲ τῆς ἐλπίδος. λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὰν ἁρπάσαι τι βούληται, κεχηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό. ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὁ προαιρεῖται, κατὰ κενὸν αὐτὸν χάνειν φασιν. ἐπὶ οὖν τῶν συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'. Eadem fere habet Photius. p. 235, 6. Proverbium hoc tractat etiam Hesych. h. v.

XXI. (320. D. XX. B.)

Hysichius „βαρβός“ μύστρον. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

XXII. (322. D. XVII. B.)

Suidas „Λακωνίζειν“ παιδικοῖς χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'. ead. Photius, p. 204, 10.

XXIII. (323. D. IV. B.)

Athenaeus XIV. p. 619. A. καὶ τῶν πτισσουσῶν ἄλλη τις (ᾠδή), ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Sic Dind., at πτισσουσῶν ᾠδή τις ap. Bekk. Fortasse scribendum πτησσουσῶν. Simile quid Eccles. 880. Vesp. 219.

XXIV. (321. D. ed. min.)

Antiatticista Bekkeri p. 78, 24. „ἀμεινόνως“ Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.

XXV. (321. D.)

Antiattic. Bekk. p. 88, 28. „διαλέξασθαι“ Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.

XXVI. (321. D.)

Antiattic. Bekk. p. 96, 25. „ἐπανορθώσασθαι" Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. quod verbum ex Lysistr. v. 528. laudatum esse suspicatus est Dindorf. in Fragm. p. 19. coll. 147. ubi legitur ἐπανορθώσαιμεν. At grammaticus non verbum, sed verbi formam citasse videtur.

Fragmenta Thesmoph. II. dubia.

XXVII. (321. D. VI. B.)

Pollux IV. p. 100. καὶ κνισμὸς καὶ „ὄκλασμα." οὕτω γὰρ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὀνομάζεται τὸ ὄρχημα τὸ Περσικὸν καὶ σύντονον. Quae verba addubitat Dind. cum Meurs. in orchestra ap. Gronov. Vol. VIII. p. 1275. opinatus, Pollucem contrarium dixisse ejus, quod debuisset; spectasse enim ad Thesmoph. 1175. ubi ex scholiasta Rav. erroris origo intelligi possit. Omnino verum est, grammaticos memoriter citantes nonnumquam errores proseminare. Erotian. exempl. vid. infr. Fragm. XXX.

XXIIX. (300. D. ed. min.)

Grammaticus Bekkeri I. p. 410, 16. Bachm. I. p. 105. 1. sq.

Ἀντίθετον· τὸ σχῆμα τῆς φράσεως ὡς ἡμεῖς Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις

„καὶ κατ' Ἀγαθων' ἀντίθετον ἐξευρημένον."

Ex cod. enotatum est καταγαθόν pro κατ' Ἀγάθων'. Sed vereor ne tota haec grammatici nota

sit depravata; certe sine sensu est. Equidem persuasus sum grammaticum sic esse corrigendum: Ἀντίθετον· τὸ σχῆμα τῆς φράσεως, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις καὶ Ἀγάθωνα κατ' ἀντίθετον ἐξυρημένον. Dixit vero illa antitheta Thesmoph. 190., ubi Agatho cum Euripide comparatus est

ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ἔχω,
σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυρημένος.

XXIX. (494. D.)

Non magis Thesmophoriazusarum posteriorum sunt, quae Dind. Fragm. 194. ex Athenaeo citat haec: ἵνα κἀγὼ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα ἀναφωνήσω τάδε τοῦ ἡδίστου Ἀριστοφάνους

ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους.

Putabat vir doctus Agathonis partes etiam in Thesmoph. secundis fuisse, quas nullas fuisse supra vidimus.

XXX. (301. D.)

Erotianus p. 284. ed. Franz. Οἶνος ἀνθοσμίας. ὁ εὐώδης καὶ ἡδύς· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Grammatico huic memoriter, ut videtur, citanti praeter Ran. 1161 (1174. Inv.) obversabatur Pluti v. 807., quae fabula veteribus cum Ranis et Nubibus erat tritissima. Quare non dubito quin pro ἐν Θεσμοφ. scribendum sit ἐν Πλούτῳ.

INDEX GRAECUS.

E.

X.

Ψ.

Ω.

IMPRESSUM
TYPIS ORPHANOTROPHEI BRUNSVICENSIS.

ERRORES TYPOGRAPHICI

IN POETAE VERBIS:

v. 23. lege οὖν pro ουν. — v. 27. l. οἶμαί γε pro οἶμαι γε. — v. 80. l. τριτῆστι junctim pro τριτ' ηστι. — v. 196. l. μαινοίμεθ' pro μαινοιμεθ'. — v. 206. l. Δία pro Δὶ, pariter 604. — v. 378. l. παθεῖν pro παθεϊν. — v. 393. l. τὰς pro πὰς. — v. 484. l. ὤνερ pro ὦνερ. — v. 603. l. τίς ἡ pro τίς εἶ. — Post v. 637. adde ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ. — v. 844. l. ἀφ. pro ἀφ. — v. 876. l. Πρωτέας pro Προτέας. — v. 891. l. συμμίξαι pro συμμῖξαι. — v. 944. l. ἔχοντα pro ἔχοντα. — v. 1106. l. ὥρμ. pro ὦρμ. — v. 1129. l. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀναδέξαιτο pro ἀλλ' οὐκ ἀναδέξαιτο. — v. 1177. l. ἡ pro ῆ. — v. 1223. l. ἔκοντο pro ἥκοντο

IN NOTIS:

v. 100. lege Editores in hoc potius errarunt, quod vocalem υ in διαμινυρίζεσθαι longam esse putarunt, qua brevi utitur Aristophanes. — v. 179. l. Post κοινολογία pone punctum. Nam κοινῇ est lectio cod. Augustani. — v. 209. l. Auctar. pro Auctuar. — Numerum notae 210 muta in 211. — v. 248. l. Prima Kusteri conjectura οἰμώξετ' pro οἰμώξε'. — v. 310. l. Ante verba καὶ ἡμῖν pone: 312. — v. 357. Adde: ἐξαπατῶσι codd. — v. 393. Adde: Vocabulo οἰνοπότιδας hoc loco etiam obest cacophonia syllabae τας cumulatae, quae versum pronuntiaturi aures non latebit. — v. 426. l. ὠκότριψ' pro ὠπότριψ'. — Adde: apostrophum etiam habet Junt. — v. 514. l. εἶγμα (sic) pro εἶγμα (sic). — v. 545. l. Post ὃς adde Aug. — Numerum 565 muta in 562. — v. 600. l. Bentl. pro entl. — v. 644. l. ἔκυψε pro ἔκοψε. — v. 693. l. ἀφεῖτ' pro αφεῖτ'. — v.

706. l. ὅτι γ' ἔχει pro ὅτι γ' ἔχει. — v. 710. lin. 5. ἀλλ' pro ἀλλ'. — Adde 719. ἐνυβρίσεις Rav. Aug. Junt. — v. 721. l. ἅ σ' ὥσπερ pro ἅ' σὤσπερ. — v. 726. l. γυναι pro γυναι. — v. 745. l. post τηνοῦτο adde: Aug. — v. 842. lin. 5. ante δανείσειέ adde: χρῆν ἦν. — v. 850. l. ἐγᾦδα pro ἐγὦδα. — v. 854. Adde: πρυτανέων Rav Bekk. Bo. — v. 860. l. Junt. pro altero Aug. — v. 975. Adde: ἦ Aug. Rav. Junt. Bekk. — v. 980. Adde: ἡμετέραις Rav. Junt. Bekk. Bo. — v. 1003. δρᾷς pro δρᾶς. — v. 1005. lin. 7. μᾶλλον pro μᾶλλαν. — v. 1034. l. ξυμπαιῶνι Junt. pro ξυμπαιωνι Junt. — v. 1063. l. κλαίειν pro Κλαίειν. — v. 1097. l. proparoxytonon pro paroxyt. — Adde 1139. κόρην Aug. Rav. Junt. — v. 1202. l. 6. idque pro adque. — v. 1228. l. 4. διώξει pro διῴκει.

CORRIGENDA IN SCHOLIIS.

v. 2. lege περιάγων. — v. 80. p. 117. l. συναριθμουμένης. — v. 168. l. [l. καλεῖται]κορυ[δός'] — v. 190. l. Post ἕβδομ. adde: vel γέρων. — v. 289. l. dele alterum ἢ χρυσίον. — v. 416. l. ἤπειρ. — v. 440. l. εὐμήχανον. — v. 500. l. βούλομαι. — v. 506. l. πεπληρομένον. deinde πρότερον. — v. 585. l. 3. dele comma post τῶν. — v. 710. l. Fortasse Σύμμαχος pro συμμαχῶν, cujus mentionem fecit Schol. ad v. 393. — v. 747. p. 135. l. 7. l. τις pro τω. — v. 772. l. 3. ναῦς pro νοῦς. — v. 940. p. 147. l. 4. με pro τε. — v. 947. Adde: [Hexametri alicujus epici exitus.] — v. 1011. l. ΠΕΡΣΕΥΣ. — v. 1022. l. Primus trimeter hic fuit: ὅς σε τὴν πολυποινοτάτην τέκων. — v. 1069. l. ΔΓ.

THE BORROWER WILL BE CHARGED AN OVERDUE FEE IF THIS BOOK IS NOT RETURNED TO THE LIBRARY ON OR BEFORE THE LAST DATE STAMPED BELOW. NON-RECEIPT OF OVERDUE NOTICES DOES NOT EXEMPT THE BORROWER FROM OVERDUE FEES.

WIDENER
BOOK DUE
SEP 1 1991